

عەلی نەقی ئەلحوسەینی

میژووی ٦٤١ ساڵی فەرمانڕەوایی
ئەردەلانییەکان لە ناوچەی
کوردستانی ژێر دەسلاتی ئێراندا

وەرگێڕانی لە فارسییەوه
ئاسۆس هەردی

بیاجوونەوهی
حەسەن عەبدولکەریم

سێمانی ٢٠٠٢

- ♦ ناوی كتيب: ميژووي ٦٤١ سالهي فرمانبره وايي نرده لانيه كان ...
- ♦ ناوي نووسهر: علي نهقي نهلحوسهيني
- ♦ ناوي وهرگيږ: ناسوس ههردى
- ♦ بابهت: ميژووي
- ♦ مؤنناژ: سهيران عبدالرحمن
- ♦ تيراژ: ٦٠٠ دانه
- ♦ ژماره ي سپاردن : (٤٤٢) ي ٢٠٠١
- ♦ چاپي يه كه م : سلیمانى ٢٠٠٢
- ♦ كومپيوتهرو نؤفسي تي دهزگاي سهردهم

زنجيره كتيبى دهزگاي چاپ و په خشي سهردهم (١٦٣)

پيشه‌كى

ئەم دەستنوسە لە ساڵى ۱۳۲۱ى كۆچىدا نووسراوۋەتەوۋە تايبەتە بە مېژوۋى مېرنشىنى ئەردەلان. نووسەرەكەى ناۋى (عەلى نەقى ئەلحوسەينى) يە وەكو خۆى باسى دەكات، لەوالى و مىرو دەسەلاتدارانى سەردەمى خۆيەوۋە نزيك بوو. لەھەندىك رووداۋدا پاستەوخۆ بەشدار بووۋە ھەندىكى تىرشىيانى لەو دەسەلاتدارانەوۋە بىستوۋە كە لەناوجەرگەى رووداۋەكاندا بوون. بەھەمان شىۋە باوكىشى لاي دەسەلاتداران ھەمان پلەويپايەى ھەبووۋە ئەويش يەككە بووۋە لەو سەرچاۋانەى پشتى پيەستون. بەلام سەبارەت بە سەرچاۋەكانى بۇ نووسىنەوۋەى مېژوۋى رووداۋەكانى دوورتىر، ھىچ زانىارىيەكى لەدەستنوسەكەدا تۆمار نەكردوۋە.

بېگومان ھەلسەنگاندنى ناوەرۆك و زانىارىيە مېژوۋىيەكانى ئەم دەستنوسە، كارى مېژوۋىنووسان و بەتايبەت شارەزايانى مېژوۋى ئەردەلانە. لەپاستىدا ھەلۋىكى زۆرم دا كەسىكى لەو جۆرە بەم دەقەدا بچىتەوۋە پيشەكى و پەراۋىزى بۇ بنووسىت، بەلام بەداخوۋە پىكەكەوت. ھەرچۆنىك بىت، خوينەرى ئاسابى كە ئەم دەقە دەخوينىتەوۋە، بۆى دەردەكەوۋىت كە نووسەرەكەى بىلايەن نەبووۋە زۆرتىر بەلاى والى و دەسەلاتدارانى سەرىە دولەتى ئىراندا دايشكاندوۋە. بەجۆرىك كە روحيەتى ئىرانچىيتى بەئاشكرا بە بۆچوون و ھەلسەنگاندنەكانىەوۋە ديارە.

بەدەر لەزانىارىيە مېژوۋىيەكان و شوۋىن و سالى رووداۋەكان، دەستنوسەكە گەلېك زانىارى تىرى تىدايە لەسەر عەقلىەت و شىۋەى بېرکردنەوۋەى مېرەكانى ئەردەلان، چۆنىەتى رەفتارى دەولەتى ئىران لەگەل مېرنشىنى ئەردەلان و نەيارەكانى خۇيانداۋ. ھتد. ئەمەش بېگومان سەرچاۋەيەكى دەولەمەند دەبىت بۇ ئەو نووسەرە

ليکۆله رانه ي گرنكي به ميژووي كۆمه لايه تي كوردو خوئندنه وه ي تيؤريي كۆمه لگاي كوردى ده ده ن.

له لايه كي تره وه، نووسه ر له چه ند شوئنيكدا ئاماژه بو ئه وه ده كات كه ئه م ده قه پوخته ي كتبيكي تره كه ناوي (تاريخ الاكراد) ه و به دريژي باسي زؤريه ي ئه م پووداوانه ي تيدا نووسيوه ته وه. هه ولّم دا له ريگه ي چه ند دؤست و نووسه ريكي كوردستاني ئيرانه وه هه ندي زانياريم سه باره ت به و كتبي به و ژياننامه ي نووسه ر ده سكه وي، به لام ئه ويش ئه نجاميكي ئه وتؤي نه بوو.

خودي ده ستنووسه كه به خه تيكي جواني فارسي له سه ر (١٤٥) لاپه ره ي قه باره گه وره نووسراوه ته وه. لاپه ره ي يه كه مي نووسينه كه وه كو به رگي كتبي به كه وايه و ناو نيشانه كه ي له سه ر نووسراوه، به لام ئه وه ي سه رنج ياده كيشي، ئه گه رچي له ناو نيشانه كه دانووسراوه: "ميژووي ٦٤١ سالي كوردستان.. له سالي ٥٦٤ ي كۆچيه وه تا سالي ١٣٠٥ ي كۆچي"، به لام جياوازي نيوان ئه م دووساله ده كاته (٧٤١ سال) نه ك (٦٤١).

له و پوه شه وه كه ميژووي نووسيني ده گه ريته وه بو پتر له (١٠٠) سال له مه ويه ر، هيچ جو ره خال به ندييه كي تيدا نيه، به پينووسي كۆني فارسي نووسراوه ته وه (بو نمونه هه ردوو پيتي كوگ به يه ك شيوه وه به ك نووسراون)، شيوازي دارشتني پره له هونه ري نووسيني سه رده مي خؤي، وه كو سه جعو جو ره كاني تري په وانبيژي و دي ره شيعري جو راوجور، له هه ندي شويني كه مدا ماناي رسته كان پوون و ئاشكرا نين و جو ريك تي كه ل و پي كه ليان پيوه دياره (له شويني خو ياندا ئاماژه يان بو كراوه)، ئه مه ش وامان لي ده كا كه بلين نووسه ر خؤي ده ستنووسه كه ي نه نووسيبيته وه و ئه و كه سه ش كه نووسيوه ته وه، له نووسينه وه ي هه نديك ناو و دارشتنه وه ي هه نديك رسته دا وردين نه بوويت.

ئەوئەندەى تۈننىيىتىم، ھەولم داوھ لەپەراوئىزدا زانىارى پئويست سەبارەت بەشۈيىن،
ناوھكان و ھەندئ رووداوى ديار پئشكەشى خويىنەر بكام. بەلام وەك ئاماژەم بؤ كىرد،
ھەلسەنگاندن و بەدواداچوونى وردى دەقەكە، بەجئدىلم بؤ ميژوونوسان.
دواچار وەكو نوسەر خؤى لەكۆتاييدا دەليىت، ئەم دەقە لەسەر داواى
مامۇستايەكى زانكۆى بەرلين نووسراوھ كەناوى (مسيؤ دكتورمان) بووھ لەگەل خؤيدا
بردويىتى بؤ ئەلمانيا. دواتر كۆپيىيەكى لەئەلمانياوھ ھيئراوھتەوھ بؤ كوردستان و
تەسليمى دەزگاي چاپ و پەخشى سەردەم كراوھ، بؤ وەرگيپران و لەچاپدانى. دەزگاي
ناوبراويش ئەم ئەركەيان بەمن سپارد. ھيوادارم سەرچاويەكى بەسوود بيىت بؤ
سەردەمىكى گرنگ لەميژووى كوردستان.
لەكۆتاييدا بەپئويستى دەزانم زؤر سوپاسى مامۇستا (ھەسەن عەبدولكەريم) بكام
كە ئەركى پئداچوونەوھى ئەم وەرگيپرانەى گرتە ئەستؤ. ھەولم ماندووويونى بەريزى
نەبوايە، پەنگ بوو بلاوويونەوھ و لەچاپدانى ئەم بەرھەمە زؤر دوابكەوتايە.

ئاسۇس ھەردى

۲۰۰۲/۳/ ۲۴

**رەچەئەكى ئەردەلان كە باپىرە گەورەى كارىبە دەستانى كوردستانەو مېژووى
روداوو بەسەرھاتەكانى كوردستان لە سالى ۵۶۴ى كۆچىيەو تا سالى
۱۳۰۵ى كۆچى.**

سەبارەت بە رەچەئەكى ئەردەلان، كە بنەمالەى كارىبە دەستانى كوردستان نەوہى ئەون و بە ناوى ئەوہو بە ناويانگن، بۆچوونى جياواز ھەيە. ھەندىك كەس بە كورپى (ئەردەشېرى بابەكان)ى دەزانن، ھەندىكى تر بە كورپى ئەو (خەسرەو) ناوہ ئاشەوانەى دەزانن، كە بكوژى (يەزدگرد)ى پاشاى عەجەم بوو، و بە ھۆى پشتنى خوینى پاشايەكى ئاواوہ، ناوى لە لاپەرەى رۆژگاردە مایەوہو كورپو كورپەزاكانى بئىئەندازە بەرزبوونەوہ. ھەندىكىش دەلئىن ئەم ئەردەلانە ناوى خەسرەو بووہو ئاشەوان بووہ. لە زەمانى (سەففاح ئەبولعەباس ئەحمەد عەباس)دا، بە يارىدەى ئەبو موسلىم (مەرقەزى)^(۱) دەستى بەسەر كوردستاندا گرت. بە ھۆى ئەمەوہ بە (ئەردەلان) ناوى دەرکردو بە كورپو كورپەزاكانىشى دەلئىن (بەنى ئەردەلان).

بە ھەرحال، ئەردەلان لەگەل كە سوکارەكەى خۆيدا، ماوہيەك لە موسل و دياربەكر گەورەو سەرۆك بووہ، (پاشان) بە پىي قەدەرەو چارەنوس، لەگەل كۆمەلئىك لە تايەفەو دەستوپيۆئەندەكانى خۆيدا كۆچيان كردووەو ھاتوون بۆ شارەزور. لە سالى ۵۶۴ى كۆچىيەو، لەو ناوچەيەدا حكومەتى سەرەخۆى بە دەستھيئا، قەلاى (زەلم)ى لە وپەرى پتەوى و قايمىدا دروستكرد بۆ ئەوہى بىيئە شوين و (خانەى حكومەت- دار الحكومە)ى خۆى. دەستى بەسەر دەوروبەرى شارەزوردا گرت و زۆربەى كوردستانى خستە ژێردەستى خۆيەوہ. ھەرۆھا (پلنگان)يشى گرت كە شوين و مەسكەنى (كەلھور) و گەورەپياوانى كەلھور بوو. ئەردەلان خۆى ھاتۆتە ئەوئوقەلايەكى ئىجگار پتەوى لەوئى بنيا تاوہ كە پاشماوہى ھەتا ئىستاش ھەرماوہ. ماوہى چل سال لەم ناوچەيەى كوردستاندا خاوەن بربارو فەرمانرەوای بە دەسەلات بووہ. لە كۆتايىبەكانى ژياندا، بە فەرمانى (چەنگىريان- چىنگىريان)^(۲) (كۆيە) و (حەرىر) و (شارباژي) و (پەواندن) و (ئامىدى) خراونەتە سەر قەلەمپرەوہكەىو لە سالى (۶۰۶)ى كۆچىدا، كۆچى دوابى كردووە.

فهرمانرہوایی (کلول) ی کوری نوردلان له کوردستاندا

له هه مان سالدا، (کلول) ی کوری له جیگه ی باوکی دامه زراو بووه خاوه ن دهسه لات. به هوی نازایه تی و جوامیری خویه وه، قه له مپه وی باوکی فراوانکردو (سه قز) و (زه رین که مه ر- زرین کمر) و (گه روس) و (سیاکۆ- سیا ه کوه) (3) ی خسته سه ر قه له مپه وه که ی خوی، که ئه مه ی دواییان قه له مپه وی (علی شکر) (3) ه و ئیستا به (ئسفند ئاباد- اسفند اباد) به ناویانگه . بیست و سی سال به وپه ری سه ربه خوییه وه، فه مرانرہوایی کردو کۆچی دوایی کرد.

باسی فهرمانرہوایی (خدر- خضر) ی کوری کلول له کوردستاندا

له سالی (629ک) دا، خدری کوری کلول به پئی میراتی، ئالی سه رۆکایه تی له سه ر قه له مپه وی باوک و باپیری هه لکردو سی و چوار سال به وپه ری ئینساف و دادپه روه ریبیه وه، له کوردستاندا فه رمانرہوایی کرد. پۆژگاری ژیا نی له سالی (663) دا ته واوبوو.

باسی (ئه لیا س) ی کوری خدر و فهرمانرہوایی نه و له کوردستاندا

له هه مان سالدا (ئه لیا س) ی کوری، بووه جینشینی باوکی، ئه م ئه لیا س ناوه بیئنه ندازه نازاو به خشنده بوو. هه ر ئه م دوو سیفه ته ش بووبونه مایه ی ترس و هیوای خه لکی ولات. چل و هه وت سال له کوردستاندا فه رمانرہوایی کردو له ماوه ی حوکمرانی ئه ودا، ئاسایش به ته واوی به رقه رابوو. له سالی (710ک) دا کۆچی دوایی کرد.

باسی حکومه تی (خدر) له کوردستاندا که به (خدری دووهم) به ناویانگه

له هه مان سالدا، (خدر) ی کوری جله وی سه رۆکایه تی گرته ده ست. ئه م خدر ناوه، که به خدری دووهم به ناویانگه، بیئنه ندازه پاک و له خواترس بوو. پۆژگاری ژیا نی به عیباده تی په روه ردگار ده برده سه رو به هیچ جۆرێک حوکمی نارپه واو سته می له

رهعیهت و ژیردهستانی خۆی نه ده کرد. به لکو ته نانهت وهرگرتنی باجی عاده تیشی له رهعیهتی خۆی به پیچه وانهی ریسای شه ریعهت و ته ریقهت ده زانی و ههر به وهنده قایل بوو که له قهله مرهوی فه رمانره وایی ئه ودا، بی نه زمی روونه دات. ده وله تی عوسمانی که باسی له خواترسی و پاکیی خدریان بیست، له ناکاو له شکریان هینایه ناو مهمله که ته که یه وه. خدریش بی شه رو خوین رشتن له گه لیاندا ریککه وت و سنووری خۆرئاوای کوردستانی له (شاربازیر) هوه تا (هه ولیر-ارییل) و (کۆیه) و (حه ریر) و (ئامیدی) و (ره واندن)، دا به وان و به ناوچه کانی تری خۆره لآت و باشووری خۆره لآتی قهله مره وه که ی قایل بوو. پاش ماوه ی سی و شه ش سال فه رمانره وایی، روویکرده دیاری ئه به دییه ت.

باسی حکومه تی (حه سه ن) ی کوری خدری دووهم له کوردستاندا

(حه سه ن) ی کوری، له سالی (٧٤٦) دا چوو ه سه ر کورسی سه رۆکایه تی که به میرات بۆی ما بۆوه. ئه م حه سه ن ناوه، سیمای جوان و ره وشتی جوان بوو. پتر له باوکی سه رقالی کاروباری مهمله که ت ده بوو. به بیرى تیزو ریوشوینی به جی یاسا نامه یه کی بۆ کاروباری له شکرو ولات نووسییه وه، به جۆریک که هه ریه که له ئه ندامانی له شکرو به ریوه به رانی ولات، سنووری جموجولی خۆیان بزانه ن. له ریزه کانی له شکردا، کۆمه لیکى له لاوانی مهمله که ت هه لپژارد، که ژماره یان پتر له سی هه زار که س بوو، و له پیناوی په ره رده کردنیاندا هه ولیکی بیئه ندازه ی دا. به م کۆمه له ی ده گوت (پاریزه رانی ولات) و گرنگییه کی تاییه تی پیده دان. شه وو رۆژ ئه م سى هه زار که سه میوانی خوانی به خشنده یی ئه و بوون. ئه و دوو- سى جارهی که له گه ل سه ردارو سه رکرده له شکرییه کانی ده وله تی عوسمانیدا جه نگا، به هۆی ئه م ژماره که مه په ره رده کراوه وه، ناوو ناویانگیکی باشی په یدا کردو له هیچ یه کیک له و جه نگاندا، سه رداره عوسمانییه کان هیچیان چنگ نه که وت.

له سالی (٧٧٤ک) دا، قه لایه کی ئیجگار قایمی له سه ر کیویک که ده که ویته یه ک فرسه خى شارى سنه ی ئیستاوه، بنیاتنا. له باکووری قه لاکه دا ئاوییه کی به رپا کردو

قەلاو ئاوايىيەكەى ناونا (حەسەن ئاوا). ئىستاش كە سالى (۱۳۰۹)ى كۆچىيە، ھەمان ئاوايى لە خۆرھەلات و پاشماوھەكانى قەلاكە، ديارن.

سى و ھەشت سالى بەوپەرى دەسەلاتەو، لە قەلەمپرەوھەكەى خۆيدا ژياو لە (ربيع الاول)ى (۷۸۴)ى كۆچيدا، دنيای فانيى بەجىھىشت.

باسى حكومەتى (بابلول)ى كورى حەسەن لە كوردستاندا

(بابلول)ى كورى بەوپىيەى كە:

جهانى نماند^(۴) بەبى گدخدای **يکى چون رود ديگر آيد بجای**

(واتە: جيھان بى كويخا نامىننیتەو ھە كە يەكك پۆيشت يەككى تر دیتەجىي)

لە مەملەكەتى بە میراتی ماوى باوكيدا، ئالای سەرۆكايەتى ھەلگەرد. ئەم بابلولە كەسىكى ئازاو رەشىد بوو، ئازايەتەكەى گەيشتبووھە پادەى ھەلەشەيى و سەرچلىو، ھەزى لە رشتنى خويىنى ژىردەستانى خۆى بوو. چاوپۆشى و ليخۆش بوونى لە ھەلەى بچووك و گەورە نەبوو، بە ھۆى ئەمەوھە ھەميشە كاربەدەستانى ولاتى دلساردو دلئەنگ دەگردو كاربەدەستانى لەشكرىشى دەرەنجاند. دوو-سى جار پەغىت دژى راپەپىن، ئىبراھىم بەگ ناويك كە ھەزىرى بابلول بوو، و پياويكى داناو زىرەك بوو، چارەسەرى كىشەى ياخيپووانى دەگردو سەربەخۆيى بابلولى لە فەرمانرەواييدا دەپاراست. پاش چل و چوار سالى فەرمانرەوايى رويكردە ديارى ئەبەديەت.

باسى حكومەتى (مەنزەر-منظر)ى كورى بابلول لە كوردستاندا

(مەنزەر)ى كورى لە سالى ۸۰۸ى كۆچيدا پاليدا بە باليفى سەرۆكايەتەوھە. بە ھۆى بەخسندەيى خۆيەوھە، ژەنگى بىزارى و دلئەنگى لە ئاوينەى دەروونى دوورو نزيكدا سربىيەوھە. ئەمپروگەورەپياوانى كورد بە دەست و ديارى فراوانەوھە چوونە خزمەتى و پەيمانىيان دايە گوى بە فرمانى بن. ئەم مەنزەرناوھە ھەولكى بئىئەندازەى دا بۆ چاگردنەوھى ئەو خراپى و شكاوبىيانەى باوكى بەجىي ھىشتبوو. پاش سى و چوار سالى فەرمانرەوايى (مەئمون بەگ)ى كورى كرده جىنشيني خۆى و كۆچى دوايى كرد.

باسی فه‌رمانه‌وایی (مه‌ئمون به‌گ) ی کوری مه‌نزه‌ر به‌گ

له کوردستاندا

(مه‌ئمون به‌گ) به پئی میراتی، له سالی (۸۴۲) ی کۆچیدا سه‌رۆکایه‌تی که‌وته‌ده‌ست ئه‌م. مه‌ئمون به‌گه، پاش سه‌قامگه‌یربوونی کاروباری حکومه‌ت، ده‌ستیکرد به‌ ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی ولات و کۆکردنه‌وه‌ی له‌شکر. بیباکانه‌ په‌لاماری ده‌وله‌تی عوسمانی‌دا. پاش دوو سال پیک‌دادان و هه‌یرش و په‌لامار، دووباره سنوره‌کانی خۆرئاوای کوردستان، واته (شارباژێ) و (هه‌ولێر) و (کۆیه) و (حه‌ریر) و (ئامیدی) و (ره‌واندن) ی گرتنه‌وه‌و، حاکم و کاربه‌ده‌ستی بۆ هه‌موویان دانا. کۆمه‌لیکی له‌شکره‌که‌ی خۆی وه‌کو بنکه‌ی چاودیری و پاسه‌وانی له‌ گوندی ره‌واندن دانا، بۆ ئه‌وه‌ی له‌هه‌ر شونینکی ویلايه‌ته‌کانی قه‌له‌مره‌وه‌که‌یدا بی نه‌زمی و پشوی روویدا، هه‌ولبدن چاره‌سه‌ری بکه‌ن و کۆتایی پهبه‌ینن. (۳۸) سال به‌م شیویه فه‌رمانه‌وایی کردو که‌س نه‌یتوانی ده‌ستبخته‌ ناو مه‌مله‌که‌ته‌که‌یه‌وه. به‌ هۆی ئازایه‌تی و جوامیری، زیره‌کی و دانایی ئه‌م مه‌ئمون به‌گه‌وه، تایه‌فه‌ی به‌نی ئه‌رده‌لان به (مه‌ئمونی)* ناویان ده‌رکرد که له کوردیدا (موخه‌فقه‌ف) ی مه‌ئمونه.

به‌هه‌رحال مه‌ئمون به‌گ پاش (۳۸) سال فه‌رمانه‌وایی، هه‌موو کاربه‌ده‌ست و میره‌کانی ویلايه‌ته‌کانی قه‌له‌مره‌وه‌که‌ی له باره‌گای خۆیدا کۆکرده‌وه‌و، ویلايه‌ته‌کانی قه‌له‌مره‌وه‌که‌ی له‌ نیوان سێ کوری خۆیدا دابه‌شکرد، که ناویان (یه‌که‌ به‌گ)* و (سورخاب به‌گ) و (مه‌مه‌د به‌گ) بوو. ناوچه‌کانی (زه‌لم) و (نفود) ی سپارد به‌ کوره‌ گه‌وره‌که‌ی (یه‌که‌ به‌گ). ناوچه‌کانی (هه‌شلی-هه‌شلی)، (پلگان)، (سنه‌ی ئه‌مرۆ)،

* له ده‌قه‌که‌دا هه‌ردوو وشه‌که وه‌ک یه‌ک نووسراوه، به‌لام ره‌نگه ئه‌وی یه‌که‌میان (مامونی)

بیته.

* له کتیبه‌که‌ی مامۆستا شوکر مسته‌فادا بیگه به‌گ نووسراوه ح.

(قه له مړه وی علی شکر)، (میهره بان=مهربان) و (که لاش-کلاش) که جوانپوی ئه مړویه، سپاردنی به (سورخاب بهگ). (سرۆچک)، (قه ره داغ)، (شارباژپ)، (ئالان)، (هه ولپز)، (کویه)، (حه ریر)، (ئامیدی) و (په وانندن)ی دایه دهست (محهمه د بهگ) و ئامۆژگاری کردن پیکه وه پیک و هاوکاربن. خۆیشی گۆشه گیری هه لباردو پاش یه ک سال کۆچی دواپی کرد. کورپه کانی، هه ریه که له مولکی میراتی و دیاریکراوی خۆیدا به فرمانپه واییه وه خه ریکبوون و، پیزگرتن له (یه که بهگ)ی برا گه وره یان و گوپرایه لیان بۆ قسه و فرمانه کانی، به واجیب ده زانی. یه که بهگ، ۴۲ سالی ته و او پۆژگاری به فرمانپه واییه و سه رپه رشتی کردنی براکانیه وه برده سه رو له سالی (۹۴۲ک)دا به ره و ئاخیرهت کۆچی کرد.

باسی حکومتی (مه ئمون بهگی دووهم)

له کوردستاندا

مه ئمون بهگی دووهم (کورپی یه که بهگ)، چوه سه ر ته ختی فرمانپه واییه و چل و دوو سالی به حوکمرانی برده سه ر. (سولتان سلیمان خان)ی سولتانی ده ولته تی عوسمانی^(۵)، له شکرکی گه وره ی به سه ر کردایه تی (حسین پاشا) ناویک نارد بۆ داگیرکردنی ویلیه تی کوردستان. له ده وروبه ری شاره زوور، مه ئمون به گ به چوار هه زار سواری پۆشته و په رداخه وه پوویه پووی بوویه وه و هه ردوولا به یه ک گه یشتن. پۆژی دوو شه ممه ۸ی (ذو القعدة)ی سالی ۹۴۴ کۆچی، له به ره به یانه وه تا کاتی ئیواره، ئه م کۆمه له که مه له گه ل (۲۰) هه زار که سی له شکرکی عوسمانیدا شه پیان کردو مه ردا نه خۆیان پاگرت. له هه ردوولا ژماره یه کی زۆر کوژران. که شه و داها ت، ده ستیان له شه پو مملانی هه لگرت. مه ئمون به گ له گه ل پاشماوه ی له شکره که یدا، له قه لای زه لمدنا ئابلوقه دراو که وته قایمکردن و پاریزگاری کردن له قه لاکه. نزیکه ی یه ک مانگ خۆی پاگرت. له شکرکی عوسمانی قه لاکه یان ئابلوقه داو پینگه ی ها تنه دره وه یان لیگرتن.

مهئمون بهگ، تهنه له بهر پرگارکردنی خه لکی قه لاکه، به شهو له گه ل چه ند که سیك له پیاوه تابیهت و نزیکه کانی خۆیدا، له قه لاکه هاته دهره وه و پوویکرده باره گای سولتان سلیمان خانی سولتانی عوسمانی. کاتیك گه یشته ئهسته موول، زنجیریان کردو له زیندان توندیان کرد. که له شکره که هه والی پویشتنی مهئمون بهگیان بیست، ویلایهته کانی قه له مپه وه که یان تالان کرد و گه پانه وه بۆ ولاتی خویان.

کاتیك (سورخاب بهگ) ی کوپی مهئمون بهگی یه که م که مامی ئه م مهئمون بهگی دووه مه یه، به مه سه له که ی زانی، له سالی ۹۴۵ ی کۆچیدا مولکی برزاکه ی خوی داگیرکرد. سه رباری ئه وه ش، میراته مولکی (مه مه د بهگ) ی برا بچوکی خۆیشی داگیر کردو هه موو کوردستانی خسته ژیر دهستی خۆیه وه، دهرگای نامه گۆرینه وه گوئ به فرمانی و ملکه چکردنی له گه ل (شاتنه هه ماسب)^(۱) ی سه فه ویدا کرده وه. له سه ر کۆیکی به رزی ناوچه ی مه ربوان، قه لایه کی پته وی دروستکرد بۆ ئه وه ی له کاتی پیوستدا په ناگه ی ئه هلی مولک بیته. ئیستاش پاشماوه کانی ئه و قه لایه دیارن و خودی بنده که نووسه ری ئه م نامیلکه یه م (رساله)، چوومه ته ناو قه لاکه وه و پاشماوه کۆنه کانیم دیوه. به هه رحال، (مه مه د بهگ) ی برا بچوکی (سورخاب بهگ) ییش، له به ره وه ی مولکه میراتیه که ی لیزه و تکر، ئه ویش په نای برده بهر دهریاری سولتان سلیمانخانی عوسمانی. ئه م مه سه له یه سولتان سلیمانخانی تووپه کرد. مهئمون بهگی له زیندان و به ندیخانه هینایه ده ری و مولکی (حلله) ی بۆ دانا، بۆ ئه وه ی بیته سه رچاوه ی بژیوی مال و مندالی. پۆسته م پاشای (سه رداری ئه کره م - سردار اکرم) ی ده ولته تی به (۳۰) هه زار سه ربازه وه، له گه ل مهئمون بهگ و مه مه د بهگدا نارد بۆ کوردستان و فه رمانی دانی کوردستانی قه له مپه وه ی سورخاب بهگ له ناوبه رن و ویرانی بکه ن. له سالی ۹۴۷ ی کۆچیدا، پۆسته م پاشا به وپه پی له خۆبایی بوونه وه چووه ناو شاره زووره وه. سورخاب بهگ به ۸ هه زار سه ربازی کورده وه پیگه ی پیگرتن و پۆژی پینج شه ممه ۲۴ ی مانگی (په جه ب) ی سالی ۹۴۷ ی کۆچی، له ده شتی شاره زووردا هه ردوولا به یه ک گه یشتن.

لەم نەبەردەدا سوارەى كورد مەردانە جەنگان و سى جارى پەلاماردەرو پيشرەوانى لەشكرى عوسمانىيان لەسەر رىيى خۆيان لادا، كە پتر لە (۱۰) ھەزار كەس بوون. لە بەيانىيەو تا ئىوارە شەرو كوشتار بەردەوام بوو. تاريكى شەو ھەردوو لەشكرەكەى ليك جياكردەو ھەريەكەيان گەرانەو ھە بۆ شوينى ھەسانەو ھەى خۆيان. سورخاب بەگ ھەشت رۆژى تەواو لەگەڵ ئەم لەشكرەى عوسمانيدا شەريكرد. لەم چەند رۆژەى نەبەردەكەدا، نزيكەى (۷) ھەزار كەس لە لەشكرى عوسمانى و (۳) ھەزار كەس لە لەشكرى كوردان كوژرا. سورخاب بەگ بۆ پاراستنى پاشماو ھەى سوپاكەى، لە قەلاى زەلمدا پەناى گرت. سوپاى عوسمانى گەمارۆى قەلاكەيان داو كەوتنە پەلاماردانى ناوچەكانى شارەزور. ماو ھەى گەمارۆكە دوو سالى تەواوى خاياندو نەيانتوانى زيان بە پاريزەرانى قەلاكە بگەيەن.

شا تەھماسب كە بەم رووداو ھەى زانى، (۱۵) ھەزار سەريازى بە سەركردايەتى (حسين بەگ) ناويك، نارد بۆ يارمەتيدانى سورخاب بەگ. كاتيك (حسين بەگ) بە لەشكرى شاتەھماسبەو ھەيشتە دوو فرسەخى قەلاى زەلم، سوپاى عوسمانى لە بيستنى ھاتنى ئەم لەشكرە سەريان ليشيوو سەرگەردان بوون. بە ريكەوت (صدفە) و قەدەر رۆستەم پاشاى سەردارى عوسمانى بە بيستنى ئەم ھەوالە، بە مەرگى كتوپر گيانى لە دەستدا. ئەم مەسەلەيە ئەوئەندەى تر سەرى لە سوپاى عوسمانى شيواند. سورخاب بەگ كە مردنى فەرماندەى عوسمانى و ھاتنى لەشكرى ھەميشە سەرکەوتوى شەھريارى عەجەمى بۆ ياريدەدانى خۆى بيست، لەگەڵ ھەموو لەشكرى نزيكەكانى خۆيدا لە قەلاكە ھاتنە دەرى و حسين بەگى سەردارى سوپاى ئيرانيان لە رووداو ھەكان ئاگادار كردەو ھە. حسين بەگ زۆر بە پەلە روويكردە مەيدانى نەبەرد. سوپاى عوسمانى بۆ ماو ھەيك زەرەريان دا، بەلام سەرەنجام زەرەريان دى. بۆ جەنگ ھاتبوون، بە نەنگەو ھەرانەو ھە. ھەنديكيان رايانكردو ھەنديك خۆيان دا بە دەستەو ھەنديك لە ھەلاتندا پەلەيانكردو گەليكىش لە پيك ھەلپژاندا كوژران، (مەمەد پاشا)

ناویك له گه‌ل (٦٠٠) كه‌سی سوپای عوسمانیدا، په‌نای برده به‌ر قه‌لای زه‌لم كه‌ پیاوی جه‌نگاوهری تیدا نه‌بوو، و ژن و مندالی سورخاب به‌گی كرده تكاكار بۆ رزگاربیونی خۆی. حسین به‌گی سهررداری سوپای ئیران، تكا‌ی ژنانی قبولكرد، محمه‌د پاشای له‌گه‌ل ئه‌و كۆمه‌له‌ كه‌سه‌ی له‌گه‌لیدا بوون، به‌رداو ره‌وانه‌ی ده‌وله‌تی عوسمانی كردنه‌وه. حسین به‌گ و سوپای ئیران به‌وپه‌ری شانازی و ریزه‌وه گه‌رانه‌وه بۆ ده‌رباری شاو سورخاب به‌گیش به‌وپه‌ری هیزو ده‌سه‌لآته‌وه له‌سه‌ر كورسی سه‌رۆكایه‌تی ویلایه‌تی كوردستان جیگیر بوو. ماوه‌یه‌ك به‌سه‌ر ئه‌م رووداوانه‌دا، سورخاب به‌گ له‌ قه‌لای زه‌لمه‌وه گواستیه‌وه بۆ قه‌لای مه‌ریوان و ئه‌ویی كرد به‌ پایته‌خت و شوینی به‌ریوه‌بردنی كاروباری كوردستان.

له‌ سالی (٩٥٦)دا، (ئه‌لقاس میرزا)^(٧)ی برای شاته‌هماسب كه‌ ماوه‌یه‌کی زۆر بوو له‌ ده‌وله‌تی شاته‌هماسب هه‌لگه‌رابۆوه، هاته‌ ده‌وربه‌ری شاره‌زور. كورده‌كاني ئه‌و ولآته‌. كه‌وتنه‌ دژایه‌تی كردنی. له‌ لایه‌ن شاته‌هماسبه‌وه، به‌ه‌رام میرزا (برای شاته‌هماسب و ئه‌لقاس میرزا- وه‌رگیر) و (شاقولی خه‌لیفه‌ - شاه‌قلی خلیفه‌)ی مؤردار له‌گه‌ل ئیبراهیم خان و (٢٠) هه‌زار سواردا په‌لاماریان دا. له‌ سنووری شاره‌زور مه‌ریواندا بلاوه‌یان به‌ هیزه‌كه‌ی كردو شكاندیان. ئه‌لقاس میرزا له‌ نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌تی عوسمانی و ئیراندا خۆی له‌ به‌رده‌م هه‌ره‌شه‌ی له‌ناوچووندا دیو سه‌رلیشیواوو سه‌رگه‌ردان روویكرده قه‌لای مه‌ریوان و په‌نای برده به‌ر سورخاب به‌گی والی كوردستان. سورخاب به‌گ له‌ حوزووری شاته‌هماسبدا بووه تكاكاری گوناوه‌كاني و به‌ هۆی ناو‌بژیکردنی (نیعمه‌توللا‌ی قه‌هقانی - نعمه‌ الله قه‌هقانی)یه‌وه، كه‌ جی متمانه‌ی شاته‌هماسب بوو، ئه‌لقاس میرزای له‌گه‌ل بیست و یه‌ك كه‌س له‌ پیاوه‌كاني خۆیدا نارده‌ حوزووری شاته‌هماسب. شاته‌هماسب له‌ پاداشتی ئه‌م خزمه‌ته‌دا، مه‌رحمه‌تی شایان و نه‌وازشی بیپایانی به‌رامبه‌ر سورخاب به‌گ نواندو سالآنه‌ بری یه‌ك هه‌زار تمه‌نی له‌ خه‌زینه‌ی ده‌وله‌تی ئیران و به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رده‌وام، بۆ برییه‌وه.

سورخاب بەگ (۱۱) كورى ھەبوو. يەكەم ھەسەن بەگ، دووھم ئەسكەندەر بەگ، سىيەم سولتانەلى بەگ، چوارەم يەعقوب بەگ، پىنچەم (بارام-بەھرام) بەگ، شەشەم زولفەقار بەگ، ھوتەم (ئالش-ئالش) بەگ، ھەشتەم شاسوار بەگ، نۆيەم ساروخان بەگ، دەيەم قاسم بەگ و يانزەيەم (بەسات-بساط) بەگ. سورخاب بەگ (سولتانەلى بەگ) كورى سىيەمى كوردە جىنشىنى خۇي، كە بە مەردايەتى و ئازايەتى لەوانى تر جىادەكرايەو. بارام بەگى كورى پىنچەمىشى كوردە فەرمانرەوا لە رەواندزو ئامىدى. بە جۆرىك كە تا سالى (۱۲۴۰) كۆچى كورو كورەزاكانى ئەم بارام بەگ، لە و مولكەدا ھوكمران و فەرمانرەوا بوون. ئەو (مەمەد) ناوھى بە مىرى رەواندز بەناوبانگ بوو و سالاھى سالى لەگەل دەولەتى عوسمانىدا شەرو كىشەى ھەبوو، يە كىك بوو لە نەوھەكانى ئەم بارام بەگ.

بەھەرھال، سورخاب بەگ پاش (۳۰) سالى تەواو كۆچى دوايى كرد. زۆرى نەبرد سولتانەلى بەگىش كە جىنشىنى ئەو بوو، كۆچى دوايى كردو دوو مندالى لە پاش بەجىما. يەككىيان تەيمورخان و ئەوى تريان ھەلۆخان. لە سالى (۹۷۵) كۆچىدا (بەسات-بساط) بەگى كورى سورخاب بەگ، پىيى نايە سەر (بەرە-بساط) سەرۆكايەتى.

باسى حكومەتى (بەسات بەگ) كورى سورخاب بەگ

ئە قە لە مەرھوى باوكىدا

ئەم بەسات بەگە پىياويكى چاكەكارو داناو زانا بوو. بەوپەرى تواناۋە ھەولى دا زانستە ئايىنى و ئەدەبىيەكان بلۆبكاتەو ھە نزيكەى (۱۰) سالى بەو شىوھىيە بىردەسەر. لە سالى ۹۸۵ كۆچىدا، تەيمورخان و ھەلۆخانى كورى سولتان ەلى بەگ، لىيى راپەرىن و پەنايان بىردە بەر دەربارى شا ئىسماعىلى دووھم^(۸). بۆ ماوھى نزيكەى سالىك لە (دار السلطنة) تەورىزدا بە سەرگەدانى دەئيان، تا لە سالى (۹۸۶) دا، شا

ئىسماعیل كۆچى دوايى كرد. تەيمورخان و ھەلۇخان گەرەنەو ھە بۇ ويلايە تى كوردستان، كۆمەلىكىيان لە خۇيان كۆكردەو ھە دەستياندايە پەلاماردانى قەلەمرەوى بەسات بەگ. بە قەزاو قەدەرى ئاسمانى، بەسات بەگيش لەم سالەدا كۆچى دوايى كرد. تەيمورخانى كورى سولتان ەلى بەگ لە جىبى مامى خۆى چووه سەر كورسى فەرمانرەوايى.

باسى فەرمانرەوايى (تەيمورخان) كورى سولتان ەلى بەگ

لە جىگەى مامى لە كوردستاندا

لەبەرئەو ەلى لەم سالەدا (كە ۹۸۶ى كۆچى بوو)، ھىشتا سولتانىكى بەھىز لەسەر تەختى سەلتەنەتى ئىران جىگەر نەبوويو، تەيمورخان بە پىي پىويستى ئەو رۆژگارەو خۇگونجاندىن لەگەل زەمانەدا، ملكەچى و گوى بە فەرمانىي خۆى بە سولتان موراد خانى سولتانى عوسمانى^(۹) راگەياندى. سولتان مورادخان ئەم مەسەلەيەى پىخۇش دەبى، برى (۱۰۰) ھەزار (ئاغچە زىر) و ەكو مووچەى بەردەوام بو تەيمورخان دەبرىتەو، كە نزيكەى ۳۰ ھەزار تەمەن پارەى ئىستاي ئىران دەكات.

تەيمورخان چوار كورى ھەبوو. سولتان ەلى بەگ، بوداق بەگ، موراد بەگ و (مىر ەلەمەددىن - مىر علم الدين). ويلايەتەكانى ژىردەستى خۆى بەسەر ئەم چوار كورەدا دابەشكرد. (شارەزوور) و (قزلجە) و (حەسەن ئاوا - حەسەن آباد) و (زەلم)ى دا بە سولتان ەلى بەگ. (شارىاژىر) و (قەرەداغ) و (كۆيە) و (حەرىر)ى بە بوداق بەگ سپارد. (مەريوان) و (سەقز) و (سپاكو - سپاھ كوه) و (تيلەكو) و (خورخورە)ى دا بە موراد بەگ و (شارىاژىر)ى دا بە دەست مىر ەلەمەددىن^(۱۰). خۆيشى (واتە تەيمورخان) بە سوپايەكى گەورەو ەلەمەددىن گرتنى ناوچەكانى گۆشەو كەنارى كوردستان. كرماشان و (سونقور - سنقر) و (زەرىن كەمەر - كە ئىستا بە گەروس بەناوبانگە) و (دینەو ەلى) گرت و، ئالاي سەربەخۆيى ھەلكرد.

له ۹۹۳ی کۆچیدا هیرشى کرده سەر قەلەمرهوى (عومەر به گى که لهوور). عومەر به گ به ناچارى په نای برده بهر (شاویردی خان)ى والى لورستان. شاویردیخان له گەلّ خەلکى لورستان و سوپای که لهووردا، ریگه ی به تەیمورخان گرت، له کاتیکدا که به هیچ جۆریک چاوه ریی دوژمنیکى ئاوا نه بوو. تەیمورخان به سوپا بچوکه که یه وه، که له ههزار سوار که متر بوون بیباکانه له گەلّ سوپای که لهوور لورستاندا که وته شه ره وه. له بهرئوه ی سەرکه و تن و بردنه وه به دهست تەقدیری خودای دادگه ره، له مهیدانی نه بهرددا ئەسپی تەیمورخان گلاو ئەو ئاسمانی ئازایه تیه ی دابه زه ویدا. سوپای لورستان په لاماریان داو دیلیان کرد. شاویردیخانی والى لورستان به وپه رى ریزو ئەده به وه تەیمورخانی برده وه مالی خۆی و هه رچه نده که دیل بوو، وه کو میریک ریزی لیگرت. له رووی دووربینیه وه پاش چەند رۆژیک به ریزه وه رهوانه ی کوردستانی کرده وه.

تەیمورخان پاش سئ سالّ چوو بۆ تەمیکردنی خەلکى زهرین که مەرى گەروس. (دهوله تیار سولتانی سپامه نسوری)^(۱۱) که ئەوکاته حاکی زهرین که مەر بوو، به سئ ههزار که سه وه رووبه رووی تەیمورخان بووه وه. پاش شه رو مملانییه کی که م، دهوله تیار سولتان شکاو له ناو قه لای زهرین که مەردا گە مارۆدرا. تەیمورخان هه ر به و ژماره که مه وه که له گه لیدا بوون بریاری دا قه لاکه بگریت. پاش کردنه وه ی قه لآو هیرش بردنی بۆ ناوه وه ی، تیریک تەیمور خانی پیکاو کوشتی. سه ره رای کورژانی سه رداریکى ئاوا، هیشتا له شکره که ی به وپه رى ئازایه تی و بیباکییه وه ده ستیاندا یه تۆله سه ندنه وه، دهوله تیار سولتان و پتر له (۲۰۰) که سی خەلکى زهرین که مەریان کوشت و ته رو وشک هه رچییان به رده ست که وت تالانیان کرد. هه ر له وئى لاشه ی تەیمورخانیان به خاک سپارد.

خەلکى مهمله که ت (ئەهلئى مولک) چه زیان ده کرد (هه لوخان)ى برای تەیمورخان که پیاویکی زانا بوو، ببیته سه رۆکیان.

باسی حکومه‌تی (هه‌لۆخان) ی برای ته یمورخان و

ملکه چکردنی بو شاعه‌باس

له‌سالی ۹۹۶ی کۆچیدا ده‌ستی به‌سه‌ر قه‌له‌مره‌وی ته‌یمورخاندان گرت و به‌سه‌ره‌خۆیی بووه‌فه‌رمانره‌وا. ئەم هه‌لۆخانه، به‌ملکه‌چکردن و گوئی به‌فرمانی، ماوه‌ی دوو سالی له‌گه‌ل (سولتان سلیمان) ی سولتانی عوسمانی و پاشای ئیراندا به‌سه‌ربرد. له‌م ماوه‌یه‌دا، (پایته‌خت-دار الملك) ی کوردستانی له‌قه‌لای زه‌لم و قه‌لای مه‌ریوانه‌وه‌گۆری و هینای بو قه‌لای پلنگان. ئەم قه‌لای پلنگانه‌ده‌که‌وته‌شوینیکی ئیجگار سه‌خت و عاسییه‌وه‌یه‌کیک بوو له‌قه‌لا قایمه‌کانی جیهان له‌وکاته‌دا. هیچ یه‌کیک له‌سولتانه‌کانی جیهان نه‌یان‌توانی به‌زۆر داگیری که‌ن. خیلی کوردانی که‌له‌هور که‌یه‌کیکن له‌خيله‌ناوداره‌کانی کورد، له‌وی نشیته‌جی بوون. هه‌لۆخان گه‌لیک ئاوابی بنیاتنا، قه‌لاکه‌ی قایمتر کردو چه‌ندین بازارو مزگه‌وتی له‌وپه‌ری پته‌ویدا دروستکرد. ئەم قه‌لای پلنگانه‌ده‌که‌ویته‌دوانزه‌فرسه‌خیی شاری سنه‌ی ئیستاوه. هه‌روه‌ها (هه‌لۆخان) ده‌ستیکی ته‌واوی به‌قه‌لای زه‌لم و مه‌ریوان و حه‌سه‌ن ئاوادا هیناوه‌، هه‌رسی قه‌لاکه‌ی له‌وپه‌ری شکۆو پته‌ویدا ئاوه‌دان کرده‌وه.

ئەم هه‌لۆخانه، پیاویکی دلیرو ئازادو دادگه‌ر بوو. له‌گه‌ل ره‌عیه‌ت و ژێرده‌ستاندا به‌یاسای دادو مه‌ردایه‌تی ده‌جوولایه‌وه‌له‌گه‌ل میرو فه‌رمانره‌واپانی نزیك و هاوسییی کوردستاندا به‌میهره‌بانی و دۆستانه‌ره‌فتاری ده‌کرد. به‌هۆی ئەمه‌شه‌وه، ویلایه‌ته‌کانی قه‌له‌مره‌وه‌که‌ی تا دوا پله‌ئاوه‌دان بوو، و خه‌زینه‌که‌ی پرسیو له‌زیرو زه‌ر. له‌ماوه‌ی جیاجیای سالدا له‌م چوار قه‌لایه‌دا ده‌مایه‌وه. ئاماده‌یی و زۆربوونی ژماره‌ی سوپاکه‌ی گه‌یشه‌ راده‌یه‌ک که‌داواو لافی فه‌رمانره‌واپی سه‌ره‌خۆی لیده‌دا، قه‌له‌مره‌وه‌که‌ی خۆی به‌ده‌وله‌تی سه‌ره‌خۆ ناوده‌بردو گوئی به‌فرمانی هیچ پاشایه‌ک نه‌بوو.

له سالی (۱۰۱۲) ی کۆچیدا^(۱۳) (حسین خان) ی حاکمی لورستان به فیتی شاعه باسی (ماضی) پاشای ئیران^(۱۳)، به نیازی شهر له گه ل هه لۆخاندا، به (۱۰) هه زار که سه وه په لاماری کوردستانی داو گه مارۆی قه لای (حه سه ن ئاوا-حسن آباد) ی دا، که له و کاته دا هه لۆخان ماوه یه که بوو وه کو گه رمیانه هه وار لیبی دابه زیبوو. هه چه نده له وکاته دا ژماره یه کی که م له ناو قه لاکه و له گه ل هه لۆخاندا بوون، به لام (حسین خان) هه چی پینه کراو له سی- چوار مه دیدانداو له هه موو شوینیک تیکشکا. سه ره نجام له مه دیدانی نه به ردا زۆر خراپ تیکشکاو هه لات. له شکری هه لۆخان چوار فرسه خ دواي که وتن و نزیکه ی هه زار که سیان له له شکری لورستان کوشت. شاعه باس که ئه وکاته خاوه نی سه لته نه تی ئیران بوو، له جموجوله سه ره به خۆکانی هه لۆخان ره نجاو سوپایه کی نارد بۆ ئه وه ی هه لۆخان له کۆل بکاته وه. سوپاکه بیئه وه ی به مه رام بگات گه رایه وه. بۆ جاری دووم هه مان کار به له شکریکی ئاماده تر له وی پیشوو سپیردا، له سه ر سنووری کوردستان هه لۆخان تیکشکاندو هه لاتن. سییه م جار شاعه باس خۆی به له شکریکی گه وره و فراوانه وه، به مه به سستی داگیرکردنی کوردستان و ته میکردنی هه لۆخان، که وته ئی و گه یشته (ئسفه ند ئاباد- اسفند آباد) ی کوردستان، که ناویان ناوه قه له مره وی (علی شکر). (ئالی بالی) ناویکی (زه ننگه نه) که خزمه تکارو پیاوی تایبه تی شاعه باس بوو، پاشای له م سه فه رو شه ره په شیمان کرده وه گه رایه وه بۆ باره گای سه لته نه تی خۆی. پاش ئه م رووداوانه، شاعه باس ریگه ی نه رمی و میهره بانی له گه ل هه لۆخاندا گرته به رو به هۆی هه مان ئه و (ئالی بالی) ناوه وه، بۆ رینماییی و راکیشانی، فه رمان و (به رگ-خلعت) یکی^(۱۴) نارد بۆ ئه وه ی هه لۆخان بترسی و ملکه چ بکات. ئینجا (هه لۆخان)، (خان ئه حمه د خان) ی کوره گه وره ی خۆی به ده ست و دیاری شایانه وه نارد بۆ ده رباری پاشا. پاش گه یشتنی، له هه موو روویه که وه دلنه وایی کرا. شاعه باسی (ماضی) به پیی به رژه وه ندی ده وله ت (کلاوزه ر-زیرین کلاه) ی خوشکی خۆی کرده هاوسه ری خان ئه حمه د خان و په یمانی لیوه رگرت که له

گه رانه ویدا بۆ کوردستان، هه لۆخانی باوکی بنیریت بۆ دهریاری شا. خان ئه حمهد خانیش پاش هاتنه وهی بۆ کوردستان، په یمانه که ی به جیگه یاندو پاش چه ندین جۆره ئاماده کاری و ریخۆشکردن، هه لۆخانی نارد بۆ ئه سفه هان. پاش ئه وهی هه لۆخان گه یشته ئه سفه هان، شاعه باس ریزو میهره بانی پیویستی به رامبه ر نواند. هه لۆخان دواى شه ش مانگ مانه وه له ئه سفه هان روخسه تی گه رانه وه بۆ کوردستانی ده سکه وت. به پیی داواو تکای خودی هه لۆخان، فه رمانی حکومرانی به سه ر هه موو کوردستاندا، له هه مه دانه وه تا (ئهمانییه) و کۆیه و حهریر، به ناوی خان ئه حمهد خانه وه دهرچوو، و خان ئه حمهد خان له سالی ۱۰۱۴ی کۆچیدا حکومه تی کوردستانی که وته ده ست.

باسی حوکمرانی (خان ئه حمهد خان) ی کوری هه لۆخان له

کوردستانداو

له شکرکیشیه کانی خان ئه حمهد خان

له و سالا دا خان ئه حمهد خان ئالای ئه ماره ت و سه رۆکایه تی هه لکردو که وته ته یارکردنی له شکر سوپا. به پیی فه رمانی پاشا، (۲۰) هه زار سووارو پیاده ی ئاماده کرد بۆ ته میکردنی خه لکی موکری و بلباس. هه رچه نده خه لکی موکری و بلباس کۆمه لیکى بئ شومارو بئ سنووریان ئاماده کردو به نیازی نه به رد هاتنه پیشه وه، به لام کاتیک هه ردوولا به یه ک گه یشتن، دلیرانی کوردستان ببیاکانه په لاماریان دان. پاش شه رو ملاملانییه کی که م، له شکرى موکری و بلباس شکان. کۆمه لیکیان لی کوژراو گه لیکیشیان ده سگپرو دیلکران. ئه و ژماره که مه ی که گیانی خۆیان له شمشیری دلاوه رانی کوردستان قوتار کرد، په نایان برده به ر قه لای ره واندرزو خه لکی ئه وئ. خان ئه حمهد خان دوايان ده که وئ، ده گاته قه لای ناوبراوو گه مارۆی ده دات و، په لاماری ده وره به ره که ی ده دات و تالانی ده کات. ریگه ی هاتوچۆ له خه لکی ناو قه لاکه ده گریت،

بەلكو لە برسیتیدا زۆریان بۆ بۆ و لە ترسی شمشیرهکەى، خۆیان بدن بە دەستەوه. ماوهیەك بەو شیوهیە تیپەرى، تا خان ئەحمەد خان لە درێژەكیشانی سەفەرەكەى بیزار بوو. رۆژیک لەگەل ژمارەیهك لە پیاوهکانی خۆیدا، بۆ سەیران و راو دەچیتە کەناری ئەو دەریایەى^(۱۰) دەکەوتە تەنیشت قەلاکەوه. بە ریکەوت، لە کەناری دەریاکە تووشی ژنیکی ئەو خیلە دەبیت (دەبۆ مەبەستی خیلی ناو قەلاکە بیت- وەرگیر). زەعیفەكە (ژنەكە) لە خان ئەحمەد خان دەپرسى بۆچی تا ئیستا ئەم قەلاکەتان نەگرتوو؟ خان ئەحمەد خان دەلیت ریرەوی قەلاکە دیارنیه و ریگای چوونە ژورەوهشی نیه. ژنەكە لە رووی گالته بازیهوه دەست بۆ ناوگەلی خۆی دەبات و دەلیت ئەمەش ریگای چوونە ژورەوهی نەبوو، بەلام مەردانی مەیدان هیمەتیا بۆ کردو بە شمشیری بی کیلان، کردیان بە جادهیهکی تەخت. لەم تانەیه، رهگی پیاوهتی ئەحمەد خان هاته جۆش و سەریازەکانی خۆی خرۆشان. بیباکانه هیرشی کردە سەر قەلاکە. خەلکی قەلاکە دەستیاندایە شەرکردن. (بەلام) لەبەرئەوهی بەخت پیاوهی خان ئەحمەد خان بوو، بەرگەیان نەگرت و سەریازەکانی خان ئەحمەد خان چوونە ناو قەلاکەوه. پاش کۆشتن و برینیکى زۆر، خەلکی قەلا داواى (ئەمان)یان کردو خان ئەحمەد خانیش ئەمانى دانى. (حەسەن بەگ)ى ئامۆزای خۆی لەوئى بە حاکم دانا، (خالید بەگ)ى کردە حاکمی (خۆشان)^(۱۱)، (ئامیدی)ى سپارد بە (عوسمان بەگ) و حاکمی بۆ کۆیه و حەریریش دیاریکرد. لەویشەوه، بە مەبەستی گرتنى موسل کەوتەرى. کە گەپشتە ۶ فرسەخیی موسل، حاکمی ئەوئى لە ترسی گیانی خۆی روویکردە دیاریه کرو حەلەب. خان ئەحمەد خان بۆ شەرۆ شۆر ویلایهتی موسلی گرت. کاربه دەست و گەرەکانی موسل بە دەست و دیاری شایانهوه هاتتە حوزوری. خان ئەحمەد خانیش هەریهکە یانی بە ئەندازەى پلەو پایهى خۆی نەوازش کردو زیارهتی حەزرتی (یونس)ى بوو بە نسیب (علی نبینا و علیہ السلام). چل رۆژ بۆ حەسانهوهی سەریازەکانی لە موسل مایهوه. مژدەى ئەم سەرکەوتنە دیارو گەرەیهی بۆ شاعەباس

نارد. شاعه باس-يش جلوبه رگ و خه نجهرى رازاوه به گه وهه رو ئه سپی تاييه ت به زینى (مینا-عاج) هوه و دوانزه هه زار تمه ن زيرى نارد بو خان ئه حمده خان و پيى گوت ده بى که روك و به غداش بخاته ژير ده سه لاتی خو يه وه .

خان ئه حمده خان به ياریده ی یه زندانى به خشنده ، به ره و که روك که وته رى و ئه و ناوچه يه ی خسته ژير ده ستي خو يه وه . له ويشه وه روويکرده به غدا. که شاعه باس هه والی رو يشتنى خان ئه حمده خانى به ره و به غدا بيست، به سوپا يه کی گه وره وه به په له روويکرده ئه وى. له ولاره خان ئه حمده خان گه يشته ده وره يه رى به غدا. پاشا و گه وره پياوانى به غدا به ريزه وه پيشوازيان ليکرو به ده ستوديارى شايانه وه هاتن بو لای. شاعه باس-يش گه يشته ده وره يه رى به غدا. خان ئه حمده خان له گه ل کۆمه ليک له خه لکی به غدادا چوونه پيشوازي و به ر مه رجه مه ت که وتن.

به هه رحال، پاش ريکوپيک کردنى (ته نزي م کردنى) ئه و مولکه به ديار يکردن و دانانى والى بو ئه و ويلايه ته ، خان ئه حمده خان له سالى (۱۰۳۵) ی کۆچيدا گه رايه وه بو کوردستان. ماوه ی سه فه ره که ی خان ئه حمده خان، له به ريکه وتنيه وه تا گه رانه وه ی، (۷) سال و (۳) مانگ بوو.

پاش (۳) سال شاعه باسى (ماضى)، پاشاى ئيران، کۆچى دوايى کرد. له (جمادى الاخرى) ۱۰۳۸ ی کۆچيدا، (شاسه فى- شاه صفى) له جيگه ی ئه و چووه سه ر کورسى سه لته نه ت و به ريوره سمى جوړاو جوړ دلنه وايى خان ئه حمده خانى ده کرد. خان ئه حمده خان کوریکى له (کلوزهر- زرین کلاه) ی خوشکى شاعه باس هه بوو، ناوى (سورخاب به گ) بوو. له سه ره تاي لاييه وه، شاعه باس بر دبوويه لای خو ی و په روه رده ی کردبوو. ئه و سورخاب به گه بيئه ندره چاک و به خشنده و ئازا بوو. نه ياره کانى شاسه فى، دلى (شاسه فى) يان له سورخاب به گ کرمى کردو بيلبيله ی چاوى ئه و جواميره يان ده ره ينا. خان ئه حمده خان به بيستنى ئه م هه واله سامهينه ره عه قلى له ده ستداو شيت بوو. ميره کورده کان بيئه وه ی که س پيى بزاني ت، ئه و شيرى بي شه ی

مەردايەتییەیان زنجیر کردو بەناوی ئەو وەو، ویلایەتیان ریکوپیک و بونیادی سەرۆکایەتیان پتەو کرد. پاش ٦ مانگ حەکیم بە یەكجاری بریاری چاکبۆنەو دەوی داو تەندروستییه کە ی جارانی بۆ گەرایەو. (خان ئەحمەد خان) لە دەوروپەرۆ ئەملاو لە سوپایەکی زەبەندە ی کۆکردەو و پەلاماری ویلایەتە هاوسێ و نزیکەکانی دا. کرماشان و هەمەدان و (خوی) و (ئەردەبیل)یشی خستە سەر قەلەرەو کە ی خۆی. سەری مینبەرەکان و دوعا خۆیندنی بە ناوی خۆی رازاندەو و بە ئاشکرا داوای سەربەخۆیی کرد، لە ژیریەو پەیوەندی بە سولتانی عوسمانییەو کردو پەیمانی خزمەتگوزاری دایە. لە لایەن سولتانی عوسمانییەو جلۆبەرگی گرانبەهاو دیاری جۆراوجۆری پیبەخشرا. بە فەرمانی سولتانی عوسمانی فەرمانرەوایی موسڵ و کەرکۆکی پی برا. خان ئەحمەد خان شاری موسلی کردە (پایتەخت-دار الملك)ی خۆی و ٧ ساڵ موسڵ و کەرکۆک و سلیمانی و شارەزور لە ژیر دەستی ئەو خاوەن دەسەلاتە دا بوون. ماوێ حوکمرانی خان ئەحمەد خان لە کوردستاندا (٢٦) ساڵ بوو. دواتر باسی سەرەنجامی کاری خان ئەحمەد خان دەنووسینەو و باسی دەکەین.

باسی حوکمرانی (سلیمان خان) و دروستکردنی شاری سنە

بە هەول و کۆششی ئەو

کە هەوالی رویشتن و پەنابردنی خان ئەحمەد خان بۆ دەولەتی عوسمانی گەیشتە شاسەفی، (سلیمان خان)ی کوری (میر عەلەمەددین تەیمور خانی ئەردەلان)ی نارد بۆ ویلایەتی کوردستان و ناوچەکانی سەر بە ویلایەتە. سلیمان خان ئەوکاتە یەکیک بوو لە خزمەتکارەکانی شاسەفی و جێ متمانە ی ئەو پاشایە.

لە سالی (١٠٤٠)ی کۆچیدا، سلیمان خان چوو بۆ کوردستان و لە کاروباری حکومەتدا سەربەخۆیی تەواوی وەرگرت. پاش سالی، واتە لە سالی ١٠٤١ی کۆچیدا، سولتان موراخانی چوارەم، کە پاش عوسمان خانی دووهم بوو بە سولتانی رۆم،

خه سره و پاشای (سهره سکه)ی به سوپایه کی بی سنوره وه نارد بۆ گرتنی عیراقی
عهره ب و کوردستان.

خه سره و پاشا گرتنی کوردستانی به له پیشتر زانی و روویکرده شاره زوور. (٦)
فهوجی پیادهی له گه ل (٤) هه زار سواردا نارد بۆ گرتنی مه ریوان و کوردستان.
شاسه فی (زهینه ل خان)ی سوپاسالاری (شاملون)ی به سوپایه کی بی سنوره وه
ره وانهی کوردستان کرد. خۆیشی به له شکرکی ریکوپیکی و پۆشته و په رداخه وه چوو
بۆ هه مه دان. زهینه ل خان زۆر به په له سوپاکه ی گه یانده مه ریوان.

که خه سره و پاشا هه والی هاتنی سوپای ئیرانی بۆ یارمه تیدانی خه لکی ئیران
بیست، خۆیشی له گه ل سوپاکه یدا روویکرده ئه وئ. له ده شتی مه ریواندا هه ردولا به یه ک
گه یشتن و نه به ردیکی سه خت و به رده وام روویدا. پاش شه رو مملانی، زهینه ل خانی
سوپاسالار تیکشکاوه لآت. که له شکرکی شکاوه گه یشته هه مه دان، شاسه فی بۆی
ده رکه وت که زهینه ل خانی سه ردار له وه نه به رده دا به ورایی و دووربینی ره فتاری
نه کردوه، فه رمانی کوشتنی دراو پارچه پارچه یان کرد. له ولاره خه سره و پاشا
بیئه وه ی هیچ کۆسپیکی له به رده مدا بیت هات بۆ سنه و به ره وه هه مه دان که وته ری. به
فه رمانی شاسه فی، خه لکی قه له مره وی (علی شکر) که ده که وتنه سه ر ریگای
عه سکه ری رۆم، کۆچیان پیکرا. خه سره و پاشا هات بۆ (ده رگه زین)^(١٧) و دوو رۆژ
مایه وه. شاسه فی له گه ل له شکرکی ئیراندا که وته جووله، خه سره و پاشا بی دواکه وتن
روویکرده به غذا.

به هه رحال پاش ته واوکردنی کاری خه سره و پاشاوه شکاندنی سوپای رۆمی،
شاسه فی سوپایه کی ریکوپیکی پرچه کی به ره وه شاره زوورو ناوچه کانی کوردستان
ره وانه کردو دووباره گرتنه وه ی ئه و ناوچانه ی پی سپارد، پاش ئه م رووداوه شاسه فی
گرنگی دا به به هیزکردنی سلیمان خانی ئه رده لان له کاروباری حوکمرانی
کوردستانداو، بیئه ندازه بالاده ستی کرد. سلیمان خان له ده رباری شادا په یمانی دابوو

پایته ختی کوردستان بگوزیتته وه و بیهینیت بۆ سنه ی ئیستا. ئه م سنه یه له بنه ره تدا گوندیک بووه له گونده کانی کوردستان و به (سنیه) به ناویانگ بووه. به مروری زه مان (سنیه) بووه به سنه و که قه لاکه شیان به ده وریدا دروستکروه پیی گوتراوه سنه دژ. چونکه (دژ) له فارسی کۆندا مانای قه لایه، واته قه لای سنه، عه ره بیه که یشی بووه به (سه نه نده ج- سنندج). به هه رحال (سلیمان خان) به پیی په یمانه که ی خۆی له سالی ۱۰۴۶ی کۆچیدا ئاوه دانی کرده وه. له سه ر ئه و گرده ی که ده که ویتته ناوه راستی شاره وه، قه لای حوکمرانیی له وپه ری پته ویدا دروستکرد، که ئیستا هه ره مان قه لای، (دار الایاله)ی کوردستانه. له دهره وه له ده ورپه ری قه لای حکومه ت، بناغه ی بیناوه حه مام و مزگه وت و بازاریکیشی داناو ته واوی کردن. له ده شتی (سه رتوده) شدا، که ده که ویتته خۆرئاوای سنه وه، زنجیره یه ک کاریزی هه لکه ندو به سی قۆناغ ئاوی گه یانده ناو قه لای حوکمرانی. به هه رحال، سلیمان خان قه لای زه لم و پلنگان و مه ریوان و حه سه ن ئاوی ویرانکرد، بۆ ئه وه ی جاریکی تر حاکمه کانی کوردستان له کاتی پیویستیدا روویان تینه که ن و نه یانکه نه په ناگا.

بۆ جاری دووه م، ئه حمه د خان دیسان به مه به سستی گرتنی کوردستان، به (۱۲) هه زار سواری پر چه که وه له دهر به ندی (چغان) تیپه ری و هاته ناوه وه. به فه رمانی شاسه فی (عه لی بالی به گ)ی زه نکه نه ی (میر ئاخوور باشی)^(۱۸) له گه ل (۳۰۰) که سی سواره دا، کرایه به پر سیاری پاسه وانی کردن له قه لای کوردستان. به ره گری و به ره نگار بوونه وه ی خان ئه حمه د خانیش به (سیاوش به گی قله ر ئاغاسی) و (شاویردیخان)ی حاکمی کوردستان و (ئاغا خانی موقه ده م جوانشیری) سپیردرا. له ده شتی مه ریواندا هه ردوولا به یه ک گه یشتن. پاش ریکخستنی ریزه کان و پیکدادانی شمشیره کان، کۆمه لیک له و پاشا عوسمانیانه ی له سوپاکه ی خان ئه حمه د خانی ئه رده لاند بوون، کوژران. خان ئه حمه د خان که لاوازی سوپاکه ی خۆی بینی، ئیواره ی ئه و رۆژه دوویاره به ره و موسل گه رایه وه، پاش (۶) مانگ له سالی (۱۰۴۸)ی کۆچیدا،

له موسل كۆچى دوايى كرد. ئەمىرەكانى كوردستان تەرمەكەيان لە پال ھەزەرەتى
يونسدا ناشت (على نبينا و عليه السلام).

سليمان خان بە سەر بە خۆي دەستىدايە كاروبارى حكومەتى كوردستان. پاش
شاسەفى، (شاعەباسى دووھم) یش گزنگیەكى تايبەتى بەم سليمان خانە دا. تا لە سالی
١٠٦٦ى كۆچیدا، سليمان خان كۆچى دوايى كرد. ماوھى حوكمرانى سليمان خان، (٢٠)
سال بوو. ئىنجا شاعەباسى دووھم بە قسە و راويژى (موريد سولتانى كەلھور) كە يەك
بوو لە خزمەكانى سليمان خان و خاوەنى راى زيرين و فكري بەتین بوو، كوردستانى
بەسەر چەند بەشيكدا دابەشكرد، ھەر بەشەى دا بە يەك لە خەلكى كوردستان و
كەسوكارى سليمان خان. (ايالت)ى سنەى لەگەڵ ناوچەكانى لاى خۆرھەلاتیەو، دايە
دەست (كەلبەلى خان - كلبەليخان)ى كورى سليمان خان و حكومەتى مەريوانى
تەسليمى (خەسرەوخان)ى كورى دووھمى سليمان خان كرد. سەقزو سياكۆى دا بە
(سولتان)و، ناوچەى پلنگانى سپارد بە (موريد سولتان). ناوچەكانى شارەزور و
شارباژيرى بە (مەمەد خانى گورجى) بەخشى.

باسى حكومەتى (كەلبەلى خان)ى كورى سليمان خان

لە كوردستاندا

كەلبەلى خان لە (١٠٦٧)ى كۆچیدا لە (ايالت)ى سنەدا دامەزرا، دادپەرورى و
ئىنسانى كرده پيشەى خۆى ناو ناوبانگىكى باشى بە دەستھينا، لە دەربارى
شاعەباسى دووھمدا بوو جىگەى بروا و متمانەيەكى بى ئەندازە. ھەموو ناوچەكانى
كوردستانى خستە سەر سنە و بەوى سپارد (دەبى مەبەست شاعەباسى دووھم بىت -
وەرگير) و دانرا بە فەرماندەى سوپا بۆ گرتنى خوزستان. لە گرتن و داگرکردنى ئەو
مەملەكەتەدا، ئەوپەرى مەردايەتى و جواميرى نواندو بە ھۆى ئەو شەو لە دەربارى
پاشادا بىئەندازە بەرز بۆو. (١٦) سالی تەواو بە سەر بە خۆي حوكمى كوردستانى

کردو، پتر له وهی له خه زینهی حکومتی کوردستاندا جیگهی بیته وه، زیری پاشه کهوت کردو سامانی کۆکرده وه. پاشان به پپی ئه و ریسایهی بۆ ئاده میزاد دانراوه، له سالی ۱۰۸۲ی کۆچیدا، کۆچی دوایی کرد.

باسی حکومتی (خان ئه حمه د خان)ی کوری که لبعه لی خان له کوردستاندا

له هه مان سالدا، به فه رمانی (شا سلیمان)^(۱۹)، خان ئه حمه دخانی کوره گه وره ی (که لبعه لی خان) له جیگهی دانیشته. ئه م خان ئه حمه د خانه، کاتیک چوو ه سه ر کورسی (ایالت)، ئه وپه ری به زه یی و میه ره بانی به رامبه ر دۆسته و دوژمن و دوور نزیك ده نواند. له به خشنده یی و سه خاوه تدا، حاته می دووهم و خاقانی دووهم بوو. له ماوه یه کی که مدا، گه نجینه که ی باوکی که پر بوو له زیرو گه وه ره به بادا. ئه وه نده زیری دا به خه لک، له ناو عه وامدا به (خانی زیرین- خان زینه) ناوبانگی په یدا کرد. زۆریه ی کاتی خۆی به رابواردن و به زم و شادی ده بیره سه ر. له هیه چ جۆره رابواردنیکه شه رعی و ناشه رعی خۆی نه ده پاراست. زیاده ره وی له به زم و خۆشگوزه رانیدا بووه هۆی پشیوی و پاشا گه ردانی له ولایه ته که یدا. خه سه ره و خانی مامی، بی نه زمی ویلایه ت و وردو درشتی ره فتارو کاره دزیوه کانی خان ئه حمه د خانی لای شاسه فی^(۲۰) خسته روو پپی راگه یاندا. شاسلیمان حکومتی کوردستانی به خه سه ره و خان سپاردو خان ئه حمه د خانی له سه ر کار لا برد.

باسی حوکمرانی (خه سه ره و خان)ی مامی خان ئه حمه د خان

خه سه ره و خان، که له وکاته دا له مه ریوان بوو، به شادمانی ئه سپی سه رکیشی به ختی ده سه ته مۆکرو به ره و سه نه تاویدا. کتوپر خۆی کرد به سه نه دا، خان ئه حمه د خانی گرت، ناردی بۆ ئه سه فه هان و، خۆی له سالی ۱۰۹۱ی کۆچیدا ئالای سه رۆکایه تی له

کوردستاندا هه لکرد. ئەم خەسرەوخانە پیاویکی زالم و سستەمکار بوو. دەرگای زولم و زۆری بە رووی خەلکی ویلاپەتدا کردەووە. رەفتارەکانی تەنگیان بە خەلکی مەملەکەت هەلچنی و چووێه دەرباری شا بۆ شکایەت. شاسلیمان بە میهرەبانی شاهانەیی خۆی دلخۆشی نارازییان دەداتەووە بە دلنەوایی کردنەووە دەیاننیریتە لای خەسرەوخان. خەسرەوخان لەم لوتفە شاهانایە شەرم نەبێگرت و دەستی لە زولم و دەستدریژی هەلنەگرت. ئەوانەیی بۆ نارەزایی و شکایەت روویان لە دەرباری شا نابوو، هەر یەکەیان بە جۆریک، تووشی کارەسات کردو بە بیانوویەک دەرێکردن و کوشتنی. راستی مەسەلەکە بۆ جاری دووهم عەرزێ شاسلیمان کرا. خەسرەو خانێ بانگکرد بۆ ئەسفەهان و پاش گەیشتنی فەرمانی دا سزابدێو بکوژیت. دەستوپیوەندەکانی پاشا، لە (مەیدانی شاهێ) ئەسفەهاندا کوشتیان و لە ناویانبرد. ماوەی حوکمرانی خەسرەوخان لە کوردستاندا کەمتر لە دوو ساڵ بوو. لە سالی ۱۰۹۳ی کۆچیدا بە فەرمانی شاسلیمان، (تەیمورخانی ئاجرلویی) بوووە حاکم و فەرمانرەوای کوردستان.

باسی حکومەتی (تەیمورخانی ئاجرلویی) لە کوردستاندا

کە ئە بنەمالەیی ئەردەلانییەکان نییە

ئەم تەیمورخانی لەگەڵ خەلکی مەملەکەتدا هەلسوکهوتی باش و رەفتاری جوان بوو. لەگەڵ گەرەو بچوکی خەلکی ویلاپەتدا، بڕایانە رەفتاری دەکرد. (۶) ساڵ بەم شیویە لە کوردستاندا حوکمرانی کرد. پاش (۶) ساڵ و لە سالی (۱۰۹۹)ی کۆچیدا، دووبارە خان ئەحمەد خانی کوری کەلبەلی خانی ئەردەلان کرایەو بە حاکمی کوردستان و بە فەرمانی شا سلیمانی سەفەوی روویکردە سنە و شارەزور. ئەم خان ئەحمەد خانە کە بۆ جاری دووهم لە ویلاپەتی کوردستاندا سەرپەخۆیی کەوتەووە دەست زیاتر لە جاران زیادەرەوی لە خۆشگوزەرانێ و رابواردنی ره‌واو نارەودا کرد. کە سلیمان پاشای بابان بە حالی خان ئەحمەد خانی زانی، خەلکیکی زۆری لە تاپەفەکانی

كوردو عەرب لە گەڵ خۆیدا ريكخست، لە سالی ۱۱۰۳ی كۆچيدا بيباكانە هيرشى كرده
 سەر سنوورەكانی كوردستان و، مەريوان و سەقزو هەورامانی گرت (زۆراب سولتان-
 سەراب سولتان)ی حاکمی سەقزو (ئىبراهيم بەگى مير ئەسكەندەرى)ی حاکمی مەريوانی
 كوشت. خان ئەحمەد خان خۆی نەچوو بۆ بەرەنگاربوونەوهی مەسەلەكەى بە
 شاسليمان راگەياندا. لە لاين شاسليمانەوه، (رۆستەم خانى سوپاسالار) و عەباس
 خانى زياد ئوقلى- عباس خان زياد اقلي) بە سوپايەكى ئامادەوه نيردران بۆ
 يارمەتيدانى خان ئەحمەد خان. لە دەشتى مەريواندا هەردوولا بە يەك گەيشتن. سوپاي
 سليمان پاشا شكاو پتر لە (۴) هەزار كەسيان كوژران و يە دييل گيران. پاش ئەم
 سەرکەوتنە دياروگەورەيه، عەباس خانى زياد ئوقلى بە فيل و هەلخەلەتاندنى لە لاين
 (قاسم سولتان)ی هەوراميهوه، تۆمەتى ئەم سەركيشيهى سليمان پاشا دەداتە پال
 والى و خەلكى كوردستان. ژمارەيهك لە گەورەپياوانى كوردستان لە گەڵ (۱۲۰۰) كەس
 لە رەعیهتى ئەم مەملەكەتە، گرفتارى ئازارو ئەشكەنجە دەكاو پاش تالانکردنى مولك و
 ماليان، فەرمانى كوشتنى ئەو بيبچارانە دەدات و لە لاشەو سەرى ئەو بيبچارانە، گردىك
 لە دەشتى مەريوان دروستدەكات. ئىستاش كە سالی ۱۳۰۹ی كۆچيبه، ئەو گرده هەر
 ماوهو بە (كەللەكيو- كلين كوه) بەناوبانگە. واتە ئەو كيوه لە كەللەى مرۆف
 دروستكراوه. شاسليمان لە تۆلهى ئەم كارە وەحشيانەيهدا، عەباس خانى سەردار لە
 مەيدانى ئەسفەهاندا لە سیداره دەداو فيرى مانای (سەردارى)ی دەكات. لە سالی
 ۱۱۰۷ی كۆچيدا شا سولتان حسين^(۳۱)، ئەحمەد خان لە سەركار لادەباو (محەمەد
 خان)ی كورى خەسرەوخانى كوژراو لە حكومەتى كوردستاندا دادەنيت. ماوهى ئەم
 حوكمرانيهى دووهى خان ئەحمەدخان، ۹ سالی ناتەواو بوو.

باسی حوکمرانی (محەمەد خان)ی کوری خەسرەو خان

لە کوردستاندا

کە (محەمەد خان) لە (ایالت)ی سنەدا جیگیر بوو، دەستیکرد بە چاکردنەووە و ئاوەدانکردنەووەی ویلايەت. لەبەرئەووەی بەهۆی کردەووە وەحشیانەکە ی عەباس خانی زیاد ئوقلییەووە کە پیشتر باسکرا، خەلکی کوردستان رەنجابوون و کۆمەلیک لە میرەکانی ئەو ناوچە یە نیشتمانیان جیهیشتبوو و پەنایان بردبوو بەر دەولەتی عوسمانی، شاسولتان حسین، بۆ دلنەوایی و کۆکردنەووەی ئەوانە و ریکخستنی کوردستان و ئازەربایجان، (حسین خانی لوری) کردە (سەردار) و ناردی بۆ کوردستان. ئەم سەردارە گرنگییەکی بیئەندازە ی دا بە ئاوەدانی کوردستان و باج و خەراجی کوردستان و ئازەربایجان.

بەهەر حال، لە سالی ۱۱۱۳ی کۆچیدا خەلکی کوردستان دژی ئەم محەمەد خانە راپەڕین و لە دەرباری شاسولتان حسیندا شکایەتیان لیکرد. بە حوکمی پاشا، محەمەد خانی ئەردەلان لابر او (محەمەد خانی گورجی) کرایە بەرپرسیاری حکومەتی کوردستان و بەرەو کوردستان رەوانەکرا. ماوەی حوکمی محەمەد خانی ئەردەلان (۶) سالی تەواو بوو.

باسی حکومەتی (محەمەد خان) گورجی لە کوردستاندا

ئەم محەمەد خانی گورجییە کە هاتە کوردستانەووە، خۆی بە سوننی مەزەهەب و پەیرهوی ئیمامی شافییی حسابکردو لەکاتی بەجیگەیانندی پینج فەرزەکەدا لەگەڵ خەلکدا نویژی جەماعەتی دەکرد. هەر ئەم مەسەلە یە، لە دەرباری (شاسەفی)دا^(۲۳) بوو بە هۆی لابر دنی ئەو بیچارە یە. هیچ زانیارییەکی تر سەبارەت بە (محەمەد خانی گورجی) لە بەردەستدا نیە. ماوەی حوکمرانییەکە ی ۳ سال بوو. لە سالی ۱۱۱۶ی کۆچیدا، بە فرمانی شاسولتان حسین، حکومەتی کوردستان بە (حەسەن عەلی خان)ی

کوری (محمد مه د مؤمن خانی ئیعتیما دو دهوله - محمد مؤمن خان اعتماد الدولة)
سپیدرا.

باسی حوکمرانی (حسه ن عه لی خان ی کوری
(محمد مه د مؤمن خانی اعتماد الدولة) که له بنه ماله ی
نهرده لانییه کان نیه

ئهم حسه ن عه لی خانه بیئنه ندازه پابه ندو سووریو له سه ر ریبازی شیعه گه ری.
له گه ل خه لکی کوردستاندا، که هه موویان سوننن و پهیره وی ئیمامی شافیعین،
ده مارگیرانه و به پیچه وانه ی یاسای خیل و عه شیره تییه وه ره فتاری ده کرد، گیان و
مالی خه لکی ئهم ناوچه یه ی وه کو شیر ی دایکی، به حه لال ده زانی بو خوی. به
ریکه وتیکی خودایی، رۆژیک به نیازی راو له (دار الایاله) هوه سوارده بی و به لای
مه رقه دی حه زره تی ئیمامزاده ی ئازاده (عومه ری کوری عه لی) دا (سلام الله علیه)
تیده په ری که ده که وته به رامبه ری (دار الحکومه) ی سنه وه. سه باره ت به و که سه ی له و
شوینه شه ریفه دا نیژراوه، پرساری کرد. گوتیان ئهمه (پیرعومه) ه. ئهم پیاوه
وه حشیه بیئنه ده به، هه ر که ناوی (عومه) ی به رگویی که وت، حوکم ده کات که ئه و
شوینه پیروژه ویران بکریت. له کاتی گه رانه وه دا، کاتیک که ده گاته ده روازه ی (دار
الایاله)، تووشی ئازاریکی دل ده بی و هه ر له ویدا به هوی توندی و به هیزی
نه خووشیه که یه وه ده که وی. که دایک و ژن و مندالی دینه سه ری له حالی ده پرسن،
هه ر ئه وه نده وه لأمی دایکی ده داته وه که: دایه پیری عومه ریبیه کان لیبی دام. پاش ئهم
قسانه، جیهان به جیدیل و ته شریف ده بات بو ئه و شوینه ی که حقه. ماوه ی
حوکمرانی ئهم وه حشی نه ژاده، دوو سالی ناته واو بوو. له سالی ۱۱۱۸ ی کۆچیدا به
فه رمانی شاسولتان حسین، (حسین عه لی خان) ی برای ده کریته فه رمانره وای
کوردستان و ره وانه ده کریت.

باسی (حسین علی خان) ی برای حسنه علی خان له کوردستاندا

که له بنه ماله ی ئه رده لانییه کان نیه

ئهم حسین علی خان، له بهر ده مارگریی مه زمه بی، که یه کیکه له ئه نجامه کانی وه حشیگه ری، ده رگای زولم و ستم به رووی خه لکی کوردستاندا ده کاته وه. پاش سالیك خه لك له دژی راده پهن، رووده که نه ده رباری پاشای ئیران و له سه ر حوکم لای ده به ن و، (که یخه سره و به گ) ناویک به فه رمانی حوکمرانی کوردستانه وه، له گه ل خۆیاندا دینن. ماوه ی حکومه تی حسین علی خان یه ک سال و چوار مانگ بوو.

باسی حوکمرانی که یخه سره و به گ، یاساوی شاسولتان حسین

که له بنه ماله ی ئه رده لانییه کان نیه

کاتیک که (که یخه سره و به گ) ده چیته ناو (دار الایاله) ی کوردستانه وه و خه لك هه ولده دن بزنان چ جۆره که سیکه، بۆیان ده رده که وی پیاویکی سووک و ناره سه نه و له سه رۆکایه تی موک و پاراستنی مه مله که ت بیبه رییه. به ناچار پاش یه ک سال له سه ر حوکم لایده به ن و ده یینیرن بۆ ئه سفه هان. ماوه ی حوکمرانی ئهم خه سره و به گه یه ک سالی ناته واو بووه.

باسی حوکمرانی (عه باس قولی خان) که یه کیکه له کوره زاکانی

خان ئه حمه د خانی به نی ئه رده لان، له کوردستاندا

پاش دەرکردنی که یخه سره و بهگ، ئەهلی مولک له سالی ۱۱۲۱ی کۆچیدا ئیمتیازی حکومتی کوردستان ددهن به (عهباس قولى خان) ناویک که له کوره زاکانی خان ئەحمەد خانى کورى هه لۆخان بووه. هه موو ئەهلی مولک دهبه ملکه چ و گوی به فرمانی. شا سولتان حسین-یش به له بهرچا و گرتنی بهرژه و هندی سهردهم، جلوه بهرگ و فرمانی حکومتی بۆ دهنیری. له سالی ۱۱۲۸ی کۆچیدا شا سولتان حسین دامرکاندنه وهی فیتنه ی ئەفغانه ئەبدالییه کان (افغانه ابدالی) له (دار الملك) ی قهنده هار، به م عهباس قولى خانه و خه لکی کوردستان ده سپیری^(۳۳). عهباس قولى خانه له گه ل (۸) هزار سواردا له کوردستانه وه به ره و مه به ست ده که ویته ری. کاتیک که سه ربازه کانی کوردستان ده گه نه تاران شیواوی و بیسه رو به ری سه لته نه تی شاسولتان حسین-یان بۆ دهرده که وئو له عهباس قولى خان هه لده گه رینه وه و ده گه رینه وه بۆ کوردستان. عهباس قولى خان به ته نیا ده چیته دهریاری شاسولتان حسین و، ئەم کرده وه یه و تۆمه تی گه رانه وه ی سوپاکه ده داته پال (عهلی قولى بهگ) ی کوره زای (که لبعه لی خانى به نی ئه رده لان) که پیشتر باسیکرا. شا سولتان حسین خودی ئەم عهباس قولى خانه له سه رکار لاده بات و زیندانی ده کات. ماوه ی حوکمرانیه که ی (۸) سال بوو. ئینجا هه مان ئەو (عهلی قولى بهگ) ه نه ناسراوه ده کاته حوکمرانی کوردستان، جلوه بهرگ و فرمانی حکومت و نازناوی خانى وه کو ریزلینانیک بۆ دهرده کات و له گه ل (عهلی خانى فهراشخه لوه ت- علی خان فراشخلوت) دا، به سه رفرازیی، ره وانه ی کوردستانی ده کات.

باسی حکومتی (عهلی قولى خان) که له کوره زاکانی ئەحمەد خانى

به نی ئه رده لان، له کوردستاندا (۲۴)

چیرۆکی ئەم عەلی قوڵی خان ناوێ که کورەزای کەلب عەلی خانی بەنی ئەردەلانە: بە
هۆی چەرخێ زەمانە و رۆژگارە و تەوشی هەژاری و نەگبەتی بوویو، و لە یەکیک لە
گوندەکانی (خورخورە) ی کوردستاندا که ناوی (شیخەلە) یە نیشته جێ بوو، و شە و رۆژ
بۆ بە دەستەینانی بژیوی ژیان کۆششی دەکرد. ئەو چەند کەسە ی لە گەلیدا بوون و لەم
دۆخی تەنگانە یەیدا یاریدە دەری بوون، هەمیشە لە رووی میهرەبانیه وە پیاوندە گوت
لیره برۆ سە فەر بکه بۆ شوینیکی تر بە لکو لە دەردی هەژاری رزگارت بێ. عەلی قوڵی
بەگ لە وپەری نائومیدییه وە لەلامی دەدانە وە که ئەگەر خودا بینیرێ، بۆ گوندی
(شیخەلە) یشی دەنیرێ. ئەم قەسە یە لە کوردستاندا بلأوه و بوو بە پەندو مەسەلە.

بە هەرحال، کاتی عەلی خان که هەلگری جلو بەرگ و فەرمانی شاهی بوو، گەیشته
سنه، سۆراخی عەلی قوڵی بەگی لە قەلای (شیخەلە) دا دۆزیه وە روویکردە ئەوێ. که
گەیشته نزیکی ئەو گوندە، چەمیکی بەرچاو کەوت که پەرینە وە لیبی بە بێ شارەزایی
زەحمەت بوو. هەر لە وکاتە دا عەلی قوڵی بەگ و کۆمەلی لە خەلکی شیخەلە عەلی خان -
یان دی، بواری ئاوه کە یان لی شار دە وە بەرە و یە ک فرسەخ سە رووتر رینمایان کرد،
نە وە کا خۆی و هاوریکانی ببینە میوانی گوندە کە. عەلی خانی بەرگی میرایەتی هینەر،
هەرچۆنیک بوو لە ئاوه کە پەرییه وە لە بارە ی عەلی قوڵی بەگە وە پرسیاری کرد. ناچار
خەلکی ئاواپی بە هەزار ترس و ئومیدە وە عەلی قوڵی بەگیان هینابۆ لای. عەلی خان
ئە وپەری ریزی لیگرت، بەرگی شاهی کردە بەری و فەرمانی حکومەتی کوردستانی
پیسپارد. یە کسەر عەلی قوڵی بەگ بوو بە عەلی قوڵی خان و بە خەلکی ئاواپی گوت:
نە مگوت ئەگەر خودا بینیرێ بۆ گوندی شیخەلە شی دەنیرێ؟

پاش دوو-سێ رۆژ، که میرەکانی کوردستان بە مەسەلە کە یان زانی، روویان کردە
بارەگای عەلی قوڵی خان و پاش ئامادە کردنی پیویستیه کانی ئە تە کیت و رازاندنە وە
بەرە و سنه که (پایته خت- دار الملك) ی کوردستانە، بەرییان خست و لە سالی ۱۱۲۸ ی
کۆچیدا گەیشته سنه.

ھەر لەم کاتەدا خەلکی لورستان لە شاسولتان حسین ھەلەدەگرینەوہ. شاسولتان حسین-یش ھەر ئەم عەلی قولى خانە لەگەڵ سوپای کوردستاندا دەکاتە بەرپرسیاری تەمیکردنی خەلکی لورستان و بەختیاری. عەلی قولیخان لە جیبەجیکردنی ئەم ئەرکەدا ئەوپەری دلیری و ئازایەتی دەنویئ. لە کاتی روبەر و روبوونەوہی لەگەڵ سوپای لورستان و بەختیاریدا، بە پپی یاسای سەرکردە ناودارەکان، بەالی راست و بەالی چەپی سوپا ریکدەخات و خۆیشی دەچیتە ناوەند (قەلب) ھوہ. سەرەتاکانی نەبەرد لە ھەردوولاوہ دەرکەوتن. سوارەکان لە مەیداندا تاوی ئەسپەکانیان دا، دلاوہرانی کوردستان کەوتنە جۆش و خروۆش جەویان بۆ کەفوکولی پەنگخواردووی لاویستی بەرەللا کردو ئاوازەنگییان لیدا، ئەسپیان تاودا و شمشیریان وەشانند. سوارە بەختیاری کەمیک بەرگرییان کردو ھیرشی مەردانەیان کرد. سەرەنجام بە نەنگ و شورەییەوہ لەم جەنگە گەرانەوہ. دلیرانی کوردستان دوايان کەوتن، کۆمەلیکیان دیل کردو گەلیکیان دایە بەر شمشیری خویناوی. پاش ئەم رووداوہ حاکمی لورستان لە لایەن عەلی قولى خانەوہ دنیا کرایەوہ بە دەستوارییەکی فراوانەوہ چووہ لای. عەلی قولى خان لەگەڵ چەند کەسیک لە سەرۆکەکانی بەختیاریدا ناردی بۆ دەرباری شاسولتان حسین و بووہ تاککاری گوناھەکانی. شاسولتان حسین دنەوایی حاکم و سەرۆکەکانی لورستانی کردو ناردنیەوہ بۆ ولاتی خویان. عەلی قولى خان بەوپەری شانازی و سەنگینیەوہ گەرایەوہ بۆ سەنە. تا لە سالی ۱۱۳۲ی کۆچیدا لاوازی و سستیەک لە سەلتەنەتی شا سولتان حسیندا ھاتە ئاراوہو لە ھەموو لایەکەوہ ئەفغانیەکان ھەراو ئاشووییان نایەوہ. (خانە پاشا)^(۲۰) ی کوری (مەمەد پاشای بابان) کە ئامۆزای سلیمان پاشا بووہو لەو میژووہدا حاکمی سلیمانی و بابان بوو، ئەم دەرڤەتە قۆزتەوہ، بە لەشکرکی ریکوپیکیەوہ بە مەبەستی گرتنی ویلائیەتەکانی ئەردەلان کەوتەری و پەلاماری سنووری مەریوانی دا. لەبەرئەوہی ھیچ کۆسپیکی لە بەردەمدا نەبوو، تا پینج فرسەخی شاری سەنە ھاتە پیشەوہ. عەلی قولى خان لە

توانايدا نهما لهوه زياتر دوابكه وئو به رهو ئه سفهان هه لات. گه وره پياوانى كوردستان، له وكاته دا به ناچارى پاراستنى مال و گيانى خويان له وه دا بينى كه ملكه چى خانه پاشا بن. سه ييدو زاناو شيخه كانى ناوچه كه، چوونه دهره وه بو پيشوازى خانه پاشا و هينايانه ناو شارى سنه وه.

باسى حوكمرانى (خانه پاشاى بابان) له كوردستاندا

خانه پاشا له سالى ۱۱۳۲ى كۆچيدا بوو به مېرو حوكمرانى كوردستانى ئه رده لان و، له كهركوكه وه تا هه مه دان كه وته ژير فه رمانى ئه وه وه. ئه م خانه پاشايه هه وليكى زۆرى ده دا ريساكانى دادپه روه رى پياده بكات و كۆششى ده كرد خه لكى كوردستان رازبيكات. بئى سلكردنه وه (احراج) ده بى بليين له سه رده مى حوكمرانى ئه ودا خه لكى به ته واوى ئاسوده بوون. له بهر په شيووى سه لته نه تى سه فه وى و شيواوى ده وله تى ئيران و بالاده ستبوونى ئه فغانه كان، كه س تواناى نه بوو روويه رووى خانه پاشا بووه ستى و ده ربيكات. له بهر ئه وه خانه پاشا به ئيراده يه كى پۆلايين و بروا به خو بوونه وه كاروبارى حكومه تى به ريوه ده برد. مزگه وت و قوتا بخانه يه كى گه وره ي له شارى سنه دا دروست كرد. دوو مناره ي زۆر بلندى له مزگه وته كه دا به رزكرده وه. ئه م مناره و مزگه وته يه ك سال مانه وه. (ئه مانه للاخان- امان الله خان) ي گه وره ي والى كوردستان، له رووى ده مارگيرى و غيره تى خيلايه تيبه وه مزگه وته كه ي ويران كرد، مناره كانى رووخاندو باخيكى له جيگه ي (مزگه وته كه) دروست كرد، كه ئيستاش ماوه به باخى (فېرده وسى - فېردوسى) به ناويانگه.

به هه رحال، خانه پاشا چوار سالى ته واو له سنه مايه وه وه له سالى ۱۱۳۶ى كۆچيدا (عه لى خان) ي كورى كرد ه حاكمى سنه و خوئيشى ريگاي مه مله كه تى بابانى گرت به ر. هه رچه نده عه لى خان له سه ره تاي ته مهن و هه ره تى لاويدا بوو، به لام به هه يچ جوړيك به دواى رابواردن و خو شگوزه رانيدا نه ده گه راو، روژگارى ژيانى له گه ل زاناو شاعيراندا

بەسەر دەبرد. لە سالی (١١٤٢)ی کۆچیدا ناویانگی دەسەڵاتی نادرشای ئەفشار، که لەوکاتەدا سوپاسالاری (شاتەھماسی دووم) بوو و بە (تەھماسب قولى خان) ناسرا بوو، بە سەرتاسەری ئیراندا بلۆبۆوه. عەلى خان بى هیچ شەرۆکیشە یەك، سامى لینیشت و روویکرده ویلایەتەکەى خۆى. ماوهى حوکمرانى عەلى خان لە کوردستاندا، ٦ سال بوو. شاتەھماسی سەفەوی پاش راویژو پیاوشبوونی تەھماسب قولى خانى سوپاسالار که هەمان نادر شایه، (عەباس قولى خانى ئەردەلان)ی نارد بۆ حکومەتى کوردستان و دووبارە چرای بەنى ئەردەلان هەلگەرسایه وه. بەلام زۆرى پینه چوو، ئەم دنیایه ی جیهیشت.

باسى حكومهتى (سوبحان ویردیخان)ی بەنى ئەردەلان لە کوردستاندا

(سوبحان ویردیخان - سبحان ویردیخان)ی کوری، بە حوکمی میرات لە جیگه ی (باوکی) سەرۆکایه تی بەدەستھینا و لە سالی ١١٤٣ی کۆچیدا بوو بە حوکمرانى ئەردەلان. ئەم سوبحان ویردیخانە پیاویکی خواپەرست و لە خواترس بوو، بە یاسای جوامیری و^(٣٦) و لیھاتوویی رەفتاری دەکرد. هەولیکی زۆری دا بۆ فراوانکردنی شاری سنه و دەستپیاھینان و چاککردنە وهی (دار العماره - رەنگه راستیەکەى دار الاماره بیت، واتە خانەى یاخود بینای حکومەت و حوکمرانى. وەرگیر).

لە سالی ١١٤٧ی کۆچیدا نادرشا بە مەبەستی گرتنی (شیروان) لە ئەسفەھانە وه کەوتەری. لە (١٨ی سەفەر)ی هەمان سالدا ھاتە ناو شاری سنه وه و لە سالۆنى (دیوہ خانى) روو لە باکورى بینای حکومەتدا دابەزى، که بە سالۆنى (روو لە تەپولە - رویتپولە) بە ناویانگە و لەوکاتەدا درێژیه کەى (٢٠ گەن) و پانییەکەى (١٢ گەن) بوو^(٣٧). نادر شا لەوئى ریگە دەدا سەردانى بکریت و روودەکاتە ویردیخانى حاکمی کوردستان که وهکو خزمەتکار لە بەشى خوارە وهى دیوہ خانەکەدا راوہ ستابوو، و پىسى دەلیت:

سوبجان ویردیخان، ئیمة نه هاتووین جیگه که ی تو داگیربکه یین. دیوه خانه که ی ئیوه زور گه وره یه، با لایه کی ببیته شوینی دانیشتنی ئیمة بو ئه وه ی خه ریکی سه لته نه ت بین، لاکه ی تریشی مالی ئیوه بیت و حوکمرانی خۆتان بکه ن. له پاداشتی ئهم مه رحه مه ته (نادری) یه دا سوبجان ویردیخان ۱۴ هه زار مه ن^(۲۸) رۆن و (۱۰) هه زار تمه ن زیری پیشکه ش ده کات.

به هه رحال، پاش ئه وه ی نادرشا له (شه والی ۱۱۴۸) ی کۆچیدا، له سه حرای (موغان) دا تاجی له سه رنا، به فه رمانی ئه و پاشایه سوبجان ویردیخانی والی کوردستان له سه ر کار لاپراو (مسته فاخان) ی برای سوبجان ویردیخان کرا به والی کوردستان. ماوه ی حوکمرانی سوبجان و ویردیخان (۵) سال و (۸) مانگ بوو.

مسته فاخان روویکرده حکومه تی سنه و له (مه ره می ۱۱۴۹) دا گه یشته باره گای (ایالت). پاش سئ- چوار مانگ ئه هلی مولک دژی راپه رین و، دووباره سوبجان ویردیخان له هه مان سالدا کرایه وه به حاکی کوردستان. نادرشا پاش گه رانه وه ی له سه فه ری هندستان و، رۆیشتنی بو گرتنی (خواره زم) و ته میکردنی خیلی (بارس) و والیی ئه و مه له که ته، له سالی ۱۱۵۰ ی کۆچیدا سوبجان ویردیخانی والی کوردستانی بانگکرده حوزووری خۆی و (ئه حمه د سولتان) ی کوری سوبجان ویردیخانی کرده حوکمرانی کوردستان که له سه فه ری هندستاندا له هه موو شوینیکدا وه کو سه رکه و تنه کانی یاوه ری بوو. به نازناوی (خان) سه رفرازی کردو له کۆتایی خاکی هه مه دانه وه تا سه ره تایی خاکی ()^(۲۹) ی به و سپارد. ماوه ی ئه م حکومه ته ی دووه می سوبجان ویردیخان (۵) سالی ته واو بوو.

باسی حکومه تی (ئه حمه د خان) ی کوری سوبجان ویردیخان و

په نابردنی بو ده وله تی عوسمانی

به هر حال، ئەحمەد خان کاتیک که گەیشته پایتەختی کوردستان، بە لووتبەرزى و
 روالەت پەرسىتییەکی (تەجمل) بۆ سنوورەو دەستیدایە حوکمرانى. لە سالی ۱۱۵۴دا،
 کاتیک نادىشا روویکردە (؟...) (۳۰)، لەبەرئەو دلیری و جوامیریەى ئەحمەد خان لە
 سەفەرى پەر لە سەرکەوتنى هندستاندا نواندبووی، بە پیویستى زانى لەم سەفەرەشدا
 لەگەلیدا بۆ. (ئەحمەد خان)ى بانگکردو بۆ جارى سییەم سوپان ویردیخانى کردە
 حاکمی کوردستان. ئەمجارە سوپان یەك سال (۳۱) و سێ مانگ حوکمرانى کرد.
 دووبارە بە فەرمانى نادىشا لا براو خان ئەحمەدخان دانرایەو. لە سالی (۱۱۵۵)دا
 ئەحمەد خان گەیشته بارەگای حوکمرانى. لەم سالەدا قاتوقرى و گرانی بەجۆرىک
 بلاو بوو که نان نرخى گیانى هەبوو، و ئەوێ دەمرد رزگارى دەبوو. ئەحمەد خان
 دەرگای خىرو چاکەى کردەو بو پاراستنى گیانى هەموو خەلکى کوردستان، گەنم و
 جۆ دانەویلهى عەمبارە (نادى)یەکانى بەسەر فەقیرو هەژاردا دابەشکرد، بەلکو گیانى
 خۆیان لەم تەنگانەى قوتارىکەن. بە ریکەوت، لەم کاتەدا نادىشا فەرمانبەریکی نارد بۆ
 ئەوێ عەمبارەکانى کوردستان، وەکو ئازووقەى سوپا بەریت بۆ ئازەربایجان. کاتیک
 فەرمانبەرەکه هاتە کوردستان و عەمبارە دەولهتییەکانى بە تالی بینى، تۆمەتى
 جۆراوجۆرى بۆ ئەحمەدخان هەلبەست و بە ناوهرۆکی جیاجیا عەریزەى بۆ نادىشا
 نووسى. عەریزەى ئەم فەرمانبەرە، ئاگرى رق و توورەى نادىشای هەلگیرساندو
 فەرمانى کوشتنى خان ئەحمەد خانى دەرکرد. دۆستەکانى خان ئەحمەد خان
 پیشووەخت ئەم هەوالەیان پیراگەیاندى خان ئەحمەد خان بە ناچارى لەگەل (۲) هەزار
 سوار لە کەسوکارو پیاوہکانى خۆیدا بەرەو دەولهتى عوسمانى هەلات. که گەیشته
 شارەزور، (تایەر بەگى ئیل بەگى) که یەکیک بوو لە گەورەپیاوانى جاف، کەوتە
 دژایەتى کردنى. ئەحمەد خان بە زەبرى هیزگرى و سزای داو، لەویوہ چوو بۆ
 سلیمانى. (خالىد پاشای بابان) لە رووی ملکہچى و تەسلىم بوونەو، بە دەستوديارى
 فراوانەوہ چوو بۆ بارەگای خان ئەحمەد خان و لە حکومەتى باباندا ئازادى تەواوى

دایه. (خان ئه حمده خان) له ویوه روویکرده موسل، حاکی موسل ریی دژایه تیکردنی گرتیه بهر. ئه حمده خان به زۆری هیز قه لۆ شاره که ی گرت، حاکی که ی ده سگ پرکردو کوشتی. (محمده چه له بی) ناویکی له جیگه ی داناو، له ویوه به ره و دیاریه کرو چه له ب کهوته ری. پاش مانگیك و چوار رۆژ گه یشته شاری ئه سته موول. به فه رمانی سولتان، له رۆژی گه یشتنیدا، کۆمه لیک له گه وره پیاوان و پاشاکانی دیوان و (شیخ الاسلام) چوونه پیشوازی کردنی. به وپه ری سه ره رزی و ریزه وه له و ماله دا که له شاری ئه سته موول بۆیان ئاماده کردبوو، دابه زی. ئه حمده خان له گه ل هه موو یاوه ره کانیدا بوونه میوانی خوانی سولتان. پاش ماوه یه کی که م، به فه رمانی سولتان کرا به حاکی (ئه درنه) و له گه ل یاوه ره کانیدا روویکرده ئه وئ.

له ملاهه، کاتیک هه والی هه لاتنی ئه حمده خان گه یشته نادر، له سالی 1156 (حاجی مه ولا ویردیخانی قاجاری) کرده حاکی کوردستان و، سوبحان ویردیخانی باوکی ئه حمده خانیشی کرده (به گله ر به گ) (33) ی تاران. کاتیک که حاجی مه ولا ویردیخان هاته کوردستان، له بهر لیکدووری مه یل و مه زهه ب، له گه ل خه لکی کوردستاندا نه گونجا، پاش یه ک سال له سه ر کار لابر او سوبحان ویردیخان که به گله ر به گیی تاران بوو بۆ جاری چواره م به ره و حکومه تی کوردستان ره وانه کرا. هه روه ها (نادرشا) له گه ل سوبحان ویردیخاندا نزیکه ی هه زار که سی له سوواره ی ئه فغان و خۆراسانی، به فه رمانده یی (محمده ره زا به گی گورجی) نارد بۆ ئه وه ی له کوردستاندا بنکه یه کی سه ربازی و چاودیری دابنن. ئه م محمه د ره زا به گه پیاویکی تووره و دوو زمان بوو. به زمانه تیژه که ی گه وره و بچووی خه لکی ویلایه تی له خۆی هه لگیرابۆوه و هه راسانی کردبوون. تا ئه وپه ری توانا هه ولی ده دا ئازارو ئه شکه نجه ی خه لکی مه مله که ت بدات. سوبحان ویردیخانیش له ترسی زه برو زهنگی نادری (مه به ست نادر شایه - وه رگیر)، تواناو جوړه تی ئه وه ی نه بوو باسی بکات و ریگه ی لیبگریت. سی سال به م شیوه یه رۆژگاری برده سه ر. تا له کۆتایی (جه مادی دووه می سالی 1160) ی

كۆچىدا ھەۋالى كوژرانى نادرشاي ئەفشار بۆلۈپۈۋە. لەبەرئەۋەى سەرەتا ئەم ھەۋالە سامناكە گەپشە سوبجان وىردىخان، بەبى ئاگادارىي خەلكى كوردستان محەمد رەزا بەگى سەردارو كۆمەلىك لە مېرەكانى ئەفغان و خۆراسان بانگدەكاتە لاي خۆى و بە درىژى باسى كوژرانى نادر شايان بۆ دەكات و پىيان دەلەت لەبەرئەۋەى ئىۋە مىۋانن، نامەۋى زىانى گىانېتان پىبىگات. تا خەلكى مەملەكەت بەم ھەۋالەيان نەزانىۋە، بە سەرى سەلامەتەۋە بچن بۆ خۆراسان. يەك ھەزار تەمەن پارەو (۱۰) دەست جلوبەرگىش دەدا بە محەمد رەزا بەگ و مېرەكانى ئەفغان و خۆراسان. ھەر ئەۋ شەۋە ئەۋ كۆمەلە گەۋرەيە لە وىلايەت دەكاتە دەرەۋە. بۆ بەيانى كاتىك كە خەلكى كوردستان بە كوژرانى نادرشاي ھەلاتنى محەمد رەزا بەگ و سوارە ئەفغانى و خۆراسانىيەكان دەزانن، خۆيان ئامادە دەكەن بۆ ئەۋەى دوايانكەۋن. سوبجان وىردىخان پاش كۆشش و ماندوۋىۋونىكى نۆر رىگەيان لىدەگرىت.

پاش تىپەرىنى (۷) مانگ بەسەر ئەم رووداۋانەدا، لە سالى ۱۱۶۱ى كۆچىدا (ئىبراھىم خان)ى برازاي نادرشا، كە بۆ داۋاي تەختى سەلتەنەت راپەرىبۈۋ، (حسىن عەلى خان)ى بە نى ئەردەلانى نارد بۆ حكومەتى كوردستان چونكە دەيزانى خاۋەنى پىشىنەيەكى دوۋرو درىژە لە خزمەتكرنددا^(۳۳). ھەر لەم سالەدا سوبجان وىردىخاننىش لە شارى ھەمدان كۆچى دوايى كرد. جەنازەكەيان ھىنايەۋە بۆ كىۋى (شەيدا- شىدا)ى كوردستان و لەژىر گومەزى (شەيدا)دا كە دەكەۋىتە سەر كىۋىكى بەرز، ناشتايان.

باسى حكومەتى (جەسەن عەلى خان)ى بەنى ئەردەلان و كارو كۆششەكانى لە كوردستاندا

ههركه حهسه ن عهلى خان هاته كوردستانه وه، دهستيدايه ئاوه دانكرده وهى ويلايهت و سنوره كانى. له سالى ۱۱۶۴دا (كهريم خانى زهند) پهلامارى كوردستانى داو شارى سنهى تالانكرد. حهسه ن عهلى خانى حاكمى سنه، كه بينى هيچ چاريكى نه ماوه له قهلاى (قهراتبه ره - قراتبه ره) دا خوئى قايم كرد. شيخ عهلى خانى زهند به فهرمىانى كهريم خان، گه ماروئى قهلاكهى دا. له بهر قايمى قهلاكه بئى نه گيرا، گه رايه وه بئى قهلاى كهريم خان. سه ربازه خراپه كارو شه رئه ننگيزه كانى كهريم خان، ئاگريان به ردايه شارى سنه و روپشتن.

له سالى ۱۱۶۶ى گؤچيدا، (عهلى موراد خانى به ختيارى) له شكريكى كؤكرده وه و روويكرده كرماشان. (له م كاته دا) كه سيكى ره چه له ك نه زانراو، كه ئيديعاى ده كرد كورى شاسولتان حهسینه و ناوى خوئى نابو شاسولتان حهسینی دووهم، له به غداوه كه وتبووه داواكارى ته ختى سه لته نه تى ئيران. (ميرزا مهدي خان) مىرزاى نادرشا، لايه نگرى قسهى ئه م (شا سولتان حهسینی دووهم) هى كردو له گه ل خوئى هينابووى بئى كرماشان. عهلى مورادخان ئه م شاسولتان حهسینی دووهمه نه ناسراوهى كرده دارده ستى خوئى و به مه به ستى گرتنى كوردستان كه وتهرئى. كاتيك كه حهسین عهلى خان به مهى زانى، له گه ل خه لكى كوردستاندا چوو بئى پيشوازيى. كهريم خانى زهنديش كه پيشينه يه كى دوژمنايه تى له گه ل عهلى موراد خاندا هه بوو، وه ميشه له خه يالى ئه وه دا بوو كه له ناويبه ريت، ئاماده بوونى حهسه ن عهلى خانى به نوقلانهى خير ليكدايه وه و بيئه ندازه ريزى ليگرت^(۳۴). هه ردوولا بئى به ره نكاربوونه وهى عهلى موراد خان كه وتنه رئى و له ناوچهى (بيل ئاوه ر - بيل آور)ى كوردستاندا هه ردوولا به يه ك گه يشتن. سوپاى كوردستان و زهند سه ركه وتن و عهلى موراد خان شكا. هه موو كه لوپه ل و چادرو خيوه ته كهى بوو به نسيبى دلاوه ره كانى زهندو كوردستان. پاشاى نه ناسراو له م هه رايه دا كوژرا. حهسه ن عهلى خان پاش ئه م سه ركه وتنه ديارو مه زنه گه رايه وه بئى سنه و كهريم خان چوو بئى كرماشان.

له سالی ۱۱۶۷د، که (ئازاد خانی ئه فغانی) له ئه سفه هان ئالای سه لته نه تی هه لکرد، حه سه ن عه لی خانی بانگکرد بۆ ئه سفه هان و (سه لیم پاشا) ناویکی کرده حوکمرانی سنه که خه لکی (ولاتی) عوسمانی بوو، و ساله ها بوو له لای خۆی له ناو سوپاکه یدا بوو. پاش دوو مانگ ئازاد خان بری (۴) هه زار تمه نی وه کو دیاری له سه لیم پاشا وه رگرت و حه سه ن عه لی خانی به زنجیرکراوی بۆ نارد. ئه و نامه رده ش له رۆژی گه یشتنی حه سه ن عه لی خاند، له ناوی بردو شه هیدی کرد. پاش کۆتایی هاتنی حه سه ن عه لی خان مه سه له که ته واو نه بوو، خه لکی ولات دژی سه لیم پاشا راپه رین و له کوردستان ده ریانکرد. ئه مجاره سه لیم پاشا په نای برده بهر (نواب)^(۳۵) محمه د حه سه ن خانی قاجار، که له مازینه ران ئالای ده سه لاتگرتنه ده ستی هه لکردبوو، بۆ ئه وه ی یارمه تی بده ت به سه ر حوکومه تی کوردستاندا بگریته. (خه سه ره و خان)ی کوری (خان ئه حمه د خانی ئه رده لان) که ساله ها خزه تگوزاری نواب محمه د حه سه ن خانی قاجار بوو، و له سه فه رو مانه وه یدا یا وه ری بوو، و ته مه نی به نرخی خۆی له گه ل ئه و ناو داره دا به سه ربردبوو، باسی نامه ردیی سه لیم پاشا و موسته حه قیی خۆی (بۆ حوکمرانی کوردستان) عه رزی محمه د حه سه ن خانی قاجار ده کات.

به پیی گیرانه وه ی (محمه د ئاغا)ی باپیری نووسه ر، که یه کیک بووه له هاوه له نزیکه کانی خه سه ره و خان، محمه د حه سه ن خانی قاجار له وه لامدا پیی ده لیت: تۆ (محمه د حه سه ن) ت باش نه ناسیوه. من که سیک نیم که چاوه له خزه ت بپۆشم و ویلایه ت به که سیک بیگانه بفرۆشم. دووباره ده فه رموئ: خه سه ره و خان، تۆ سه ره که چه له که ی (محمه د حه سه ن) ت خراپ ناسیوه. قسه ی من یه کیکه و خاوه نی کوردستان تۆی.

به هه رحال، نواب محمه د حه سه ن خان، سه لیم پاشای له و خه یاله نا ئومیدو ناکام کرد، جلوه رگ و فه رمانی حوکومه تی کوردستانی دا به خه سه ره و خان و به ده سه لات و سه نگی نی ته واوه وه ناردی بۆ مولکه میراتیه که ی خۆی. خه سه ره و خان له

(محرره می ۱۱۶۶) ی کۆچیدا به ره و مولکی میراتی خۆی که و ته رۆی و به حوکمی میرات سه رۆکایه تی به ده ستهینا .

باسی حکومه تی (خه سره و خانی گه وره) له کوردستانداو ئه و شارو ناوچانه ی گرتنی

ئه م خه سره و خانه پیاویکی عاقل و ته گبیرکه ر بوو، بیئه ندازه ئازاو جوامیر بوو. به هۆی لیها تووی ئه م ناوداره وه، خه لکی کوردستان سامان و توانایه کی که م وینه یان به ده ستهینا. پتر له ۳۰ سال به ناوو ناویانگیکی بیئه ندازه باشه وه، له لانکه ی ئاسایش و هیمنیدا ئیسراحه تیان کرد. به نده، که نووسه ری ئه م چه ند لاپه ره یه م، باسی حوکمرانی خه سره و خانم به دریزی له لاپه ره کانی (میژووی کوردان- تاریخ الاکراد) دا نووسیوه. له م نامیلکه یه دا له نیوان دریژه و پوخته دا کورته یه ک ده نووسمه وه.

هه ر له م ساله دا که سالی یه که می کوردستان بوو (ده بی مه به سستی له سالی یه که می خه سره و خان له کوردستان بیت- وه رگیر)، (ئازاد خانی ئه فغانی) له ترسی که ریم خانی وه کیل (که ریم خانی زهند) و به هه ره شه ی نواب محمه د حه سه ن خانی قاجار ئه سفه هان به جیدیلی و به ره و ئازه ربایجان ده روات. له ریی هه مه دانه وه به مه به سستی گرتنی کوردستان که و ته رۆی. له ناکاو گه یشته دوو فرسه خی شاری سنه. ناچار خه سره و خان که و ته قایم کردنی قه لآو فه رمانی دا سه ربازو فه رمانده کان له هه موو لایه که وه بین. ئازاد خان (۱۲) رۆژ له ده وری قه لآی سنه بارگه ی خست، کاتیک که له هه موو لایه که وه سه ربازه کان کۆبوونه وه و روویانکرده شار، ئازاد خان ترس دایگرت و سه رگه ردان به ره و ئازه ربایجان هه لات. خه سره و خان له قه لآ هاته ده رۆی و تا سه رسنووری گه روس دوایکه وت. ئازاد خانی ئه فغانی باروبارگه ی فریداو به ره و ئازه ربایجان هه لات. باروبارگه ی سه ربازه کانی ئازاد خان بۆ دلاوه ره کانی کوردستان مایه وه. خه سره و خان باسی ئه م رووداوه ی گیرایه وه بۆ نواب محمه د حه سه ن خانی

قاجار و پپی راگه یاند. له لایهن محهمه د حهسه ن خانوهه، بایی نزیکه ی (۳) هه زار تمه ن ئه سپ و چهک و جلو به رگ بۆ خه سه ره و خان و دلاوه رانی کوردستان نیردرا. ئه م مه سه له یه بوو به مایه ی ره نجانی که ریم خانی وه کیل. تا له سالی ۱۱۷۲ی کۆچی و له ناوه راستی مانگی (جه مادی دووه م- جمادی الثانی) دا محهمه د حهسه ن خان به خه نجه ری (عه لی ئه سته ر ئابادیی) ناویک و (محهمه د عه لی ئاغای دولو) پیکراو شه هیدکراو، ئه م هه واله سامناکه گه یشته خه سه ره و خان. خه سه ره و خان له ترسی که ریم خان، که وته کۆکردنه وه ی سوپا و قایمکردنی شوین و جیگه ی خۆی. (به لام) کاتیک که هه واله سامناکه که گه یشته که ریم خانی وه کیل، جلو به رگی سه رۆکایه تی کوردستانی نارد بۆ خه سه ره و خان و، له ریگه ی دلنه وایی کردنی جۆراو جۆره وه ئاسووده ی کرد. له سالی ۱۱۷۳ دا که ژاوه ی که ریم خان له تاران هه روویکرده (چیمه نی سولتانیه- چمن سلطانیه). خه سه ره و خان ئه حمه د خانی کوری به ده ستودیاری نایاب و شایسته ی شایانه وه، نارد هه خزمه تی که ریم خانی وه کیل.

له سالی ۱۱۷۶ی کۆچیدا (سلیمان پاشای بابان) به نیازی گرتنی کوردستان، په لاماری مه ریوانی دا. که خه سه ره و خان به نیازی سلیمان پاشای بابانی زانی، له گه ل کۆمه لیکه که مدا چوو به ره و پیری. له ده سته ی مه ریواندا هه ردولا به یه ک گه یشتن. سلیمان پاشا شکاو خه سه ره و خان سه رکه وت. سلیمان پاشا، که له به رامبه ر خه سه ره و خان و دلاوه رانی کوردستاندا تیکشکابوو، بۆ تۆله سه ندنه وه چوو بۆ ده رباری که ریم خانی وه کیل. فروفیلی زۆری خسته کار، تۆمه تی جۆراو جۆری خسته پال خه سه ره و خان و نزیکه ی (۳۰) هه زار تمه ن پاره ی زیری پیشکه شی که ریم خان کرد. که ریم خانی وه کیلش که کۆنه قینیکی له خه سه ره و خان هه بوو، بانگی کرد بۆ شیراز. پاش ئه وه ی خه سه ره و خان چوو بۆ شیراز (که ریم خان) ده سه لاتی لیسه ندنه وه و سلیمان پاشای کرده هوکمرانی کوردستان. سلیمان پاشا به جلو به رگ و فه رمانه وه به ره و کوردستان که وته ری.

پاش ساليك سليمان پاشا له پيخه في نوستندا، به دهستی (فهقی ئیبراهيم) ناويك كوژرا. به فرمانی كهريم خانى وهكيل، (محمهد پاشا)ى برای له سليمانى بوو به جينشینیو، (على خان)ى كوريشی له سنه بوو به حوكرمان.

پاش تپه رینی دوو سالّ و له سالی ۱۱۷۹د، به فرمانی كهريم خان دوباره خه سره و خان بوو به والی ویلايه تی كوردستان و، به جلوبه رگ و فرمانه وه هات بۆ كوردستان و له وپه رى سه ربه خۆبيدا كه وته فرمانه وایى. هه ول و كۆششيكی زۆرى كرد بۆ ئاوه دانكرده وه و چاكرده وه ی شاری سنه و قه لای حكومهت. بناغه ی بیناو دیوه خانیکى روو له خۆره لاتی داناو ته و اوپكردو ناوی لینرا (خه سره و بییه). ئیستا كه سالی ۱۳۰۹ى كۆچیبه، ئه م بینایه به وپه رى پته و یه وه وه كو خۆی ماوه ته وه. (محمهد ئیبراهيم خانى نوری نیزامولده وله -نظام الدوله)، كه له سالی ۱۳۰۶ى كۆچیدا حوكرمانی كوردستان بوو، دهستیكى به دیوه خانى ئه م بینای خه سره و بییه دا هینا.

به هه حال، خه سره و خان له حكومه ته كه ی خۆیدا هیزی په یدا كردو، له ناو میره كانی ئیراندا به شانوشه و كهت و به هیزی ناوبانگی ده ركرد. پاش ئه وه ی له سالی ۱۱۹۳ى كۆچیدا كه ریم خان كۆچی دواىی كرد، (جهسته ی) مهمله كه تی ئیران بى رۆحى سولتانیکى به توانا مایه وه. هه ركه سه و له سووچيكه وه سه رى به رزكرده وه و داواى سه روه رى ده كردو لافى سه ربه خۆیى لیده دا. له هه مان سالی ۱۱۹۳د، (ئه للاً قولیخانى زهنگه نه) هه وای به دهسته یینانى سه لته نه ت لیى داو قۆزاخه ی خامۆشییى دراند. یه ك دلّ و یه ك بروا نزیكه ی (۲۰) هه زار سوارو پیاده ی له تیره كانی زهنگه نه و كه له ورو خيله كانی سه ر ریی هاتوچۆی سنوورى خاكی عوسمانی ئاماده كردو پیى وابوو گرتنى كوردستان ده رگای جیهانگیری له سه رده كاته وه. له ریی (سه حنه -كه نگاور- صحنه كنگاور) هوه روویكرده كوردستان. (محمهد ره شید به گی وه کیلی كوردستان) كه ماوه یه ك له وه و به ر له گه لّ ده ستوپیه ونده كانی خۆیدا چوو بوو بۆ كرماشان، له م سه فه ردا یاوه رو راویژكاری باره گای ئه للاً قولیخان بوو. كه هه والی بزوتنه وه كه ی

ئەللا قولخان بە خەسرەو خان گەیشت، بی دواکەوتن و سلکردنەو بە سوپاکەمەو
 کە لە شاری سنەدا لە بەردەستیدا بوو، دەرچوو و گەیشتە ملەئ (باخان - باغان) کە
 سئ فرسەخ لە شارەو دوورەو بیجگە لە ریگە یەکی باریک هیچ ریگە یەکی بۆ تییە رینی
 سەربازەکان تیدا نەبوو، بە منی گوت لە سوچیکدا دانیشەو سوارەو سەربازەکانم
 بژمیرە بزانن چەندن. منیش بە پیی فەرمانی خەسرەو خان لە سوچیکدا دانیشتم
 (مەبەست لە من، محەمەد ئاغا یە - نووسەر). ژمارەئ سوارە گەیشتە (٧٤٠). بەلام هەر
 هەموو ئەم سوارانە لە وەجاخزادەکانی مەملەکەت و تیرە ناوکارەکانی کوردستان
 بوون. کە چوو مە لای خەسرەو خان و پیم راگە یاند، بە دلکی هوشیارو بە گورەو ئەم
 ئایەتە پیرۆزەئ خویندەو: (و کم من فئە قلیلە غلبت فئە کثیرە باذن اللہ). ئینجا هەر
 لە ویدا خەسرەو خان سوپاکەئ خۆئ لە نیوان حەوت کورەکەئ خۆیدا دابەشکرد. هەر
 یەکە یانی کردە سەرداری (فەرماندەئ) ١٠٠ سوار. چل سوارەکەئ تریشی لە گەل خۆیدا
 هیشتەو و کردنی بە سوارەئ تاییەتی خۆئ هەر خۆیشی فەرماندەبی گشتیانی گرتە
 ئەستۆو ژۆر بە پەلە کەوتەئ. هەر لە ویو (خان ئەحمەد خان) کورە گورەئ
 لە گەل (میرزا یوسفخانی وەزیر) دا کردە پیشقەراول. لە ولایشەو ئەللا قولخان نزیکەئ
 هەزار کەسئ لە خیلی زەنگەنەو ئەو کوردستانیانەئ لە ناو سوپاکەیدا بوون هەلبژاردو
 کردنی بە پیشقەراول و یەک فرسەخ لە پیش سوپاکە یەو رەوانەئ کردن. بە ریکەوت
 لە نیوئ شەو دا پیشقەراولانی هەردوولا بە ریه ککەوتن. خان ئەحمەد خان وەکو شیری
 بیسە پەلاماری دەدا، برینداری دەکرد، دلی دەگرت و دەیکوشت. میرزا یوسفیش کە
 خاوەنی شمشیرو قەلەم بوو وەکو رۆستەمی داستان بە شمشیرو بە چنگ و ددان
 کەوتە پەلامار. گەلیکیان پیکاو گەلیکی تریان گرت. پاشماوئ سوارەئ زەنگەنە لە
 ترساندا رایانکردو بەرەو سوپاکەئ ئەللا قولخان هەلاتن. بەرەبەیان، خان ئەحمەد
 خان بە دیل و دەسکەوت و تالانییەکی بیئەندازەو گەرایەو خزمەت باوکی خانەدانیو،
 دەسخۆشی و ئافە رینی پیبرا. بە هەر حال، کاتیک کە خۆر لە خۆرە لاتەو سەریدەرھینا،

به فرمانی خه سره و خانی والی، سواره‌ی کوردستان زری بریقه‌دار له‌به‌ر، یه‌که به یه‌که وه‌کو شیر ی برسی له بالی راست و بالی چه‌پدا ریزبوون و، خه‌سره و خانی والیش چووه ناوه‌نده‌وه (قلب). له‌ولایشه‌وه، ئەللاً قولیخان که‌وته ریکخستنی ریزه‌کانی سوپاکه‌ی خۆی، به پیی بنه‌ماکانی ئاماده‌کردنی سوپا، چه‌پ و راست و ناوه‌ندو باله‌کانی ریکخست. تۆپخانه‌وه (زه‌نبوره‌ک خانه)^(۳۶) ی له‌هر دوو بال و ناوه‌ندا دامه‌زراند. به چاوی سووک ته‌ماشای ئەم سوپا بچووکه‌ی کوردستانی ده‌کرد. خان ئەحمده‌د خانی کوره‌گه‌وره‌ی خه‌سره‌وخان، پیشنیاری کرد خۆیان له شه‌رکردن دوابخه‌ن، بۆ ئەوه‌ی سه‌ریازه‌کانی ئەللاً قولیخان سه‌ریان لیبشیوی و بینه‌پیشه‌وه. ره‌نگه‌ ئه‌وسا واز له تۆپخانه بینن و بینه‌مه‌یدانی نه‌به‌رده‌وه. وا ریکه‌وت ئەم ته‌گبیره جیبه‌جی کرا. که ئەللاً قولیخان سیستمی سوپای کوردستانی بینی، به راویژو رینمایی محمه‌د ره‌شید به‌گی وه‌کیلی کوردستان، فرمانی دا به دوو هه‌زار سوار له تایه‌فه‌ی که‌له‌ور و زه‌نگه‌نه، په‌لاماری سوپای کوردستان بده‌ن و له جی خۆیان هه‌لیانکه‌ن. سواره‌ی که‌له‌ورو زه‌نگه‌نه بی دواکه‌وتن په‌لاماریان دان. له‌ملاوه، کاتیک که (سوپای کوردستان) بینییان شه‌ره‌که به پیی ویستی ئەوان ده‌روات، خه‌سره‌وخان فرمانی دا به خان ئەحمده‌د خان و (ئهمیر ئەرسه‌لان) و (محمه‌د خان)، که هه‌رسیکیان جگه‌رگۆشه‌ی ئەو ناوداره بوون، له‌گه‌ل سواره‌کانی خۆیاندا بچنه مه‌یدانی نه‌به‌رده‌وه و په‌لاماریان بده‌ن. خان ئەحمده‌د خان و براکانی وه‌کو شیر ی نه‌رو پلنگی تووره هیرشیان بۆ بردن و له‌م یه‌که‌م هیرشه‌دا تیکیانشکاندن. سه‌ریازه‌کانی ئەللاً قولیخان، که ئەم دلیرییه‌یان بینی، بیدواکه‌وتن ده‌ستیان له شه‌ر هه‌لگرت و ری هه‌لاتنیان گرته به‌ر. ده‌سته‌کانی تری سه‌ریازه‌کانی خه‌سره‌وخان، که‌وتنه‌هیرش و په‌لامارو چه‌ندین ته‌پۆلکه‌یان له لاشه‌ی کوژراوه‌کان دروستکرد. له‌م هه‌رایه‌دا (ره‌زا به‌گ) ناویک که له تایه‌فه‌ی که‌له‌ور بوو، و جله‌وداری تایه‌تی خه‌سره‌وخان بوو، تووشی ئەللاً قولیخان ده‌بۆ وه‌کو مه‌ر سه‌ریده‌بریت. محمه‌د ئاغای باپیری نووسه‌ر ده‌لیت: کاتیک که

سوپای کوردستان که وتنه شوینکه وتن و کوشتن و گرتن و تالانکردن، خه سره و خان چووہ ناو پەردە سەرای ئەللاً قولیخانە وە، که چادرو خیوہ تە سەلتەنە تیه که ی بوو (واتە هی ئەللاً قولیخان) و بیجگە لە من که سی لە گەلدا نە بوو. که ئەو چووہ ناو خیوہ تە که وە، من چووہ سندوقخانە ی خیوہ تە که و ژمارە یه کی زۆر سندوقم بینی. سەری یه کیکیانم هەلدا یه وە، بینیم پره له که لوپه لی سەلتەنە ت. قوتوویه کی تیدابوو، هەلمگرت و خستەم گێرفانم. پاشان چوویم بۆ لای خەسرە و خان، که بیزارو ماندوو لە ناو خیوہ تە که دا راکشابوو. لیبی پرسیم له نیعمە تی خودا هیچت دەسکەوت؟ من یه کسەر عەرزەم کرد: (من دوا ی گە و رەم که وتبووم، له بەر خەزەمەت فریای نیعمەت نە که وتم). پاشان مەسە لە ی سندوقە بچکۆلە که م باسکرد. خەسرە و خان که ئەم چیرۆکە ی بەرگیو که وت، له جیبی خۆی هەستا و داوای سندوقە بچکۆلە که ی کرد. ویستم بیشکی نیم، نە یه یشت. مۆرە که ی خۆی له گێرفانی دەرھینا، پە تی مۆرە که کللیکی بچووکی پیوہ بوو. هەر که کردی به قفلە که دا، کرایه وە. فەر مووی (سوبخانە للاً، ئە مرۆ تاچ رادە یه ک سەر که وتن یاوہری ئیمە یه و گریکانمان بۆ دەر کرایه وە! کللیکی ئیمە، قفلی ئە وان دە کاتە وە!). که سەری سندوقە بچووکه که ی کردە وە، بینی پره له دورو گە و هەری جۆرا و جۆر. هە مووی هە لرشته سەر فەرشی خیوہ تە که. من که ئە وانە م بینی شلە ژام و واقم ورما. پە شیمان بوومە وە لە وە ی سندوقە که م ئاشکرا کردبوو. خەسرە و خان به دارە که ی دەستی گە و هە رە کانی تیکدا و بلاوی کردنە وە. ئە نگوستیلە یه کی پیروژە بیان تیدابوو، کردیە پەنجە ی و گوتی ئە مانە هە لگرە، به دیاری بیانبە وە بۆ ژن و مندالە کانت. چونکه به که لکی ژنان دین. نرخ ی ئە م گە و هە رانە له (۵۰) هە زار تمەن پتر بوو.

به هە رحال، تۆپخانە و (زەنبورە کخانە) و شتومە کی سەلتەنە تی و که لوپە ل و چادرو خیوہ تیکی له ئە ندازە بە دەر دە بیت به نسیبی خە لکی کوردستان. (محە مە د رە شید بە گ) یش له گە ل (نە سیر بە گی کولیا یی) و کۆمە لیک له گە و رە پیاوانی یاوہری ئە للاً

قولیخاندا دەستگیر دەکرین و بە دیل دەگیرین. کاتیک که محەمەد رەشید بەگیان بە دەستبەستراوی هینایە لای خەسرەوخان، لە رووی ئەوپەری دادپەرەری و گەورەییە وە که شایستەیی خۆی بوون، کۆت و بەندەکانی کردەو و پپیگوت: "وەکیل (از هەرچە که بگزی سخن دوست خوشتر است)^(۳۷)، شیلیم و ساوهرەکهی کوردستانی خۆمان لە خۆراکه رەنگا ورەنگەکانی کرماشان خۆشترە". فەرمانیشی دا هەرچی که لوپەل و شتومەک و ئەسپ و داراییەکی محەمەد رەشید بەگ بە تالان برابوو، هەموویان کۆکردەو و دایانەو بە خۆی.. هتد.

خەسرەو خان پاش ئەم سەرکەوتنە دیارو مەزنە، (حاجی عەلی خان)ی مامی ئەللاً قولیخانی کوزراو دەکاتە حوکمرانی کرماشان. حاجی عەلی خانیش (خەزینەکان، گەنجینە شاردراوەکان، رەوە میگەل و.. هتد)ی ئەللاً قولیخان بە فەرمانبەرەکانی دەسپیریت. خەسرەو خان هەموو دەسکەوتەکانی ئەو سەفەرە لە پارەو که لوپەل و شتی تر، که بابی پتر لە چوار کرور^(۳۸) بوو بە پارەئیستا، بەسەر سەربازەکانی خۆیدا دابەش دەکات، بیجگە لە ئەسپ و چادرو خێو تەکهی ئەللاً قولیخان، تەماع ناکاتە هیچ شتیک و بەوپەری سەربەزنی و شانازییە و گەرایە وە بۆ سنە. هەموو خەلکی کوردستان لە والی تا ئەهالی، ماوہیەک بە خۆشی و شادی رۆژگار بەسەر دەبەن. شایانی باسە هیچ یەکیک لە میژوونووسەکانی ئەم دەولەتە هەمیشە بەرقەرارو پایەدارە، بە هیچ جۆریک باسی ئەم ئەللاً قولیخانە، شەرەکهی لەگەڵ خەسرەوخان و (پاشان) کوزرانی ناوبراویان نەکردوو. ئەمە لە کاتیکدایە که هیچ گومانیک لەوەدا نیە که هەبوو و شەری لەگەڵ خەسرەو خاندا کردوو. بەندە که دانەری ئەم چەند لاپەرەییەم، پتر لە (۳۰) که سم دیوہ که خۆیان لەم شەرەدا ئامادە بوون. ئەم شەرە لە (رەبیبەولئەوہ لی ۱۱۹۳) دا روویداو، که دەکاتە مانگیک دوای مردنی کەریم خان و، لە بەرئەوہی سەرەتای شۆرش و گۆرانەکان بوو، کەس تۆماری نەکردوو و نەینووسیو تەوہ.

له سالی ۱۲۰۰ی كۆچیدا (جەعفەر خانى زەند) كە داواى تەختى سەلتەنەتى ئىرانى دەكرد، بە مەبەستى راکىشانى خەسرەوخان بە لای خۆیدا، له ئەسفەهانەو هات بۆ شارى ھەمەدان. چونكە لەودەمەدا، خەسرەوخانى والىي كوردستان له روى ژمارەى سەربازو پالەوانانەو، له سەرووى ھەموو مېرەكانى ئىرانەو بوو. لەبەرئەو جەعفەر خانى زەند بە ناردنى نامەو پەيامبەر بەرەو لای خۆى بانگھېشتىکرد. خەسرەوخان راويژىكى زۆرى بە گەورەپياوانى مەملەكەتەكەى كرد. لەسەر پشنتگىرىکردن و دژايەتیکردنى قسە زۆر كرا. سەرەنجام ھەموو راکان لەسەر ئەو یەكیانگرت كە شەرى لەگەلدا بكەن. بۆیە رۆژى دواىي خەسرەوخان بیدواكەوتن برىارى دا بە لەشكرىكى گەورەو ھەمەدان بچیت بۆ شەرى جەعفەر خان. (خەسرەوى بەختيار) بەرەو ھەمەدان كەوتەرىو (مەمەد حسين خانى قەرەگوزلو) و (خانەكانى گەروس) و (عەلى خانى خەمسە) یشى بانگھېشتكرد بۆ ئەم نەبەردە. ئەم سەرکردانە بە پېنج ھەزار سوارەو، له نزيك گوندى (بەھار)ى ھەمەدان، چونە پال سوپاكەى خەسرەوخان. بۆ رۆژى دواىي، كە رىكەوتى پېنج شەممە (۲۴ى شەعبانى ۱۲۰۰ى كۆچى) بوو، لە گوندى بەھارى ھەمەداندا شەرىكى سەختيان لەگەل جەعفەر خانداندا كرد. دەمەو خۆرئابوونى رۆژى يەكەمى شەر، ھەردوولا بېسەرکەوتن و شكست دەستيان لە شەر ھەلگرت و گەرانەو بۆ شوینی ھەوانەو ھى خۆيان. لە پېش نيوەرۆى رۆژى دووھمى شەردا، سوپاى عەلى خانى خەمسەو مەمەد حسين خانى قەرەگوزلو شكان و پەرتەوازە بوون. خەسرەوخانى والىي كوردستان لەگەل سوپا ھەمیشە سەرکەوتووەكەیدا، ھەك كيو لە شوینی خۆيان نەجوولان. خەسرەو خان لەگەل سى كورى خۆى و ھەزار سوار لە سەرکردەكانى كورددا، ھەكو شىرى نەر چونە مەيدان و نەبەردىكى سەختيان بەرپاكرد. ببياكانە ھىرشيان برد، سوپاى جەعفەر خان تىكشكا. ژمارەيەكى زۆر لە سوپاى زەند كوژرا. جەعفەر خان كە پياويكى كەتەو بە ھەيكەل بوو، تواناى ھەلاتنى لە خۆیدا نەدى و پەناى بردە بەر سەنگەرى تۆپخانەكەى خۆى. سوارەكان چوار دەورى

سەنگەر توپخانه کەیان گرت و ئابلوقەیان دا. خەسرەو خانى والى، كۆمەليك كورى ئازاي ناردە ناو سەنگەرەكەوہ بۆ ئەوہى پاريزگارى لە جەعفەر خان بکەن. ھەموو كەلوپەلى سەلتەنەتى جەعفەر خان و سوپاکەى بوون بە نسيبى دليرانى كوردستان. لەم شەرەدا (١٣٠٠) كەس لە خەلكى فارس (شيراز) و زەند كوژران و (٨٠٠) كەس بە ديل گيران. ژمارەى بريندارو كوژراوى كوردستان گەشتبووہ (٣٤٤) كەس.

بە ھەرحال، شەو جەعفەر خان لە ريگەى يەكە لە (موجتەھيد-مجتەھد) ھەكەنى ھەمەدانەوہ، خشل و گەوھەرەكانى خۆى لە گەل بەرگيك قورئانى پيرۆزدا ناردە لای خەسرەو خان و تكاى ليكرد ئازادى بكات. خەسرەو خانيش كە خاوەنى دليكى بەخشنەو دەروونيكى بە بەزەبى بوو، بۆ سەرۆكى توپخانهى جەعفەر خانى نووسى كە جەعفەر خان و سيان لە كەسوکارى ئازاد بكات و ريگەيان بەدات بۆ كوئى دەچن، بچن. جەعفەر خان بەو شەوہ تاريكە لە گەل سى كەسى خۆيدا بەرەو ئەسفەھان كەوتەرى. دەلين لە ھەمەدانەوہ بە يەك غار گەيشتە شارى ئەسفەھان.

خەسرەو خان پاش گرتنى ھەمەدان و چارکردنى جەعفەر خان، لە گرتنى (مەلاير) و (تويسەرگان) و (كەزان) و (فەرھان) و (گولپايەگان) دا دليرى و جواميرى نواندو لە ماوہى چەند رۆژدا ھەموو ئەم ويلايەتانەى گرت. كە گەيشتە گولپايەگان، دوو-سى رۆژيك بۆ ھەوانەوہى لەشكرەكەى لەوئى مايەوہ. شەويك خەسرەو خانى والى بە (جەعفەر بەگ) كە (تەرخان- ترخان)^(٣٩) ى مەجليسى خۆى بووہ، دەليت: ئەم سەلتەنەتەمان چۆن دەبينى؟ جەعفەر بەگ دەليت: خانى (ياخود گەورەى) شيلم و ساوەر خۆرەكان لەم سەلتەنەتە باشترە. ئەم قسەيە كارى كوردەسەر خەسرەو خان و بۆ بەيانى، ديلەكانى سوپاى زەندو گيراوہكانى ترو، ئەو خشل و گەوھەرە سولتانىانەى لە جەعفەر خانى گرتبوو، لە گەل ەريزەيەكى تۆكەريدا، نارد بۆ ھەزرتى شەھريارى قاجار (ئاغا محەمەد خان)^(٤٠) و خۆى بەرەو كوردستان گەرايەوہ. شەھريارى قاجار بە بيستنى ئەم ھەوالە بيئەندازە خۆشحال بوو. چونكە شكستى دوزمىنىكى وەكو جەعفەر

خان و ملکه چکردنى خەسرەوخانى والىي دەگەياند كە كارىكى زۆر گەورە بوو، و لە راستيدا ھەلھاتنى خۆرى بەختى ئەو پاشا بىھاوتايە، ھەر لەم مەسەلەيەو دەركەوت. بۆيە ئەسپىكى عەرەبىي بە زىنىكى رازاوە بە زىرگەوھەرەو، لەگەڵ پشتىن و خەنجەرى ئەلماس و دەستىك جلوبەرگى شاھانەدا، نارد بۆ خەسرەو خان. فەرمانىكىشى سەبارەت بە ستايش و پىرۆزبایى ئەم سەركەوتنەو سپاردنى ويلايەتەكانى (سونقور) و (كوليايى) بە خەسرەوخان، دەركرد. نىردراوى والىشى بە جلوبەرگ و ديارى زۆر خەلاتكردو رەوانەى لای خەسرەو خانى كردەو.

بەھەرچال، پاش ئەوئەى ئاغا محەمەد خان لەسەر تەختى پاشايەتى ئىيران دانىشت، ئەم شەھرىارەى قاجار دوو سى جار خەسرەو خانى بانگھىشت كردە دەربارى خۆى. خەسرەو خان پۆزى دەھىنايەو. تا لە سالى ۱۲۰۳ى كۆچيدا خان ئەحمەد خانى كورى بوو بە جىگىرىو خەسرەو خان خۆى روويكردە دەربارى ئاغا محەمەد خانى قاجار. بە گەيشتنى بۆ تاران، لە ترس و سامدا تووشى نەخۆشى پەركەم و وەسواسى بوو. حەكىمەكان چەند ھەولياندا چارەسەرى بكەن، سوودى نەبوو. لەم بەينەدا، خان ئەحمەد خانى كورى كە جىگىر بوو لە كوردستاندا، دەستىدابوو كوشتن و برىنى تايەفەى موكرىو بلباس. پاش سەركوتكردن، لە كاتى گەرانەوھيدا لە ناكاو بە دەستى يەكك لە نارازىيەكانى سوپاكەى خۆى كوژرا. گەيشتنى ئەم ھەوالە بە خەسرەوخان، ئەوئەدى تر نەخۆشىكەى لى پىسكردو بە تەواوى عەقلى لە دەستدا. بە پىي فەرمانى پاشا، (لوتفەلى خان)ى مامى خەسرەوخان، كە پياويكى عاقل و دليرىكى رەشىدو دانا بوو، لە سالى ۱۲۰۴ى كۆچيدا حكومەتى كوردستانى پىبرا. خەسرەو خان ھەر بەو حالەتى شىتییەو لە ئەسفەھان دەژيا، تا لە سالى ۱۲۰۶ى كۆچيدا ئەم دنيا فانییەى بەجیھىشت و گواستیانەو بۆ شوینە پىرۆزەكان. ماوئەى حوكمرانى خەسرەو خان ۳۳ سال بوو.

باسى حكومەتى (لوتفەلى خان) ى مامى خەسرەو خانى گەورە لە كوردستان

لە ھەمان سالدا كە ۱۲۰۶ى كۆچى بوو، بە فەرمانى ھەزرەتى شەھرىارى قاجار، لوتفەلى خان بە سەردارى (وھكو فەرماندە) نىردرا بۆخۆزستان. ئەو ناوچەيەى پاككردەوھو سەركيشەكانى لە ناوېرد، كۆمەليك لە سەركردەكانى ئەو ناوچەيەى لە گەل ديارى شايستەدا نارد بۆ دەربارى شەھرىارى قاجارو خۆى گەرايەوھ بۆ كوردستان. لە سالى ۱۲۰۸ى كۆچيدا ديسان خەلكى خۆزستان ياخييون. ئەمجارەيان بە فەرمانى شەھرىارى قاجار (ھەسەن ەلى خان) ى كورى لوتفەلى خان، كە لە دەربارى شادا نىشتەجييوو، كرايە سەردارى خۆزستان. لە گەل لە شكرى كوردستاندا روويكردە ئەو ناوچەيە، لە ماوھيەكى كەمدا ئارامى گىرايەوھ بۆ ناوچەكەو بە كامى دل گەرايەوھ بۆ دەربارى پاشاى قاجار.

لە مانگى (شەوال) ى ۱۲۰۹ى كۆچيدا لوتفەلى خان بە مەرگىكى كتوپر مرد. ماوھى ھوكمرانى لوتفەلى خان (۶) سال بوو. كە ھەوالى لوتفەلى خان گەيشتە شەھرىارى قاجار، ھەسەن ەلى خانى كورى لوتفەلى خانى لە جىي نارد بۆ حكومەتى كوردستان، كە لە دەربارى خۆيدا ئامادەبوو.

باسى ھوكمرانى (ھەسەن ەلى خان) ى كورى لوتفەلى خان لە كوردستاندا

ئەم ھەسەن ەلى خانە لە رۆژانى ھوكمى خۆيدا، بە شيوھى زاھيدو عابيدەكان رەفتارى دەكردو خزمەت و خيانەت لە لاي وھك يەك بوون. شەوو رۆژى بە راووشكار دەبردە سەر، ياخود لە كونجى گۆشەگىريدا خەرىكى عىبادەت و خواپەرستى بوو. دەسەلاتى ھوكمرانى ويلايەتەكەى سپاردبوو بە يەكك لە خزمەتكارەكانى خۆى. دوو سال بەم شيوھى رۆژگارى بردە سەر. تا لە سالى ۱۲۱۱ى كۆچيدا بە فەرمانى پاشا،

له گەل (۵۰۰) سواردا له هه موو خيله كاني كوردستان خۆي گه يانده كه ژاوه ي شا، كه به ره و ئازهر بايجاني قه ره باغ و (شوش) تا (ته فليس) ده رۆيشت. (سوبحان ويرديخان) يش كه يه كيك بوو له ئاموزا كاني حه سه ن عه لي خان، كۆمه ليك له پياوما قوول و گه وره پياواني كوردستاني له گه ل خۆيدا بردو به مه به ستي شكايه تگردن له حه سه ن عه لي خان روويكرده كه ژاوه ي شه هرياري قاجار. تا له قه لاي (به نا ئاباد) دا كه به (شيشه فه قه ره) به ناوبانگه، شه هرياري قاجار كوژرا، سوپاي ده وله تي په رت و بلاو بوونه وه و هه ر ده سته يه ي روويكرده لايه ك. كوردستانيه كانيش، هه ريه كه له گه ل ده سته ي خۆيدا، به ره و كوردستان گه رانه وه. سوبحان ويرديخان چه ند رۆژيك پيش حه سه ن عه لي خان گه يشته سنه و خۆي كرده حاكم. پاش تپه ريني (۷-۸) رۆژ به سه ر حكومه ته كه يدا، حه سه ن عه لي خان له گه ل سواره ي كوردستاندا گه يشته نزيكي سنه. كه سوبحان ويرديخان به هاتني حه سه ن عه لي خاني زاني، بيدواكه وتن به ره و مولكي بابان هه لات.

له (زيلحه جه) ي ۱۲۱۲ ي كۆچيدا، سي مانگ پاش ئه وه ي شه هرياري ئيران (فه تحه لي خاني قاجار) چووه سه ر ته ختي پاشايه تي ئيران، سوبحان ويرديخان، (ئه مانه للا خان) ي كوري خه سه ر و خاني واليي به ۲۰ هه زار تمه ن زيروه وه نارده (دار الخلافه) ي تاران، بۆ ئه وه ي فه رمان و جلوبه رگي حوكمراني كوردستاني بۆ بينيته وه. ئه مانه للا خان له (مه ره م) ي ۱۲۱۳ دا گه يشته تاران و چووه مالي (ميرزا ئه حمه د) ي وه زييري كوردستان، كه ئه وكاته خه زنه داري ديوان بوو. مه سه له كه ي لاي ميرزا ئه حمه د باسكرد. ميرزا ئه حمه د به ئه مانه للا خاني گوت: له رووي ميراتييه وه تو خۆت له هه مووان خاوه ن حه قترى بۆ سه رۆكايه تي كوردستان. هه ر ئه م پاره زي ره پيشكه ش حوزووري شاهه نشاي قاجار بكه و حكومه ت بۆ خۆت وه ريگره. ئه مانه للا خان ئه م رايه ي په سه ند كردو به هۆي ميرزا ئه حمه ده وه چوونه لاي (حاجي ئيبراهيم خان) ي (سه دري ئه عزه م) و، دريژه ي رووداوه كانيان بۆ باسكرد. سه دري ئه عزه م مه سه له كه ي

قبولکرد. به لآم له بهرئه وهی كه ژاوهی شه هریار (كه ژاوهی شاهانه) له سهه رۆیشتن بوو بۆ گرتنی خوراسان، جیبه جیكردنی ئیشه كه یان خسته دواى گه رانه وه له سه فهرى خوراسان. به هه رحال، پاش گه رانه وه له سه فهرى خوراسان و ريكخستنى ئه و ناوچه یه، له مانگی (صفر المظفر) ی ۱۲۱۴ى كۆچیدا، حه سه ن عه لى خان له ئه نبارى ده وه لتدا به ندىكراو ئه مانه للآ خانى كورى خه سه ره و خان كرا به حوكمرانى كوردستان. ماوه ی حوكمرانى حه سه ن عه لى خان چوار سالى ته واو بوو.

باسى حكومه تى ئه مانه للآ خانى گه وره و ئه و بینایانه ی دروستیكردن

پاش ئه وه ی ئه مانه للآ خان هات بۆ كوردستان، به گورو ئیراده یه كى به هیزه وه ده ستیكرد به فه رمانره وایى له كوردستاندا، ئه م ئه مانه للآ خانه كه ئیستا به ئه مانه للآ خانى گه وره به ناویانگه، خاوه نی خوو و ره وشتى به رز، رای دروست، بیری تیژو خه یالى فراوان بوو. سه ركیشه كانى له ناویردو دوژمنانى ریشه كیش كرد (وینه ی دلاوه ران به نه خش و نیگارى سه ر ده رو دیوارى پاشماوه روخواوه كانه وه دیاره). هه روه ها ده ستیدایه چاكردنه وه ی قه لآى حكومه ت و ته واوى كرد. دروستكردى مزگه وتى (دارالاحسان) كه ئیستا ماوه، به لگه یه كى دیارو سه لمینه رى گه وره یی ئیراده و دانایى و هوشیاری ئه وه. له باسى بیناكانى شارى سنه دا كه له سه ره تای ئه م كتیبه دایه، كورته یه ك سه باره ت به بیناكانى ئه م میره به ده سه لآته باسكرا، له وه ش زیاتر له شیوه ی میژوونوو سین ده چپته ده ره وه.

پاش تیپه رینی دوو سالّ به سه ر حكومه تى ئه مانه للآ خاند، حه سه ن عه لى خان له عه ماری شا رایكردو په نای برده به ر عه شیره تى بلباس. به مه به ستى شه ر له گه لّ ئه مانه للآ خان و گرتنى كوردستان، كۆمه لىك له عه شیره تى بلباسى له گه لّ خۆیدا ريكخست و په لامارى كوردستانى دا. ئه مانه للآ خان به سوپایه كى كه مه وه چوو بۆ پیشوازی. له كه نارى ده ریاچه ی مه ریواندا هه ردوولا به یه كگه یشتن حه سه ن عه لى خان

بریندار بوو و سه‌ریزه‌کانی کوژران و گیران. ئەمانه‌للا خان به زنجیرکراوی ناردی بۆ (دار الخلافه)ی تاران و له زینداندا مرد.

ئەمانه‌للا خان، پاش ئه‌وه‌ی له کاروباری حکومه‌تدا جۆریک سه‌ربه‌خۆیی به ده‌سته‌ینا، له سالی (۱۲۱۸ک)دا چوار کوری محمه‌د ره‌شید به‌گی کوشته‌که سه‌رله‌به‌ری کاروباری ویلايه‌ت به ده‌سته ئه‌وانه‌وه بوو. پاش کوشته‌تی ئه‌و چواره، حکومه‌تی ئەمانه‌للا خان به باشی دامه‌زراو خه‌لکی مه‌مله‌که‌ت ترسیکی گه‌وره‌یان به‌رامبه‌ر ئەمانه‌للا خان لینه‌شته. ئەمانه‌للا خان له چاوی خه‌لکیدا بووه‌ خواوه‌نی زه‌بروزه‌نگیکی ته‌واو و که‌س توانای ئه‌وه‌ی نه‌ما سه‌رپه‌یچی له فه‌رمانی بکات.

ئەمانه‌للا خان گرنگیه‌کی زۆری ده‌دا به کرینی مولک و کشتوکاڵ و زۆربه‌ی مولکه‌کانی کوردستانی خسته ژیر ده‌ستی خۆیه‌وه. له هه‌ریه‌که‌یاندای بناغه‌ی بینا، قه‌لا، مزگه‌وت، باخ و بيشه‌ی دامه‌زراندو هه‌موویانی له ماوه‌یه‌کی کورتدا ته‌واوکرد. سامان و ده‌سه‌لاتی له سه‌دان هه‌زار ته‌یه‌ریکرد. دوو جاریش به مه‌به‌ستی بالاده‌ستکردنی عه‌بدولره‌حمان پاشا به‌سه‌ر مولکی باباندا، رووبه‌رووی له‌شکری عوسمانی بووه‌وه‌و شه‌ری له‌گه‌ل کردن. له هه‌ردوو جاره‌که‌دا سه‌رکه‌وتوو بوو، و شالاوو په‌لاماری ناوچه‌کانی شاره‌زور هه‌تا به‌غداي گرته‌وه.

له سالی (۱۲۳۰ک)دا، شاهه‌نشای قاجار ته‌نها بۆ ریزلینان له ئەمانه‌للا خان، (سه‌روناز نازخانم)ی له‌گه‌ل (۱۰) هه‌زار تمه‌ن جه‌واهیرو که‌لوپه‌ل و زیری نه‌ختینه‌دا به ئەمانه‌للا خان به‌خشی، که یه‌کیک بوو له که‌نیزه‌که‌کانی هه‌زه‌تی پاشا، ئەمانه‌للا خان ناوی (قبازر خانم - خاتوکه‌وازی)ی لیناو چوووه‌ ریزی په‌رده‌نشینه‌کانی هه‌ره‌می ئه‌وه‌وه. پاشان له‌سه‌ر داوای ئەمانه‌للا خان، شاهه‌نشای قاجار تاکه‌ گه‌وه‌ری سه‌لته‌نه‌ت، واته (حوسنی جیهان خانم)ی کچی هیژای خۆی کرده‌ خیزانی هه‌سه‌ره‌و خانی کوری ئەمانه‌للا خان و نازناوی (والیه)ی پهبه‌خشی. ئینجا ئەمانه‌للا خان له‌گه‌ل هه‌موو زانا، گه‌وره‌پیاوان، ئەشرفی کوردستان و کۆمه‌لیک له ژنانی ناودارو خواوه‌ن

قورساییدا، چوو بۆ (دار الخلافه)ی تاران. به پبی ئیرادهی شاهانه (واته به فهرمانی شا) دهستیگرد به ئاماده کردنی شاییه کی بیوینه و جه ژنیکی گه وره. له هه یوانه کانی میوانخانه و حه وشه کان و بینای شاهانه دا، که لویه لی سه یرو سه مه ره ی دامه زراندا، ۱۰ رۆژو ۱۰ شه و ئاههنگی شایی و زه ماوه ندی ریکخست و عه وام و خه واس، زاناو موجته هیده کان، به خشنده و پیاوماقولان و شازاده مه زنه کان، له مه جلیسی شایی و زه ماوه نددا ئاماده بوون و پتر له (۲۰۰) هه زار تمه ن زیری ساغی بۆ مه سره فی ئه م شاییه خه رچکرد. پاشان که ساتی سه عاده ت هاته پیشه وه، بووکی له گه لّ خۆیدا بریدو به ره و کوردستان که وته رئ. محه مه د حه سه ن خان که کوره گه وره ی ئه مانه للاً خان بوو، له م ئاههنگ و زه ماوه نده ناره حه ت بوو و تووشی ئاؤمیدی بوو. چونکه کرداریکی ناشرینه، فه زلی کوره بچووک بدریت به سه ر کوره گه وره دا. له به رئه وه له باوکی هه لگه رایه وه له گه لّ کۆمه لیک گه وره پیاواندا، به ره و (زه اب-زه هاو) و گه رمیانی کوردستان هه لات. خۆی له گه لّ خیله کورده کاندای که ئه و کاته له گه رمیان بوون ریکخست و سوپایه کی ریکوپیکی سازکردو دهستیگرد به په لاماردانی سنووره کانی کوردستان. ئه مانه للاً خان چه ندین جار پیاوه کانی خۆی نارده لای بۆ ئه وه ی بکه ونه نیوانیانه وه و دلنه وایی بکه ن، سوودی نه بوو. که هه والی یاخیبوونی محه مه د حه سه ن خان گه یشته کاربه ده ستانی ده وله ت، له لایه ن (نواب عه باس میرزای نایبولسه لته نه) وه، فه رمانیک به خه ت و ئینشای (قایمقام- وه لیه هد) سه باره ت به ته میکردنی حه سه ن عه لی خان ده رچوو، که ئیستا ره شنوسی ئه و فه رمانه له دیوانی قایمقامدا چاپکراوه و هه لگراوه. ده رچوونی ئه م فه رمانه ش سوودی نه بوو و لای محه مه د حه سه ن خان وه کو (اساطیر الاولین) وابوو. پاشان له لایه ن فه تحه لی شای شاهه نشای قاجاره وه، بابا عه لیخانی (شاترباشی)^(۴۱) نیردرا بۆ راکیشانه وه و دلدانه وه ی. هاتنی بابه عه لیخانیش سوودی نه بوو. محه مه د حه سه ن خان پتر له جاران سوور بوو له سه ر جه هل و یاخیبوونی خۆی. ناچار ئه مانه للاً خان فه رمانی کۆکردنه وه ی

سوپای دا، له ماوه یه کی که مدا سوپایه کی گه وره له سنه کوبووه. ئینجا چووبو بهرنگاری کوره کی. بابا علی خانی شاترباشیشی له گه ل خویدا برد بو ئه وهی بکه ویته نیوانیانه وهو ریکیان بخاته وه. له گوندی (ناراوی) که یه کیکه له گونده کانی (ره وانسه ری) کوردستان، سوپای باوک و کور به رامبه ر به یه ک ریزیان به ست. چه ندین جار بابا علی خانی شاترباشی له گه ل (مه لاه باسی شیخولئیسلام) دا، به ره و سوپای محمه د حه سه ن خان ده رۆن و که لامی خودا (قورئان) ده که نه شه فیع، به لام سوودی نه بوو. سه ره نجام شه رو کوشتار روویدا. شایانی باسه ئه م نه به رده یه کیکه له نه به رده به ناوبانگه کانی جیهان و شایانی ئه وه یه میژوونووسان له لاپه ره کانی میژووی خویاندا، به وردی دریزه ی ئه م شه ره، وه ک په ندیک بو خه لکی بنووسنه وه. چونکه فه رمانده ی ئه م دوو سوپا جه نگاوه ره، باوک و کور بوون، جه نگاوه رو پاله وانه کانی هه ردوولاش له گه ل باوک و کوردا، برا، مام، خال یا خود ئاموزا بوون، له ناو ئه م دوو ده سته سه ربازه دا بیگانه ی تیدا نه بوو. پیاوی عاقل و هوشیار ده زانیت نه به ردی ئاوا چه ند به گران ده بریته وهو، شه ری باوک له گه ل کور و برا له گه ل برا له پیناوی ناو و ناوبانگدا، توانایه کی چه ند گه وره ی ده وی.

به هه رحال، سواره ی هه ردوولا که وتنه هیرش و په لامار، تیر له که وانه کانه وه به ره و ئاسمان فرین و رم که وته پیکان، دلیرانی هه ردوولا کوشتاریان کردو مه ردانی هه ردوو به ره، شیریان هه لکیشا. به یه کجار په لاماری یه کیان داو وه کو تان و پو تیکه لاوی یه کتر بوون. شمشیر وه شنیراو خه نجه رگیانی کیشا. محمه د حه سه ن خانی والیزاده، وه کو شیری نه رو به وری زامدار به هه موو لایه کدا هه لده سووراو لاشه ی کوژراوی هه لده چنی.

به شمشیر و خنجرو گرزو کمند
یلان را سرو سینه و پاو دست^(۴۲)

در ان معرکه ان یل ارجمند
دریدو بریدو شکست و بیست

میرزا عہدولکھ ریمی (موعتہ مہد) و میرزا فہرہ حوللای و وزیر، کہ ہر دو وکیان
ٹاموڑای ئەمانہ للاً خان بوون و لہ ناو سوپاکہ یدا بوون، لہ و مہیدانہ دا مہردانہ
شہریانکرد. کۆمہ لیک لہ سہریازہ کانی والیزادہ پەلاماریاندان و چواردەوریان گرتن.
محەمەد بەگی حاجی حسین بەگی سەقزی، گەردنی میرزا عہدولکھ ریمی بە شمشیر
زامدار کردو لہ راستیدا گیان لہ جەستە ی دەرچوو. خزمەکانی لہ مەیدان ہینایانہ
دەریو لہ کەناریکدا کەوتنہ تیمارکردنی. کۆمہ لیک لہ خزمەکانی میرزا فہرہ حوللای
و وزیر، بۆ رزگارکردنی (واتە بۆ رزگارکردنی و وزیر) بەرہ و مەیدانی نەبەرد شالایان
برد. میرزا لوتفوللا کە یەکیک بوو لہ ٹاموڑاکانی میرزا فہرہ حوللاو پیاویکی بیئەندازہ
ٹازا بوو نیشانی لہ والیزادہ گرتەوہ، بە گوللە یەک خستو بەدیل گرتی. میرزا
سادقخانی باوکی شہرہ فولمولک، کە ئەویش کوری ئەمانہ للاً خان بوو و بیئەندازہ ٹازا
بوو، لہ مہرایەدا بە خەستی بریندار بوو.

بەہرحال، کە سہریازہ کانی والیزادہ، فەرماندە کە ی خۆیان بە زامداری و دیلی
بینی، کەوتنہ شکان و ہەلاتن و، کۆمہ لیکیان بە دیل گیران، ہەندیکیشیان بە
سەلامەتی دەرچوون. ئەوانہ ی بە دیل گیران لہ (۱۰۰) کەس پتر بوون. ئەمانہ للاً خان
ہەموویانی کوشت. بە جۆریک کە کوری دەدایە دەست باوک و حوکمی دەکرد
بیانکوژن. بە ہەمان شیوہ برای دەدا بە برا بۆ ئەوہ ی بیکوژیت. لہ مەیدانی نەبەرددا
(۴۴۰) کەس لہ میروگە و رەپیاوانی کوردستان کوژران، ئینجا ہەردوو والیزادہ گەنجە
زامدارہ کە یان خستە سەر نەقالە و بەرہ و سنە کەوتنەری.

پاش مانگیک محەمەد حەسەن خان دنیای فانیی بە جیہیشت و محەمەد سادق خان
بە سەلامەتی ژیا. پاش ئەم رووداوانہ، ئەمانہ للاً خان لہ داخی کورہ گەنجە کە ی
ماوہ یەک عەقلی تیکچوو، تا لہ سالی (۱۲۴۰ک) دا، دنیای پتر شەرو شۆری جیہیشت،
ماوہ ی حوکمکردنی ۲۷ سالی تەواو بوو. پاش مردنی، خەسرەو خانی کوری کە زاوای
شاہەنشای ئیران بوو، لہ جیبی باوکی بووہ والی ویلیایت و میری مەملەکەت.

باسی جوکمرانی خه سره و خانى كورى نه مانه لالا خان كه به (ناكام)

به ناوبانگه

ئهم خه سره و خانه خوښ گوفتارو خوښ روو بوو. شيعرى جوانى ده گوت و خه تى (نه سته عليق)^(٤٣) ي به جوانى دهنووسى. سامان و تواناي خه سره و خان له جيهاندا ناوبانگى دهر كورد. پيشى سه خيه كانى جيهانى دايه وه و حاتمه مى ته ي شارده وه، له سالى (١٢٤٠ك) دا، ئاگرى قاتوقرى و گرانى كوردستانى گرته وه و بليسه ي به لا تاوى سه ند. نرخى نان گه يشته نرخى گيان و، گه ليك كه سى نه فس به رز، له ژن و پياو، تووشى ئهم به لايه بوون و دنياى فانييان به جيهيشته. خه سره و خانى والى، نزيكه ي (٥٠) هزار ته غار گهنم و دانه ويله ي ترى له عه ماره كانى خويدا هه لگرتبوو، هه هه مووى به سه ر دانيشتواندا دابه شكرد به بئ جياوازى. سه نه دى له هه ريه كه شيان وه رگرت، كه پاش ته واو بوونى قاتوقريه كه، پاره كه ي ته سليم بكه ن. ئهم لوتف و به زه بيه ي والى خه لكى ويلايه تى له برسيتى رزگار كرد. كاتيك كه خه لكى ويلايه ت ئاسووده بوون و قاتوقرى ته واو بوو، ميرزا فه ره حوللاى وه زير ئه و سه نه دانه ي كه خه لكى كوردستان له به رامبه ر نرخى گهنم و دانه ويله دا دابوويان، بردنى بؤ لاي خه سره و خانى والى بؤ ئه وه ي فه رمانى وه رگرتنه وه يان بدات. خه سره و خانى والى له به خشنده يى و ده ست و دلفراوانى خو يه وه، سه نه ده كانى ئه هلى ويلايه تى (كه بايى پتر له سه دو په نجا هزار تمه ن ده بوون) فريدايه نيو ئاگره وه و سوتاندى. به م به خشينه ش بيئه ندازه خه لكى دلشادو شادمان كرد. له راستيشدا چا كه و به خشينيكى ئاوا له سولتانه مه زنه كانيش نه بيستراوه و نه بينراوه.

له سالى (١٢٤٦ك) دا شا موراد به گى كورد كه به ميرى ره واندىز به ناوبانگه، له ناوچه ي ره واندىزو كو يه و هه ريردا هيزى په يدا كردو كه وته ئاشوب و ئاژاوه نانه وه. له ناكاو په لامارى (سه ر..)^(٤٤) و (ساوجه بلاغى موكرى) و (سه رده شت) ي داو ئه و

ناوچانه‌ی گرت. کاتیک که ئەم هه‌واله گه‌یشته سولتان فه‌تعه‌لی شای شاهه‌نشای قاجار، فه‌رمانیک بۆ خه‌سره‌و خان ده‌رچوو سه‌باره‌ت به‌ له‌ناوبردنی. خه‌سره‌و خانی والی بی‌ دره‌نگ به‌ سوپایه‌کی گه‌وره‌وه‌ چوو بۆ به‌ره‌نگاریبوونه‌وه‌و شه‌رکردنی. له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا له‌شکری میری ره‌واندزی شکاندو تا (خوی)^(٤٥) و هه‌ریر دوایکه‌وت. بری (٣٠) هه‌زار تمه‌ن زیری نه‌قدیشی له‌ میری ره‌واندز سه‌ند، وه‌کو سه‌زایه‌ک بۆ ئەو زیانانه‌ی دابوو. پاشان ئەمانی دایه‌، گه‌رایه‌وه‌ بۆ ویلایه‌ته‌که‌ی خۆی و به‌ر لوتفی شاهانه‌ که‌وت.

له‌ سالی (١٢٤٧)دا، مه‌حمود پاشای بابان له‌ ده‌ست سلیمان پاشای برای رایکردو په‌نای هینایه‌ به‌ر ده‌وله‌تی ئیران. به‌ فه‌رمانی پاشای ئیران، خه‌سره‌و خانی والی سوپایه‌کی ئاماده‌کردو له‌ ناوچه‌کانی ده‌وله‌تی عوسمانیدا که‌وته‌ هیرش و په‌لامار. دووباره‌ مه‌حمود پاشای له‌ سلیمانی دانایه‌وه‌ . سلیمان پاشا رایکرد بۆ (دار السلام)ی به‌غداو والی به‌وپه‌ری هیزو ده‌سه‌لاته‌وه‌ گه‌رایه‌وه‌ بۆ کوردستان.

له‌ سالی (١٢٥٠ک)دا، نه‌خۆشی تاعون له‌ شاری سنه‌ بلابووه‌ . خه‌لکی کوردستان له‌ ترساندا په‌رش و بلابوونه‌وه‌، والی له‌ دووری (١٠٠٠) پێ له‌ شاری سنه‌وه‌، خپوه‌ت و چادری خۆی دامه‌زراندو چووئه‌وئ. له‌ (ره‌ببعولئه‌وه‌ل)ی هه‌مان سالدا، پاشا هه‌وت رۆژ نه‌خۆشی، جوانه‌مه‌رگ بوو. ئەم والیه‌ ٢٩ سال ژیا. ماوه‌ی حکومه‌تی خه‌سره‌و خان ١٠ سالی ته‌واوو. له‌ کچی پاشای ئیران سێ کورو سێ کچی بوو، باسی هه‌ریه‌که‌یان له‌ شوینی خۆیدا ده‌نووسریت.

پاشا مردنی خه‌سره‌وخانی والی، (ره‌زا قولیخان)ی کوره‌ گه‌وره‌ی که‌له‌ حوسنی جیهان خانمی ناسراو به‌ (والیه‌)ی کچی فه‌تعه‌لی شای قاجار بووبوو، چوو هه‌سه‌ر کورسیی سه‌رۆکایه‌تی. ئەوکاته‌ ره‌زا قولیخان ته‌مه‌نی ١٠ سالان بوو.

باسی حکومه‌ت و رۆژگاری ژیانی ره‌زا قولیخانی والی

كۆرى خەسرەو خانى بەناوبانگ بە ناكام

والىيەى داىكى رەزا قولپخان، ھەموو ئەرەكەكانى مولكى گرتە ئەستۆى خۆى. لەم سالەدا (ئەردەشېر مېرزى روكنولەولە) كە حاكىمى گەروس بوو، ھەولى دا كوردستان بگريت و بە سوپايەكى گەورەو ھات بۆ جەنگ، بەلام بە نەنگەو گەرايەو. لەم نەبەردەدا والىيە خۆى بە سەرىپۆش و سەروبەستەو بوو بە سەردارى لەشكر.

لە سالى (۱۲۵۱ك)دا، كاتىك كە سەلتەنەتى ئىران كەوتە دەست سولتانى سەلاتىن، سولتان مەمەد شای قازىبى ناودار، شازادە حوسنى جىهان خانمى والىيە، (توباخانمى) خوشكى ئەو پاشا پايەبەرزەى كرده دەسگىرانى رەزا قولپخانى والى. لە سالى (۱۲۵۲ك)دا، لەگەل كۆمەلىك لە ئەشرف و گەورەپىاوانى كوردستاندا چوون بۆ تاران. بە رىورەسمىك كە شايانى پاشايان بوو، بووكيان ھىنا بۆ كوردستان.

ماوھى پىنج شەش سال رەزا قولپخان بە پىي رىنمايى و بەرنامەى داىكى حكومرانى كرد. لە سەرەتاي سالى (۱۲۵۷ك)دا، مەحمود پاشاى بابان لەگەل ۱۰۰۰ كەس لە گەورە پىاوانى مولكى باباندا، پەنايان ھىنايە بەر كوردستان و رەزا قولپخان. لە لايەن والىشەو، ئەركى ميواندارى و خانەخويى تا دوائەندازە بە جىگەيەنرا. پاش دوو مانگ رەزا قولپخانى والى، مەحمود پاشا و پىاوماقول و گەورە پىاوانى بابانى لەگەل خۆيدا برد بۆ تاران. والى و مەحمود پاشا و پىاوەرەكانيان بەر لوتف و مەرحەمەتى شاھانە كەوتن و روخسەتيان درا بگەرىنەو بۆ كوردستان. فەرمانى شاھانە دەرچوو كە والى مەحمود پاشا بەرىتەو بۆ مولكى بابان و دەسەلاتى بداتەو دەست. والى دەستىكرد بە ئامادەكردنى پىويستىەكانى ئەم كارە، لەشكرىكى ئامادەكردو بەرەو مولكى بابان كەوتەرى. لەم كاتەدا، ژىرىبەژىر ناكۆكى كەوتبوو ھىوان والى و كۆمەلىك لە ھەزىران و خەلكى كوردستانەو. ئەم كۆمەلە كە سەرۆكەكەيان مېرزا ھىدايەتوللاى ھەزىر بوو، كەوتنە تىكدان و شكست پىھىنانى كارەكەى والى. ھەر كە گەيشتنە كەنارى دەرپاچەى مەريوان، مېرزا ھىدايەتوللا كە بە تەواوى لە والى ھەراسان بووبوو و دەبويست شكستى

پیبینی، هه موو عه شیره ته ناودارو دلاوه ره کانی کوردستانی له گه ل مه حمود پاشادا نارد بۆ سلیمانی بۆ ئه وهی دهسه لات بده نه وه دهستی. له ژیریشه وه به عه بدوللا پاشای راگه یاند که من دلاوه ره ناوداره کانم له له شکری والیدا نه هیشتوه، ئیستا کاتی ئه وهیه به په له په لاماری بدهی. عه بدوللا پاشا به فه وجیک سه ربارزو دوو هه زار سوارو چوار تۆپه وه، به ره وه ده ریچه ی مه ریوان و له شکری والی که وته ری. له سه عاتی دووه می رۆژی چوار شه ممه ۱۴ی ره بیعولئه وه لی ۱۲۵۷دا، گه یشته نیو فرسه خبی سوپای والی. میرزا هیدایه توللا کۆمه لیک له خزم و پیاوه کانی خۆی ده کاته پیشقه راو ل و پیشه نگی سوپا، له ژیریشه وه رایانده سپیری هه رکه بوقی سوپای عه بدوللا پاشا ده نگی لیوه هات، هه لبین و به ره وه سوپاکه ی خۆیان بگه رینه وه. به ریکه وت میرزا فه زلوللاو محمه د ره زا به گی ره شتی و شیخ عه لی به گ و میرزا ئه بولفه تح ناویک که له عه شیره ته کانی تری کوردستان بوون، به بی ئیجازه ی وه زیر له گه ل پیشقه راو لاند چوون بۆ قه راو لی، له ولاره (پیشقه راو لانی)^(۴۶) عه بدوللا پاشا به هه زار ترس و دله راوکی، تا نزیکه ی نیوه رۆی هه مان رۆژ، تووشی پیشقه راوله کانی والی ده بن و بوقی شه ر لیده دن. ئه و قه راو لانه ی که خزمی میرزای وه زیر بوون، بی دره نگ رایانکرد، ئه و ژماره که مه ی که له سه ره وه ناومان بردن، هه لاتنیان بۆ خۆیان به جوان نه زانی و ده ستیانکرد به شه ر، به لکو له لایه ن والیه وه یارمه تیان پیبگات. کاتیک والی به مه ی زانی، بۆیده رکه وت ریوشوینی وه زیره فیلبازه که ی، خۆی و سوپاکه یشی تووشی دۆخیکی خراب کردوه. عه بدولحه مید سولتانی بانه یی له گه ل هه زار تفه نگی بانه یی و سه قزیدا نارد به هانای قه راوله کانیه وه. خۆیشی له گه ل ئه و ژماره که مه دا که له سوپاکه یدا مابوونه وه، سواربوو و به ره وه مه یدانی شه ر کشا.

میرزا هیدایه توللا ی وه زیر له لایه که وه به عه بدولحه مید سولتان ده لیت چوونه مه یدان و مردن له گه ل والیدا شیتی و نه زانییه، برۆ به لام خۆت له گیره و کیشه به دوور بگره، له لایه کی تره وه هه مان میرزای وه زیر به جه ختکردن و پیداکرتن والی ناچار

دهكات ههلبیت. بههرحال، هه ره هه موو پیشقه راوله کان له شهردا کوژران. عهبدولحه مید سولتانیش به پیی رینماییهکانی وهزیر، خۆی (له شهه) بهدوور گرت، بابانیهکان به رهو سوپای والی هیرشیان هینا، له م هیرش و پهلاماره شدا کۆمه لیکیان له گه لّ خۆیان راکیشا، پاشان سوپاکه یان تالانکردو گه رانه وه⁽⁴⁷⁾.

کاتیک که رهزا قولیخانی والی هاته وه ناوشار، میرزا عهبدولحه مید ناویکی نارده تاران که له نه جیبزادهکانی ویلایهت بوو، بۆ ئه وهی چاریکی مهسه له که بکات و له لایه ن دهسه لاتدارانی ده له ته وه، یارمه تییه کی پییگات. پاش ئه وهی میرزا عهبدولحه مید گه یشته ده رباری شاهانه، سزادراو کوژرا، له ناوه ندی خه لافه ته وه حوکمیک سه باره ت به بانگکردنی والی و ئه هالی ده رچوو. پاش ئه وهی والی گه یشت، له سه ر کار لایه ر، میرزا هیدایه توللا کرایه خاوه ن بریاری کوردستان و به رپرسی کۆکردنه وهی باجی دیوان و، به ره و کوردستان ره وانه کرا.

میرزا هیدایه توللا که گه یشته کوردستان، (عهباس قولیخان)ی مامی رهزا قولیخانی والیی کرده جیگری حکومت (نایب الحکومه) و بریارهکانی ویلایهتی به مۆریک مۆر ده کرد که ناوی ئه و والیییهی له سه ر هه لکه نرابوو. پاش سۆ مانگ عهباس قولیخانی لایه رده مه مه د سادق خانی برا گه وره ی عهباس قولیخانی کرده جیگری حکومت. هه ژده مانگ به م شیوه یه کاروباری کوردستانی به ریوه برد.

له سالی ۱۲۶۰دا دووباره حکومتی کوردستان به رهزا قولیخانی والی به خشرا. رهزا قولیخان ئه مانه للاً به گی وه کیل و کۆمه لیکي تر له پیاوانی کوردستانی له گه لّ توبا خانمی خیزانیدا که خوشکی شه هریاری قاجار (مه مه د شای غازی) بوو، ره وانه ی کوردستان کردو خۆیشی پاش چوار مانگ له تاران وه هات بۆ کوردستان. کاربه ده ستانی ده ولت (ئیسفه ند ئاباد)یان له حکومتی کوردستان جیا کرده وه و دایان به ئه مانه للاً خانی برا بچوکی رهزا قولیخانی والی، بۆ ئه وهی خۆی و میرزا هیدایه توللا و کوردستانییهکانی تری سه ر به و له وئ نیشه جئ بن. قه نه به ر عه لیخانی (سه عدولده وهی

مافی) یش راده سپیرن که ئه رکی کۆچی کردنی کهس و کارو پیاوه کانی ئه مانه لالا خان و میرزا هیدایه توللا له سنه وه بۆ ئیسفهند ئاباد بگریته ئه ستۆ.

به هه رحال، رهزا قولیخان دوو سالی تهواو به وپه ری دهسه لاته وه حوکمرانی دهکات. پاش دوو سال، له سه ر کار لاده بری و ئه مانه لالا خانی برا بچوکی و رهزا قولیخان که به (غولامشاخان) به ناوبانگه، له جیگه ی داده نریت، ئه م ئه مانه لالا خانه پاش ئه وه ی گه یشته کوردستان، له گه ل فه رمان به رو پیاوه کانی رهزا قولیخاندا زۆر به توندی رهفتاری کرد. ئه مانه لالا خانی وه کیل و ده مراستی^(۴۸) رهزا قولیخانی کوشت. ئه وانی تر به رهو سلیمانی کۆچیان کرد. له لایه ن دهوله ته وه، میرزا ره حیمخانی پیشخزمه ت (خزمه تکار) راسپیردرا که توبا خانم له سنه وه به رهو ئیسفهند ئاباد بگوزیته وه. توبا خانم نوسراویک بۆ حاجی میرزا ئاغاسی سه دری ئه عزم ده نووسی و ده لی: تو ئه و که سه نه بووی که چه ندینجار ده تفه رموو دلسۆزی و راستگۆیی له ئاستی منداله کانی (نایبولسه لته نه) دا بیئه ندازه یه ؟ چۆن بوو له و پله به رزه وه که وتنه خوارئو به م شیوه یه له به رچاوت که وتن؟

دوران بقا چو باد صحرا بگزشت نیکو و بدی و زشت و زیبا بگزشت^(۴۹)

که ئه م نامه یه ده گاته حاجی میرزا ئاغاسی، له کرده ی په شیمان ده بیته وه و وه لآمده داته وه: ئه وه ی فه رمووتانه خودی راستییه و هیچ نیه جگه له راستی. ئه گه ر به پیی (الانسان محل النسیان) که موکورییه که له خزمه تگوزاریدا له م به نده بی ناوونیشانه وه روویدایی، ده بی به گه وره بی خۆتان بیبه خشن. باشت وایه به نده یه له به رامبه ر که موکوری خۆیدا، داوای به خشین له ده رباری یه زدان بکات. ئینشاللا ته نگانه به سه ر ده چی و ئه وه ی چوو ه حقی ده کرینه وه. به نهینیش عه رزی ده کا: ژه میک تلیاک مهیل بفه رموون و له ژیر سیبه ری داربیدا دانیشن. هیوادارم به م زووانه رهزا قولیخانی والی به خزمه ت بگات.

زۆرى نەبرد حاجى مىرزا ئاغاسى سەدرى ئەزەم پەيمانەكەى خۆى بە جىگەياندو رەزا قولخاننى نارد بۆ حكومەتى كوردستان. حكومەتى ئەمانەللأ خان و لەسەر كارلابرانى رەزا قولخان پىنج مانگ درىژەى كىشا.

كە رەزا قولخان بۆ جارى سىيەم حكومەتى كوردستانى وەرگرت و هات بۆ سنە، سەرەتا ئەو كەسانەى گرت كە دەستيان لە كوشتنى ئەمانەللأ بەگى وەكىلدا هەبوو. لەوانە جەغفەر قولخاننى بەنى ئەردەلان، مىرزا ئىسماعىلى داروغە، مىرزا ئىبراھىمى موشى^(۵۰) و (ئەلقاس - القاص) ناويك كە فەراش بوو. هەريەكەيانى بە جۆريك بەسزا گەياند. دوو سالى تەواو بەوپەرى دەسەلاتەوە حوكمرانى كردو مەملەكەتى رىكوپىك كرد. پاش دوو سال، نەيارەكانى رەزا قولخان لە دەربارى پاشادا تاوانباريان كرد بەوہى لەگەل بەھمەن مىرزاي براى شاهەنشاي غازىدا كە لەو كاتەدا لە ئازەربايجان فەرمانرەوا بوو، دۆستايەتى هەيەو لەگەلیدا يەكى گرتووە، لە لاين دەولەتەوہ، خەسرەو خانى خواجە كە يەكە بوو لە واليزادەكانى گورجستان و لەم دەولەتە سەرەمدیدەدا پلەو پایەيەكى هەبوو، لەگەل سوارەى (زين العابدین)ى شاهسون و سلیمانخاننى ئەفشارو خەلكانى تردا، راسپىردرا كە بەھمەن مىرزاو رەزا قولخاننى والى بگريت. هەر كە خەسرەو خان لە رىگەى (ئەشتەھارد)ەوہ كەوتەرى، بەھمەن مىرزا لە مەسەلەكە تىگەيشت و زۆر بە پەلە خۆى گەياندە دەربارى شەھرىارى عەجەم. خەسرەو خان وازى لە چوونە ئازەربايجان هینا، هاتە سەر سنوورى كوردستان و بە رەزا قولخاننى راگەياند كە لەم ناوچانەدا ئەركىكم پىسپىردراوہو پىويستە ئىوہ ببىنم. رەزا قولخان لەبەرئەوہى هىچى لە خۆیدا شك نەدەبرد، بى دوودلى روويكردە سوپاي خەسرەو خان. كاتىك والى چووە مالى خەسرەو خان، خەسرەو خان نانى نىوہرۆى دەخوارد، پاش مۇجامەلەى رەسمى، هەردووکیان دەستيانكرد بە ناخواردن. والى بى ناگا بوو لەوہى ئەم كاسەيە سەرەنجام كوشندە دەبى. هیشتا ميوان دەستی لە خواردن هەلنەگرتبوو، بە ئاماژەى خەسرەو خان كۆمەلك خۆيان کوتايە ناو

خيوه ته كه وه و په لاماری والييان دا. خزمه تكارو يا وه رانی والييان روتو قووت كرده وه. خه سره و خان، والي به زنجير كراوی نارده تاران و خوی چوو بۆ سنه. له وی خوی به كاروباری حكومه ته وه خه ريك كرده. له ولاره رها قولیخانيان برده تاران و له توپخانه ی دهوله تدا به نديان كرده.

باسی حكومه ت و روژگاری حكومرانی خه سره و خانى گورجی له كوردستاندا

كاتيك كه خه لكی كوردستان به م مه سه له يه يان زانی، كومه ليك له عه شيره ته ناوداره كانی كوردستانيان نارد بۆ تاران و له مزگه وتی (شا) دا جیگير بوون (مانيانگرت). كاتيك كه حاجی میرزا ئاغاسی يا خیبوونی خه لكی كوردستانی بينی، له كاره كه ی خوی په شیمان بۆوه، به لام ناچار بۆ ئه وه ی كاروباره كانی خه سره و به باشی به ريوه بچى و حكومه ته كه ی پته وبيت، چوار توپ و يه ك فهوج سه ربازی (عه ليخانی قهره گوزلو) ی نارد بۆ كوردستان. له تاران چه ندين جار عه زیتی كوردستانيه كانيان دا، به لكو ده ست له خزمه تی رها قولیخان هه لگرن و بگه رینه وه بۆ كوردستان، به لام سوودی نه بوو. به جۆريك كه له حوزوری شه هریاری عه جه مدا پینچ هه زار داریان له عه لی محمه د به گى وه كیل دا كه سه روکیان بوو، دیسان رازی نه بوون بگه رینه وه بۆ كوردستان و زیاتر پیمان داگرت. تا له مانگی (شه وال) ی ۱۲۶۴ دا، شه هریاری عه جه م ئه م جیهانه ی به جیهیشت و چوو شوینى حه قى خوی. له م كاته دا رها قولیخان له گوندی (ته جریش) به ندبوو كه توپخانه ی دهوله تیی لییه. كوردستانیه كان كه له قسه ی حاجی میرزا ئاغاسی و كرده وه ی خه سره و خانى خواجه به ته واوی په ست و بیزار بوو بوون، بیئاگاداری و ره زامه ندى رها قولیخان په لاماری گوندی ته جریشیان دا، ناچار یانكرد له توپخانه بپته ده ری و له گه ل فه وچى گه روسدا به ره و كوردستان بوونه وه. كه هه والی هاتنی رها قولیخان گه یشته خه سره و خان، بیجگه له هه لاتن هیچ

چاریکی تری نه دی، له گه ل فوجیک سهربازو دوو توپدا له ریگه ی گه روسه وه رایکرد بو زه نجان. له ملاوه، رهزا قولیخانی والی هاته ناو شاری سنه وه و خه لاتیکی شایان و فراوانی سه رکرده کانی فوجی گه روسی کرد که له گه لیدا هاتبوون. خه لکی مه مله که ت به دیداری شادبوون.

باسی حکومتی چواره می رهزا قولیخانی والی کوری خه سره و خانی به ناوبانگ به ناکام

والی و نه هالی پیویستییه کانی خزمه تی دهوله تیان ناماده کردو که وتنه ریکخستنی سنوورو ناسوده کردنی ره عیه ت. که شاهه نشای خاوه ن شکو (ناسره دین شا)^(۱) ی به اختیار بوو خاوه نی تاج و تهخت و، که ژاوه ی نه و شه هریاره له ته وریزه وه به ره و تاران که وتهری، نه مانه لالا خانی برا بچوکی رهزا قولیخانی والی که نازناوی (غولامشاخان) بوو، بو پیشوازی له که ژاوه ی رازاوه ی سولتانی، تا (سولتانییه) به ره و پیری چوو. رویشتنی نه مانه لالاخان له لایه ن کاریه ده ستانی دهوله ته وه ستایشکرا. له لایه ن رهزا قولیخانی والیه وه، محمه د عه لیخانی سه قزی و میرزا نه لالا قولی داروغه، به ده ست و دیداری فراوانه وه چونه لای سوپای که یوان پیو. نه مانه لالا خان له دیوانخانه ی میرزا ته قیخانی نه میر که بیر^(۲) دابه زی و بووه هاوسی. پاش شه ش مانگ حکومتی کوردستانی پیبه خشراو رهزا قولیخان لابرا. نه مه دوا حکومتی رهزا قولیخانی والی بوو، چاریکی تر حکومتی نه که وته وه ده ست و له تاران مایه وه. له سه فه ری (گورگان) دا، بووه یاوه رو یاریده ده رو جیگری محمه د خانی سوپاسالاری نه عزم. رهزا قولیخان پیاوکی نازا، ره شیدو به جه رگ بوو. ده ستو بازوی بیئه ندازه به هیز بوو. نه وه نده له خه می کوکردنه وه ی زیرو زه ردا نه بوو. هه رچییه کی ده سنده که وت، ده بیبه خشی به خزمه تکارو پیاوه کانی خوئی. له توباخانی خوشکی شاهه نشای پیشوو، سی کوری هیه که هه رسیکیان به پاکی و، چاکی سروشت و

باشیی نیهت ناسراون. یه کیکیان خه سره و خانه که نازناوی (والی) یه. ئه ویتریان محمه د عه لیخانه که نازناوی (زه فەر و المک) ه و چه ندین ساله فه و جی کوردستان و سی ناوچه ی گه وره ی کوردستان به ریوه ده بات. سیهه میان ئه بولحه سه نخانی (فه خرولمولک) ه که خزمه تکاری تایبه تی شاهه نشای قه درزانه و یه کیکه له مه حره م و نزیکه کانی. ئینشاللا حاله تی هه ریبه که یان له شوینی خۆیدا باسده که یین.

باسی حکومهت و روژگاری ژبانی ئه مانه لالاخانی دووهم

که به غولامشاخانی والی به ناوبانگه

به هه رحال، ئه مانه لالاخانی ناسراو به غولامشاخانی والی، روژی دوو شه ممه ی (۱۴) جه مادی دووهمی (۱۲۶۵) هاته ناوشاری سنه وه. له گه ل خه لکدا به به زه بی و میهره بانی ره فتاریکرد. میرزا ئه لالاخانی کرده (پیشکار) و محمه د عه لیخانی سه قزی کرده جیگری ویلایهت (نایب الایاله). پاش سی مانگ ئاهه نگیکی زه ماوه ندی بو خۆی سازکرد. ئافتاب سولتان خانمی کچی حسین قولیخانی مامی خۆی هینا. ئه م خاتو ئافتاب سولتانه له پاکی و جوانی و ژیریدا، ویردی سه رزمانی خه لک بوو.

به هه رحال، له م ساله دا به فه رمانی میرزا ته قیخانی ئه میر که بیر، غولامشاخانی والی یه که فه و ج سه ریازی له گوندو ناحیه کانی کوردستان گرت، که بریتی بوو له هه زار که س. به پیی یاسای دانراوی ده ولت، سه رهه نگ و یاوه رو سه روان (۵۳) و ده ره جه داره کانی تری بو فه و جه که دانا. بو نمونه خان ئه حمه د خانی برا بچووکی خۆی کرده سه رهه نگی فه و جه که. له مانگی ره جه بی (۱۲۶۷ک) دا، کاتیک که شه هریاری ئیران به ره و ئه سفه هان سه فه ری کرد، میرزا ته قیخانی ئه میر که بیر، والی و کۆمه لیک له دانیشتوانی کوردستانی له گه ل ئه م فه و جه نوییه دا بانگکرد. والی زۆر به په له فه و جه که ی به پیی پیویست ئاماده کردو روویکرده ئه سفه هان. له (چیمه نی عه لیئاباد) گه یشته که ژاوه ی شه هریاری ئیران. فه و ج و سواره ی کوردستان ستایش و

پەسەندىكران و غولامشاخانى والى بەوپەرى شانازىيەۋە گەرايەۋە بۆ ويلايەت. لەم سەفەرەدا غولامشاخانى والى ژىربەژىر لەگەل مېرزا ئاغاخانى سەدرى ئەعزەمدە (ئەۋكاتە ئىعتىقاددەۋلە بوو) رىكەوت. بە ھۆى ئەمەشەۋە، كاتىك كەمىرزا ئاغاخان بوو بە سەدرى ئەعزەم، ھەۋلى دەدا والى بەھىز بكاو لە حكومەتى كوردستاندا سەربەخۆييەكى تەۋاۋى دايە.

لە كۆتاييەكانى سالى (۱۲۶۸ك)دا، ھەسەن سولتانى ھەۋرامى ئاللى ياخيپوۋنى ھەلكرىدو تايەفەى بىيەخت و ملھورى ھەۋرامى ياخيپوۋن. والى بە ئىجازەى دەۋلەت، لەشكرىكى بۆ تەمىكرىدىيان رىكخست. بە فەۋجىك سەربازو چوار تۆپ و دوو ھەزار تىفەنگى چرىكەۋە^(۴) بەرەۋ ھەۋرامانى تەخت ھىرشى بىرد. نەجەفەلىخانى كورى خوالىخۆشبوو ھەسەنخانى ئامۆزاي خۆى و ئەبولقاسم بەگى ياۋەرو كۆمەلىك تىفەنگى چرىكى لەگەل سوارەى عەشايەرى كوردستان و پىنج دەستە سەربازدا، لە رىگەى جوانرۆۋ پاۋەۋە نارد بۆگرتنى ھەۋرامانى لھۆن و بەرەنگاربوۋنەۋەى مەمەد سەئىد سولتان. لەلەى ھەۋرامانى تەختەۋە، والى، خان ئەھمەد خانى سەرھەنگى بىراى كرىدە پىشەرەۋى سوپاۋ لە رىگەى (دەربەندى دزلى)يەۋە فەرمانى ھىرشىدا. ھەسەن سولتان كۆمەلىكى لە دەربەندى دزلىدا دامەزىراندو لەگەل سوپاى والىدا كەۋتنە شەرو بەرەنگارى يەك بوۋنەۋە، پاش دوو سەعات مەلانى ھەۋرامىيەكان ھەلاتن و سەنگەرەكانيان گىرا. دوابەدۋاى ئەمە، والى لەگەل بەشەكەى تىرى لەشكرەكەيدا چوۋنە ناۋچەكە. خان ئەھمەد خانى سەرھەنگ نەھەۋايەۋە، بى دۋاكەۋتن لەۋبۋە بەرەۋ (ھۆشى بەدرانى) كەۋتەرى، كە مال و مەلبەندى ھەسەن سولتان و تايەفەى ياخيپوۋنى ھەۋرامى بوو. كاتىك كە خان ئەھمەد خان لە دەربەند تىپەرى ھەۋرامىيەكان بە گەشتىنى سوپاكەيان زانى، دليرانە گورىاندايە بەرخۆيان و مەردانە شەرىانكرىد. والى، كە بە جەسارەتى ھەۋرامىيەكانى زانى، بە پەلە روۋىكرىدە ئەۋمەيدانە. سەربازە تاييەتەكانى خان ئەھمەد خان پەنايان بىردە بەر (؟..)^(۵) ناۋچەكە. لەم شەردەدا ۲۴

كەس لە ھەورامییەكان كوژراو ٤٧ كەس شیش بریندارو دیلكران. ٦ سەربازیش لە لەشكری والی كوژران و ٤ كەس بریندار بوون. ھەر ئێ و شەو، ھەسەن سولتانی ھەورامی لەگەڵ پاشماوێ تایەفەكەى خۆیدا ھەلاتن بۆ شارەزوری خاکی دەولەتى عوسمانی. پاش ھەلاتنى ئێوان، والی مال و حالی ھەموو ئێ و كۆمە لە یاخییە ھەلاتووی ویرانکرد.

لە لای ھەورامانی (لھۆن)یشەو، نەجەفەلیخان لەگەڵ سوپاكەى خۆیدا، لە ئاوی سیروان پەرییەو و پەلاماری گوندی لھۆنى دا كە مەلبەندو بنكەى محەمەد سەعید سولتانی ھەورامی و تایەفەكەى بوو. پاش شەرو پەلاماریكى زۆرو چەندین شەرو پیکدادان، بە سەریاندا سەركەوت و (نقود)^(٥٦) ی گرت كە پایتەختى ئێوان بوو. پاش دوو رۆژ، ھەوالی فیتنەگەرى تایەفەى (بابییە)^(٥٧) و ھەیبەت شكاندنى شاهەنشای ئێران لە و سنوورەدا بلأوبۆو، كۆمەلیك لە خرابەكارانی سەرسنوور، بە بیستنى ئێم ھەوالە ناخۆشە، دایانە پال ھەورامییەكان و لەناكاو پەلاماری سوپاكەى نەجەفەلیخانیاں دا. سەربازەكان ئێ و شەو تا بەیانی مەردانە خۆیان راگرت. لە بەیانیشەو تا پاش نیوہرۆ، ھەولیاں دا بەرگری بكەن. لەم نەبەردەدا (٧٠) كەس لە سەربازانى دەولەت و (٢٦) كەس لە تەفەنگچیە چریكەكان كوژران. كاتیک كە تاریكى شەو ئێم دوو سوپایەى لەیەك جیاكردەو، نەجەفەلیخان وای بە باش زانى سوپاكەى خۆى بكشینیتەو دواو، تا لە لایەن غولامشاخانى والییەو یارمەتى پیبگات. لەبەرئەو (نقود)ی چۆلكردو سەربازەكانى ھینا بۆ خاکی جوانرۆ.

محەمەد سەعید سولتانیش لە دەست زەبرو زەنگی والی لە و دەوروبەرە خۆى نەگرت و پەناى بردە بەر خاکی دەولەتى عوسمانی. والی كە بەمەى زانى پاش ریکخستنى ھەورامانى تەخت چوو ناوچەى مەریوان و لەوئ لەگەڵ پاشای سلیمانى كەوتە وتووێژ بۆ گیرانەو ھەورامییە یاخیبووہكان. لە لایەن پاشای سلیمانییەو ەزیز ئاغای مۆتەسەریف و (نقیب الاشراف) ھاتن بۆ لای والی بۆ تكاریدن و داوای لیبوردنى والی لە ھەسەن سولتان و محەمەد سەعید سولتان و، سى ھەزار تەمەن زیریان

پیشکەشی والی کرد. والی چاوی لە کردەووە تاوانەکانیان پۆشی و ریگەیی دان بگەرینەووە شوینی خۆیان، لەم نیوانەدا تەتەری تایبەت لە تارانەووە هات و موژدەیی سەلامەتی گیانی پیرۆزی شای ئیرانی بە والی گەیاندا، بەم بۆنەییەووە شەو ئاھەنگیکی سازکردو یانزە تۆپی شوکرانەیی سەلامەتی گیانی پیرۆزی شەھریاری عەجەم تەقینرا. رۆژی دوایی سوپاکەیی بەرەو سەنە بەریخست. پاشا هاتنی بۆ سەنە ھەموو خەلک بە بۆنەیی سەلامەتی گیانی پاشاوە جەژن و ئاھەنگیان گێراو بە خۆشی و شادی رۆژگاریان بردە سەر. لە بەھاری سالی (١٢٦٨)ی کۆچیدا خیلی جاف کە لە نیوان دەولەتی ئیران و عوسمانیدا ناکۆکییان لە سەرە، دەسیان دایە خراپەکاری و ئاژاوە نانەووە لە سنوری ئیراندا، لەناو کوردستانی سەنەدا ئازاری خەلکیان ئەدا. والی روخسەتی تەمیکردنیانی لە دەولەت وەرگرت و سوپایەکی کۆکردەووە کە پتر لە سێ ھەزار سواری پیاو بوو، بە ئەمری دەولەت فەوجی (گەرۆس)یش نیردرا بۆ کوردستان بۆ ئەوێ لە تەمیکردنی جافدا ببنە ھاوکاری. والی بە سواری تەفەنگچی چریک و تۆپخانەووە کەوتەری و چوو بۆ (تورسی کانون) کە نزیکیی ھەوارگەیی جافەکان بوو و لەوێ مایەووە، خان ئەحمەد خانی سەرھەنگ و ئیسماعیل خان و نەجەف عەلی خانیشی لەگەڵ دە دەستە سەربازو سواری مەنمی و سورسوروشکی و لەگەڵ تەفەنگچی چریکی جوانرۆو خەلکی تردا نارد بۆ لای مەریوان، بۆ ئەوێ ئەم خیلە خراپەکارە لە ناو بەرن و تالانیان بکەن، خان ئەحمەد خان و ئیسماعیل خان و نەجەف عەلی خان زۆر بە پەلە لەگەڵ سوپاکەیاندا پەلاماری جافەکانیان داو یاخیبوونە کەیان سەرکوتکرد. فەوجی گەرۆسیش (توریزخاتون) خۆی گەیاندا سوپای والی. ئینجا والی لە لای (سارال)ووە دوای جافەکان کەوت و ئەو خیلە ھەرچەند پتر لە دە ھەزار کەس دەبوون توانای بەرگری کردنیان نەبوو و رایانکرد، خان ئەحمەد خان و ئیسماعیل خان لەو ھیرش و پەلامارەدا نزیکەیی (٣٠) کەس لە پیاووە گەورەکانی جافیان بە دیل گرت و کوشتیانن و، نزیکەیی (٣٠) ھەزار سەر ئاژەڵ و مەرۆ مالاتیان بە تالان دەسکەوت. والی

و خه لکه که به دلشادی گه رانه وه بۆ سنه، ئەم سه فه ره دوو مانگ و بیست و دوو رۆژی خایاند. فه وجی (گه روس) له م سه فه ردا به ته واوی پابه ندی یاسا بوون و به ریکوپیکی هاتن و به ریکوپیکی گه رانه وه. پاش ئەم رووداوه والی ده سه لاتی ته واوی په یدا کردو به ئاره زووی خۆی فه رمانه وایی ده کرد. له سالی ۱۲۷۳ کۆچیدا میرزا عه بدولسه مه د ناویک که خه لکی هه مه دان بوو و یه کیک بوو له خه لیفه کانی (حاجی محه مه د که ریم خان)ی کرمانی و سه ر به ریبازی ئایینی (شیخیه) بوو، هات بۆ کوردستان و له گه ل وایدا پیکه وه که وتنه بلاوکردنه وه ی ئەم ریبازه. زانایانی ناوچه که که هه موویان سوننی و له سه ر ریبازی شافیعی، هه رچه ندیان کرد نه یانتوانی والی له هاوریه تی میرزا عه بدولسه مه د په شیمان بکه نه وه و هه رچییان کرد بیسوودو بیئه نجام بوو، ناچار ده سکره به خۆئاماده کردن بۆ شۆرش و رایه رین، تا له رۆژی چوار شه مه می شانزه ی مانگی ره بیع لئه وه ی سالی ۱۲۷۳ی کۆچیدا زاناو پیاوماقوول و کاسبکارانی کوردستان چوون بۆ گۆرستانی شیخان که ده که ویته ده شتیکی فراوان له خۆراوی شاری سنه وه، له وئ کۆبوونه وه بۆ راویژو و توویژکردن، پاش کۆتایی کۆبوونه وه که، په یامیان نارد بۆ والی که یا ده بی ئەو میرزا عه بدولسه مه ده شاربه ده ر بکات و له م ویلایه ته نه مینئ، یاخود خه لکه که ولات به جیدیلن، والی گوئی نه دا به داواکه یان و جیه جیی نه کرد له م نیوانه دا کۆمه لیک ئاژاوه گیرو خراپه کارو ده رویشی ناوشار به بی ره زامه ندی زانایان په لاماری بازارو کاروانسه رایان دا که شوینی بازرگان و خه لکی سه ر به ریبازی (شیخیه) بوون و ده ستیان کرده کوشتنی خه لک و تالانکردنی مالی بازرگانان. کاتیک والی به مه ی زانی دوو تۆپی برده سه ر قه لای حکومه ت که به سه ر بازارو کاروانسه رادا ده یروانی، بۆ ئەوه ی به رۆری چه ک مه سه له که چاره سه ر بکات، کاتیک خراپه کاره کان هه ستیان کرد رووبه رووی مه رگ ده بنه وه ده ستیان له تالانکردن هه لگرت و هه ریه که به لایه کدا رایانکرد. نزیکه ی چل که سیکیان به که لوپه لی تالانییه وه تووشی پیاوانی والی بوون و گیران و به فه رمانی والی لووت و گوئی هه موویانیان بری و له قه لاکه وه فریدرانه

خواره وه. شیخ عهبدولقادر که یه کیک بوو له زاناکانی ئەم شاره، هه مان رۆژ له گه‌ڵ که سوکاری خۆیدا به رهو دهوله‌تی عوسمانی کۆچیکرد. کاتیک والی بۆی ده‌رکه‌وت که بارو‌دۆخه‌که به دلی خۆی که وتوه ته‌وه کۆمه‌لیکی گرت و هه‌ندیکی تری ئازاردا، له‌وانه ئاغا مسته‌فا ناویک که کوری حاجی شه‌عبان بوو و یه کیک بوو له سه‌رۆکی کاسبکاره‌کان کرا به لووله‌ی تۆپه‌وه، شیخ وه‌سیم ناویکیش که به شیخ وه‌سیمی بازار به‌ناویانگ بوو، والی چاوی ده‌ره‌یناو کردی به په‌ند بۆ خه‌لکی تر، بری هه‌شتا هه‌زار تمه‌نی له خه‌لکی شار وه‌رگرت له سزای ئەم کاره‌ی خراپه‌کاراندا. له ماوه‌ی یه‌ک هفته‌دا ویلایه‌ت ئارام بوویه‌وه و ئارامی گه‌رایه‌وه ناوشار. ئەم ئاژاوه‌یه له کوردستاندا به شهری کاروانسه‌را به‌ناویانگه. له‌م هه‌رایه‌دا کۆمه‌لیک لات که‌وتن و هیچیان نه‌ماو تاقمیکیش له راورووتی بازارو مالان سه‌روه‌ت و سامانیان که‌وته ده‌ست، له‌وانه حه‌یبب الله و باباخان که دوو برا بوون و ئیستا نزیکه‌ی دوو سه‌د هه‌زار تمه‌ن مولک و پاره‌و شتومه‌کیان هه‌یه، سه‌رچاوه‌ی بنه‌ره‌تی ئەم داراییه‌یان له سامانی ئەو بازرگانانه‌وه‌یه که تالان کران، له‌و شه‌رده‌دا کاروانسه‌را که‌وته ده‌ست ئەوان.

له سالی ۱۲۷۵ی کۆچیدا شه‌هریاری ئیران بۆ سه‌یران و گه‌شت له ریی هه‌مه‌دانه‌وه هات بۆ کوردستان و تا له‌گه‌ڵ سوپای ده‌وله‌تدا نه‌گه‌یشته ناو خاکی کوردستان، که‌س به‌م هاتنه‌ی شاهانه‌ی نه‌زانی، پاش ئاگادار بوونه‌وه‌ی خه‌لکی ویلایه‌ت له‌گه‌ڵ والیدا رۆر به‌په‌له‌ چوون بۆ پیشوازی و له ناحیه‌ی (ئه‌سفهند ئاباد) شه‌ره‌فی چوونه خزمه‌تی شاهانه‌یان پیراو له‌گه‌ڵ شه‌هریاری ئیراندا به‌ره‌و سنه که‌وتنه‌ری. مانگی (ژی القعه‌ه الحرام)ی سالی (۱۲۷۵)ی کۆچی خیه‌وه‌تی شاهانه‌یان له باخی (خه‌سره‌و ئاباد)دا دامه‌زراندو شه‌هریاری ئیران به‌شکۆوه له‌وئ دابه‌زی، هاوری و یاوه‌رانی ئەو پاشا دانایه، له ده‌وربه‌ری باخی خه‌سره‌و ئاباد جیگیر بوون، حه‌ززه‌تی (ناصر الدین) شای شه‌هریاری ئیران رۆژی دووه‌می سه‌فه‌ره‌که‌ی به‌گه‌ران به‌ناو قه‌لای حکومه‌ت و مزگه‌وتی (دار الاحسان)دا به‌سه‌ربرد که یه‌کیکه له بیناکانی (امان الله) خانی گه‌وره‌که

سالانه (۵۰۰) تمهني بۆ چاكردنه وهى ئەم بينايه تهرخانكردبوو به لام به داخه وه كاربه دهستانى كوردستان له ماوهى ئەم سى-چل ساله دا هيچ پاره به كيان بۆ چاكردنه وهى ئەم بينايه سهرف نه كردوه، ئىستا هه موو بيناكه ويران بووه و تيكچوو. به هه حال پاش سى رۆژ هه وانه وه سوپاي مه زنى شه هريارى عه جه م له ريگه ي گه روسه وه به ره و نازه ربايجان كه وته رى. له م سه فه ره دا ئەندامانى سوپا خۆشيان رانه بوارد، چونكه نان و نازوقه ئاماده نه كرابوو، كاوجۆ به زه حمهت ده سته كه وت.

والى له برى گه نم و جۆ زيرى ده به خشى و قه بوول نه ده كرا، هه ر ئەم مه سه له يه پاش ده مانگ بوو به هۆى له سه ركار لابرانى والى. له م رۆژانه دا (عومه ر پاشا) ي سه ردار ئەكره مى ده وله تى عوسمانى هاته سه ر سنوره كانى كوردستان بۆ بينينى والى. والى پاش وه رگرتنى روخسه ت له ده وله تى ئيران به ريكوپيكى و ئاماده كارييه كى شايانه وه به ره و مه ريوان كه وته رى و له سه ر سنورى هه ردوو ده وله ت ئەم دوو سه رداره يه كيان دى. پاش به جيگه ياندى كارو ئەركه كانيان هه ردوو كيان گه رانه وه به ره و ولا تى خۆيان. له ناوه راستى مانگى شه عبانى (۱۲۷۶) ي كۆچيدا كه سه ره تاي بورجى (حمل) بوو، ميرزا (ابو القاسم) ي ته فريشى خه زنه دارى ديوان وه زاره تى كوردستانى پيبه خشاو هاته سنه، ميرزا محمه د ره زاي وه زيريان له وه زاره تى كوردستان لابر دو بانگيان كرد بۆ تاران، پاش مانگيك واليش له سه ركار لابر او (نه جه فعه لى خان) ي ئامۆزاي كه له و كاته دا حكومه تى جوانرۆى به ده سته وه بوو، بوو به جيگرى حكومه ت (نائب الحكومه). غولام شاخانى والى پاش لابرانى له گه ل مال و مندال و پياوه كانيدا چوو بۆ تاران. له ملاره نه جه ف عه لى خان هاته ناوشارى سنه وه و پاش دوو مانگ فه رمان و خه لاتى حكومه ت به ناوى ئەوه وه ده رچوو، بۆ ئەوه ي له گه ل ميرزا ابو القاسمى وه زيردا كاروبارى حكومه ت و كۆكردنه وه ي باج و خه راج به ريوه به رن. ئەم نه جه ف عه لى خانه گويى گران بوو له گه ل ئەوه شدا زۆر زيره ك و بىرتيژ بوو، سالانى به

ئاۋاتى حۇمەتى كوردستانەۋە دەبىردە سەر تا بە ئىرادەى يەزدانى بە توانا بەۋ
 ئاۋاتەى خۇى گەپشت، يەك سالى تەۋاۋ فەرمانرەۋايى كرد، لەۋ يەكسالەدا ئاۋرىكى
 باشى داىەۋە لە كۆمەلىكى زۆر لە ۋەجاخزادەۋ ھەژارو خىزانە كۆنەكانى شار كە رۆژگار
 باروۋخى تىكدابوون. ئەم نەجەف عەلى خانە ھەرچى زىرىكى لە كاتى حۇمەتى
 جوانرۇدا كۆكردبوۋەۋە لە ماۋەى ئەم سالەدا بۆ پىۋىستىيەكانى كوردستان خەرچى
 كرد. ئەۋ بىچارەيە لە كۆتابى سالەكەدا بە دەستى بەتالەۋە لەسەركار لابراۋ چوۋ بۆ
 تاران لە تاران پلەى سەرۋكى پاسەۋانەكانى حەزرىتى (مظفر الدىن مىرزا)ى
 ۋەلىعەھدى دەسكەۋت و چوۋ بۆ ئازربايجان، پاش سالىك ئەم جىھانە كۆتابى ھاتوۋەى
 بەجىھىشت و چوۋە بارەگەى يەزداندان. پاش لابرانى نەجەفەلى خان غولام شا خانى
 ۋالى دوۋبارە حۇمەتى كوردستانى پىبەخسرا. لە (۲۳)ى رەمەزانى (۱۲۷۷)دا ئەم
 ھەۋالە گەپشتە كوردستان. لە (۵)ى مانگى شەۋالى ھەمان سالدا بە فەرمانى شاھانە،
 غولام شاخان حوسىن قولى خانى كورى كردە جىگرى ۋىلايەت و لەگەل كۆمەلىك لە
 كوردستانىيەكاندا ناردى بۆ كوردستان، ۋالى خۇيشى لە مانگى (ذى العقدە الحرام)ى
 ھەمان سالدا لە تارانەۋە بەرەۋ مەلبەندى حۇمەتەكەى خۇى كەۋتەرى، لە ناۋەراستى
 ھەمان مانگدا ھاتە ناۋ شارى سەنەۋ دەستىكرد بە كاروبارى حۇمەت، سى سالى تەۋاۋ
 بەۋپەرى دەسەلاتەۋە رۆژگارى بە فەرمانرەۋايى بىردەسەر. لە سالى ۱۲۸۰ى كۆچىدا
 مەلا فەتھ اللەى قازىۋ مەلا محەمەد ئەمىنى (امىن الاسلام) و مەلا لطىف اللەى شىخ
 الاسلامى ئىستاۋ مەلا محەمەد سالى (فخر العلماء)، لەگەل كۆمەلىك لە پىاوماقوۋلانى
 كوردستاندا لەسەر لابردنى ۋالى رىككەۋتن و بوون بە ھاۋپەيمان و لە شىۋەى ھەلاتندا
 چوون بۆ تاران و شكايەتيان لە رەفتارى خراپى ۋالىۋ مىرزا محەمەد رەزى ۋەزىر كرد
 بەرامبەر بە خەلكى كوردستان. شاھەنشەى داناۋ ھۆشيار تەنھا لەبەر ئاسوودەبى
 خەلكى كوردستان باجى سەر كوردستانى كەم كردەۋەۋ بە ناۋى ھەر گوندىكەۋە
 فەرمانىكى دەر كردو بە فەرمانى ئەۋ پاشا رەعىت پەرۋەرە، مىرزا زەكى خەزنىدارى

دیوان که نازناوی (نائب) بوو کرا به وهزیری کوردستان و یاریده دهری غولام شاخان. که میرزا زهکی گه یشته کوردستان به وپه ری بی ته ماعییه وه کاروباری هه موو خه لکی کوردستانی راده په راند، له دادپه روه ری و بیته ماعی ئه م پیاوه وه جاخزاده یه ره عیه ت شادو ولایه ت ئاوه دان بوو، له سالی دووه می ویلایه ته که یدا واته سالی ۱۲۸۱ هه ورامییه کان ده ستیاندا یه ئاژاوه نانه وه و یاخییوون، میرزا زهکی ئه م ئاژاوه و یاخییوونه ی پی قه بوول نه کراو مه سه له که ی گه یانده ده رباری ده وله ت. شه هریاری تاجدار غولام شاخانی والی کرده به رپرسی سه رکوتکردنی ئه و یاخییوانه. والی له ماوه یه کی که مدا خه لکیکی ژۆری کۆکرده وه و له گه ل تپیی (ظفر)ی کوردستان و چوار توپ و ئاگراویژو سی هه زار تفه نگی چریک، له ریگای جوانرۆوه به ره وه هه ورامانی له ژون که وته ری، که گه یشته گوندی پاوه ی کۆتابی خاکی جوانرۆوه سه ره تای خاکی هه ورامان، (علی اکبر خانی شرف الملک)ی له گه ل کۆمه لیک چریک و چه ند ده سته سه ربازو سواره دا کرده پیشه نگی سوپا. (شرف الملک) له گه ل سوپاکه ی خۆیدا دلیرانه روویکرده که ناری ئاوی سیروان که له و شوینه دا به (برمیردی) به ناوبانگه. هه ر به گه یشتنی له گه ل کۆمه لیک هه ورامیدا که له وه ری رووباره وه له لایه ن محمه د سه عید سولتان وه کرابوونه قه راوول که وته شه ره وه، تفه نگییه هه ورامییه مکان به رگه یان نه گرت و هه لاتن. شرف الملک به مه به ست گه یشت و سوپاکه ی خۆی له ئا و په رانده وه و خیرا هه واله که ی نارد بۆ والی، والیش بیدره نگ هیزه که ی خسته ری و خۆیگه یانده علی اکبر شرف الملک. محمه د سه عید سولتان که زانی شه رکردن له گه ل ئه م هیزه دا ده بیته مایه ی شکان و رسوایی، نه وسوودی چۆلکرد که ناوچه ی حکومه ته که ی بوو، له گه ل ده ستوپیه ونده کانیدا چوو بۆ شاره زوور که خاکی ده وله تی عوسمانییه و په نای برده بهر مالی شیخ عه لی ئه با عوبیده و ماوه یه ک به هه لاتوویی مایه وه. سوپای ده وله ت ئالای له نه وسود هه لکرد، پاش سی مانگی ته واو محمه د سه عید سولتان شیخ عبدالرحمن سی کوری شیخ عوسمان که سه رۆکی نه قشبه ندیییه کانه، له گه ل محمه د

پاشای سەرۆکی خێلی جافی لای والی کردە تاککاری خۆی. شیخ عبدالرحمن و محەمەد پاشای جاف محەمەد سەعید سولتانیان هینا بۆ تەویله‌که‌ی والی و پاش وەرگرتنی سێ هەزار تمەن سزا والی محەمەد سەعید سولتانێ بەخشی و وەکو جاران کردیە وە بە حاکی هەورامانی لهۆن و بەرەو سنه‌ گه‌رایه‌وه. بەنده‌ که نووسه‌ری ئەم لاپه‌رانه‌م له‌م سه‌فه‌رده‌ا به‌رپرسی کاروباری نووسین و سکرته‌یری خودی والی بووم و ئەم مه‌سه‌لانه‌م به‌ چاوی خۆم دیوه‌، والی له‌ گه‌رانه‌وه‌یدا به‌ر لوتفی شاهانه‌ کهوت و جلو به‌رگی گرانبه‌ها و نازناوی (ضیاء الملک) ی پیه‌خه‌شرا. له‌ سالی ١٢٨٢ی کۆچیدا له‌ لایه‌ن ده‌وله‌ته‌وه‌ فه‌رمان ده‌رکرا له‌ ناوچه‌ی مه‌ریواندا که سنووری ده‌وله‌ته‌، قه‌لا دروستبکریه‌ت. ئەندازیاریک هات بۆ کوردستان بۆ ده‌ستنیشانکردنی شوینی قه‌لاکه‌و دیاریکردنی بری ئەو پارهیە تییده‌چی. پاش ئاماده‌کردنی که‌ره‌سته‌ی پیه‌یست، له‌ ماوه‌ی شه‌ش مانگدا قه‌لاکه‌ به‌ویه‌ری پته‌وی و قایمییه‌وه‌ ته‌واوکراو ناوی لینرا (قه‌لای شاه‌ ئاباد).

له‌ کۆتایی سالی ١٢٨٣ی کۆچیدا غولام شاخان و میرزا زه‌کی وه‌زیر پاش وەرگرتنی ئیجازه‌ له‌ دیوانی ده‌وله‌ت چوون بۆ تاران، والی پاش مانگیک له‌ تاران نه‌خۆش کهوت، نه‌خۆشییه‌که‌ی سه‌خت بوو که‌کیم (تولوزانی) فه‌ره‌نگی که‌ که‌کیمی تاییه‌تی شه‌هریاری ئیران بوو که‌وته‌ تیمارکردنی و که‌میک باش بوو. له‌م کاته‌دا که‌ژاوه‌ی شه‌هریار به‌ره‌و ناوچه‌ی خوراسان که‌وته‌ری، والی و میرزا زه‌کی به‌ فه‌رمانی ئەو پاشا دل وریایه‌ گه‌رانه‌وه‌ بۆ کوردستان، پاش ماوه‌یه‌ک والی تووشی نه‌خۆشییه‌که‌ بوویه‌وه‌و سێ مانگ له‌ جیدا کهوت و هه‌رچی ده‌رمانیکی ده‌درایه‌ هه‌یج سوودیکی نه‌بوو تا له‌ ریکه‌وتی رۆژی سێ شه‌مه‌مه‌ نۆی جمادی الثانی سالی ١٢٨٤ی کۆچیدا، ئەم دنیا به‌جیه‌یشت.

ئەم (ئەمان‌الله‌ خان)ی والیه‌ له‌ به‌ر ئەوه‌ی له‌ هه‌ره‌مه‌سرای خوالیخۆشیبوو سولتان فه‌تعه‌لی شادا له‌دایک بووبو، ئەو خاقانه‌ به‌هه‌شتیه‌ گویی سمی بوو و ئەلقه‌ی غولامی

کردبووه گویی و نازناوی غولام شاخانی لینابوو له بهرئه مهیه که هم پیی دهلین ئەمان
 الله خان و هم پیشی دهلین غولام شاخان. بههرحال ئەم ئەمان الله خانه کهسیکی
 کامل و پیگه یشتوو و بیرتیژ بوو، رهوشتی چاکه ی زۆر تیدابوو، شهرمنی و سهبرو
 تهحه مولی له راده به دهه بوو، چهکیم و بهخشنده بوو، به گشی بیست سالی تهواو له
 کوردستاندا فهرامانهوا بوو، ئەو که سانه ی ئیستا ناوو ناوبانگیکیان ههیه و خاوهنی
 پله و پایه و دهسه لاتن، هه موویان پهروه رده و به رهه می نیعمه تی ئەون، مزگه وتی
 (دارالاحسان) که بینایه کی به رزه یه کیکه له بیناکانی ئەو، له ماوه ی ژیانیدا زۆر چه زی
 له کۆکردنه وه ی کتیب و کرینی مولک هه بوو. پتر له دوو ههزار بهرگ کتیب له
 کتیبخانه کهیدا بوو، ههروه ها پتر له په نجا پارچه مولکی به پیتی کوردستانی
 به دهستهیناوه، له گه ل ئەوه شدا له کاتی مردنیدا نزیکه ی (۸۰) ههزار تمه ن قهزار بوو،
 پاش مردنی، ئەبو طالبی بازرگانی ئەسفه هانی له ماوه ی شهش سالدا هه موو
 قه رزه کانی له به رهه می مولک و میراتییه کانی دایه وه. سی کورو سی کچی له پاش
 به جیما، ئیستا هه موو کوره کانی به دهستی به تال و له وپه ری په ریشانیدا ژیان ده به نه
 سه ر، حوسین قولی خانی کوره گه وره ی که به خانی خانان به ناویانگه، نزیکه ی هه زارو
 سی سه د تمه ن له ده ولت وهرده گریت، لایکی ماقوول و بی ئازارو زیانه، ئەم
 مووچه یه که له ده ولت وهریده گریت به شی ژیان نا کات. بههرحال پاش مردنی امان
 الله خانی والی، میرزا زهکی وه زیر هه ولیکی زۆری دا بۆ ئەوه ی ئەم (خانی خانان) ه ی
 کوری بکاته فهرامانه وای کوردستان، به لام هه وله کانی لای کاربه دهستانی ده ولت
 سوودی نه بوو. فهراهاد میرزای (معتمد الدوله) ی مامی شه هریاری ئیران کرایه
 فهرامانه وای کوردستان. پاش پۆشین ی بهرگی فهرامانه وایی و به دهستهینانی
 حکومت تووشی نه خۆشی خوینی لووت به ربوون بوو، ئەم نه خۆشییه ریگه ی نه دا بیته
 کوردستان. معتمد الدوله خۆشی ئەم فهرامانه واییه ی به شووم له قه له م داو
 وازیلهینا، دووباره میرزا زهکی یان کرده وه به جیگری حکومت، پاش سی مانگ

فهرهاد میرزای معتمد الدوله به ته‌واوی چاک بوویه‌وه و بۆ جاری دووه‌م له لایه‌ن ده‌وله‌ته‌وه کرا به فه‌رمانره‌واوی کوردستان و له ریگه‌ی هه‌مه‌دانه‌وه به‌ره‌وه سنه که‌وته‌ری. میرزا زه‌کی و حوسین قولی خانی خانی خانان له ریگه‌ی (گه‌روس) ه‌وه روویانکرده تاران. معتمد الدوله رۆژی هه‌ینی چواری مانگی (ذی القعدة الحرام) ی ۱۲۸۴ی کۆچی چووه ناو (دار الایاله)ی سنه‌وه. کاتێ له تاران‌ه‌وه که‌وته‌ری، محمه‌د عه‌لی خانی کوری خوالیخۆشبوو ره‌زا قولی خانی والی که خۆشکه‌زای خۆی بوو، کردی به سه‌ره‌نگی فه‌وجی کوردستان و خۆی هه‌ینایه‌وه بۆ کوردستان، ئەم محمه‌د عه‌لی خانه له‌کاتی نووسینی ئەم باسه‌دا پله‌ی (میرپنج)^(۵۸) ه‌و نازناوی (ظفر الملک) ه‌ ئه‌و خزمه‌تانه‌ی له پیناوی ده‌وله‌تدا کردوویه‌تی بووه‌ته مایه‌ی به‌رزبوونه‌وه‌ی و انشاء الله لیره به‌دواوه ده‌یاننووسینه‌وه.

باسی فه‌رمانره‌واوی فه‌رهاد میرزای (معتمد الدوله) له کوردستاندا

شازاده معتمد الدوله، رۆژی چوارده‌ی ذی القعدة ی ۱۲۸۴ چووه دار الایاله‌ی سنه‌وه. هه‌ر له‌و رۆژه‌دا هه‌موو پیاوماقوول و گه‌وره‌پیاوانی کوردستان چوونه خزمه‌تی، پاش ته‌واو بوونی رپوره‌سمی ئاسایی، و تاریکی خوینده‌وه که پوخته‌که‌ی ئەمه‌یه: من فه‌رمانره‌واوی ئەم ویلیه‌ته‌م، درۆ له‌گه‌ڵ که‌س ناکه‌م، نابێ که‌س له ئیوه‌ش درۆم له‌گه‌ڵدا بکه‌ن، درۆی هه‌ر که‌سیکم بۆ ده‌ریکه‌ویت ده‌رده‌کریت. له راستیدا له ماوه‌ی شه‌ش سالی حکومه‌تی ئه‌ودا راستگۆیی به‌هوی هه‌بوو. پاش سێ مانگ به مه‌به‌ستی سه‌ردان و به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی قه‌لای شاه ئابادی مه‌ریوان له‌گه‌ڵ کۆمه‌لیکی بچووکدا، روویکرده سنووری ناوچه‌ی مه‌ریوان. که گه‌یشه‌ مه‌ریوان هه‌سه‌ن سولتانی هه‌ورامی که سه‌له‌ها له حاکمه‌کانی کوردستان یاخیبوو له‌گه‌ڵ به‌ه‌رام به‌گ و مسته‌فا به‌گی برای هه‌زار تفه‌نگچیدا هاته خزمه‌تی معتمد الدوله، معتمد الدوله ئه‌و قه‌ره‌بالغییه‌ی ده‌وری هه‌سه‌ن سولتانی لاپه‌سه‌ند نه‌بوو و پهی ناره‌حه‌ت بوو. هه‌ر ئه‌و

رۆژه تهنهنگچیه کانی حه سهن سولتان چه ندین ره فتاری وه حشییانه یان نواند، تا گه یشتنه گوندی (بلیک) که یه کیکه له گونده کانی مه ریوان و له سنووره وه نزیکه و له وی دابه زین، معتمد الدوله له مزگه وته که نیشه جی بوو، ئه و شه وه یان له وی به سه برید. بۆ به یانی معتمد الدوله سه رده سته ی خزمه تکاره کانی که (زین العابدین) ناویک بوو بانگ کردو نه خشه و پلانی بۆ دانا که بیئه وه ی که س بزانی چوار- پینج خزمه تکاری جه لاد له قاوه خانه وه به ریت بۆ مزگه وت و ئاماده یان بکات. هه رکه حه سهن به گ و هه ردوو براکه ی دینه لای معتمد الدوله، ئه م ده یانیری بۆ قاوه خواردنه وه، هه رکه گه یشتنه قاوه خانه، هه رسی براکه زنجیر بکه ن و یه کسه ر حه سهن سولتان بخنکین. له سه ر فه رمانی شازاده سه رده سته ی خزمه تکاره کان هه موو پیویسته ی کانی کوشتن و به ستنه وه ی ئاماده کردو به پیی نه خشه که ی شازاده جوولایه وه. هه موو تهنهنگچیه کانی حه سهن سولتان له دووری بیست هه نگاو ریزیان به ستبوو و چاوه ریی هاتنه ده ره وه ی ئه ویانده کرد. پاش کوشتنی حه سهن سولتان، به فه رمانی شازاده گوریسیان به ست به پییه وه و رایانکیشایه ده ری و بردیانه ناو تهنهنگچیه کانه وه. ئه م هه زار تهنهنگچیه به بینینی ته رمه که ی حه سهن سولتان هه لاتن و بلاوه یان لیکرد. پاش کوشتنی حه سهن و زنجیرکردنی براکانی، شازاده گه رایه وه بۆ سنه. ئه م کرده وه یه ی شازاده بووه مایه ی سه رسورمان و ساملینیشتنی خیل و تیره کانی سه ر سنوورو هه موو خه لکی کوردستان. به هه رحال هه ورامییه کان به هیوای ئه وه ی که به لکو دوو براکه ی حه سهن سولتان له زیندانی شازاده رزگاریان بیی ملیانکه چکرد. ماوه ی یه ک سالی ته واو هه رچی دیارییه کیان پیشکه ش کردو په یمانی خزمه تگوزارییان دا لای حه زره تی شازاده قبولنه کرا. بۆیه که وتنه سه ر خه یالی یاخیبوون و رووبه روو بوونه وه و که وتنه خۆ ئاماده کردن.

له زستانی ئه مسالدا قه لای شاه ئابادی مه ریوان له به رچاودیری نه کردنی ویرانبوو، دووباره له لایه ن ده وله ته وه فه رمانی چاککردنه وه ی ده رچوو. معتمد

الدوله، محمەد باقرخانی كورهزای محمەد حوسین خانی سەدری ئەسفەهانی كرده
 فەرمانرەوای مەریوان و ناردی بۆ چاكردنهوهی قەلای شاه ئاباد. هەورامییەكان
 كەوتنە خەیالی ئەوهی محمەد باقرخان بگرن و بیبەن بۆ هەورامان و لەبری دوو
 براكەى حەسەن سولتان زیندانی بکەن. محمەد باقر خان ئەم هەوالەى پیگەیشت و
 كەوتە خۆپاراستن و حەزرەتى شازادەیشی لەم پیلانە ئاگادارکرد. شازادە بیئەوهی
 مەبەستى خۆى ئاشكرا بکات رۆژى هەینی ۲۳ى (محرم الحرام)ى سالى ۱۲۸۶ى كۆچى
 لە سنه وه بەرهو مەریوان كەوتە رى و ژمارەیهكى كەم لە كوردستانییهكان و سەد
 سەربازى لەگەڵ خۆیدا برد، لە ریگای گوندی (سووركەول) كە دەكەوتە نزیکى گوندی
 (ئەنجومەنە) خێوەتیان هەلدا. هەورامییەكان كە بینییان هەلیان دەسكەوتوو و
 نیچیرەكە كەوتوو تە داویانەوه، بە شەو نزیکەى هەزار تەفەنگچییان خستەری و لە نزیک
 سوپای شازادەوه لەسەر گردیك كە بەسەر سوپاكەدا دەبروانى جیگیر بوون و چاوەری
 هەلھاتنى خۆریان دەكرد. ئەم هەوالە لە نیوان گومان و راستیدا گەیشتە ئەو
 كوردستانییانەى كە لە حوزووری شازادەدا بوون. علی اکبر خانی شرف الملك و میرزا
 رەزا علی دیوان بەگى و كۆمەلیك لە كوردستانییهكان لە خۆیانەوه مەسەلەكەیان خستە
 بەردەم شازادە، ئەمیش بە هۆى لە خۆبایى بوونەوه ئەم هەوالەى بە مەحالی زانى.
 هەرچەند كوردستانییهكان سووریون لەسەر قسەكەیان، شازادە هەر لەسەر
 كەللەرەقى خۆى بەردەوام بوو. بەم مشتومره رۆژیان كردهوه و لە كاتى هەلھاتنى
 خۆردا، شازادە فەرمووی وا رۆژ بوویەوه و هیچ نیشانەیهك لە هەوالە بیماناكانى
 كوردستانییهكان دەرنەكەوت. هیشتا قسەكەى تەواونەكردبوو دەنگى تەقەى تەفەنگى
 هەورامییەكان بەرزبوویەوه و تەرزەى بەلا لە لوولەى تەفەنگەكانیانەوه دەستی بە بارین
 كرد، پتر لە هەزار گوللە كەوتە ناو سوپاكەوه. حەزرەتى شازادە كەوتە خۆى و
 فەرمانى ئامادەباشى سوارەو سەربازى دا. نەیدەتوانى نەنگى هەلاتن بۆ خۆى قبول
 بکات، جگە لەوێش تەقەى هەورامییەكان گەیشتە خێوەتى شازادە. كوردستانییهكان و

به تاييهت على اكبر خانى شرف الملك ريگای رزگار بوونيان له هه لاتندا بينى. شازاده پاش كوژرانى كوّمه ليك له ياوه ره كانى ناچار بوو هه لىت و به دهم هه لاتنه وه شيعيرى عه ره بى بخوينيته وه كه ده لى: هه لاتن نهنگى نيه بو كورى كه تا دوينى به نازايه تى ناسراوه ". نه نجا سوارى نه سپه كهى بوو و له گه ل عه لى نه كبر خانى شرف الملك و ژماره يه كى كه م له كوردستان بيه كاندا رى هه لاتنى گرته بهر. نه و سه ريزانه ي له سوپا كه دا بوون نزى كه ي يه ك سه عات بهر گر بى ان كرد. عباس ميرزا سولتان و محمه مه د به گ و ژماره يه ك له سه ريزه كان كوژران. خه لكى سوپا كه سه ريان ليشيو او نه وه ي توانى هه لات و نه وانى تريان كوژران يا گيران. له م روودا وه دا سى و شه ش كه س له خه لكى كوردستان و خزمه تكاره كانى شازاده كوژران (على نه كبر خانى شه ره ف الملك) يش بريندار بوو، هه ر مال و كه لوپه لو پارو و شتى كه له سوپا كه دا هه بوو بوو به نسيبى هه وراميه كان. به هه رحال شازاده و ياوه ره كانى ترى له شه وو روژى كه دا خويان گه يانده وه سنه. شازاده له م نهنگ و عاره وه كو مار گينگلى ده خوارد. دريژه ي روودا وه كه ي به ده سه لاتدارانى ده ولت راگه ياندا. شه هريارى تاجدار به م هه واله شله ژاو فه رمانى دا سوپاى پرچك و سه ركرده به توانا كان بكه ونه رى و هه وراميه كان تى كوپى ك بشكىنن و له ناويان به رن. بو نه م مه به سته دوو تى پ سه ريزو هه زار سواره و دوو فه و جى هه مه دانى موسته فا قولى خانى (ئىعتيماد السلطنه) و يه ك فه و ج سه ريزاى نه فشارى (ورمى) ي بيوك خانى سه رتى پ له ماوه يه كى كورتدا ره وان ه ي كوردستان كران، حاجى قه نيه ر على خانى سعد الدوله كرايه سه ردارى نه م سوپا به. پيش گه يشتنى سوپاى ده ولت محمه د عه ليخانى سه ره نهنگ كه ئىستا (ميرپنج) و (ظفر الملك) ه، فه و جى كوردستان و تفه نگچى سه قزو بانو و مه ريوان و سى توپ و دوو مه نجه نيقي بچوكى برده شاميان و ده ره بندى (كه له دى) كه سه ره تاى خاكى هه ورامانه و نه ويى كرده قه رارگاي سوپا كه ي خوى. له كو تا بى مانگى سه فه ردا قه نيه ر عه ليخانى (سعد الدوله) له گه ل سه ركرده كانى سوپا كه يدا هاتنه ناو شارى سنه. شازاده به پيى نه و

زانبارییانهی که ههیبوو هیزهکانی دهولهتی کرد به دوو بهشهوه، بهشیکیان که بریتی بوون له دوو فهوجی پیادهو سوارهی نیزامی و ههزار تفهنگچی چریکی ویلیهت لهگه‌ل حاجی قهنبهرو عه‌لی خانی سعدالدوله‌دا ناردی به‌رهو شامیان و هه‌ورامانی ته‌خت، بۆ ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به سوپای محهمه‌د علی خانی ظفر الملک هوه بکه‌ن. به‌شی دووه‌میشیان که بریتی بوو له دوو فهوجی سه‌ریازی هه‌مه‌دان و یه‌ک فهوج سه‌ریازی ورمی و تفهنگچی چریکی جوانرۆو دوو مه‌نجه‌نیقه بچووکه‌که‌ی له‌گه‌ل مسته‌فا قولیخانی (ئیعتماد السلطنه) و عه‌لی ئه‌کبه‌ر خانی (شرف الملک) و بیوک خانی سه‌رتیپدا له ریگه‌ی جوانرۆوه، نارد بۆ سه‌رکوته‌کردنی محهمه‌د سه‌عید سولتان و گرنتی نه‌وسوود. که حاجی قهنبه‌ر عه‌لی خان له‌گه‌ل سوپاکه‌یدا خۆی گه‌یاند هه‌وجی (ظفر) و ظفر الملک، پشویان دا. له سه‌ره‌تای (۵) ی ربيع الثانی شه‌ریکی کتوپر ده‌ستپیکرد. له‌به‌رئه‌وه‌ی شوینی هه‌ورامیه‌کان سه‌خت و قایم بوو و به‌ته‌واوی به‌دره‌خت داپۆشرا بوو، سوپای (منصور) ده‌سکه‌وتیکی وایان نه‌بوو، هه‌ورامیه‌کان سوپاو سه‌نگه‌ریان هه‌بوو، ده‌وله‌تیش سینه‌و سه‌نگه‌ر، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌هۆی کارامه‌یی (ظفر الملک) و ئاگری تۆپه‌کانیه‌وه هه‌ورامیه‌کان مایه‌پووج ده‌رچوون و ژماره‌یه‌کیان کوژران، له سه‌ریازه‌کانی فه‌وجی (ظفر) ی کوردستانیش هه‌لوخانی سولتانی به‌نی ئه‌رده‌لان و یه‌ک نایب و بیست سه‌ریاز کوژران و بریندار بوون. ئه‌و رۆژه له سه‌ره‌تای به‌یانیه‌وه تا ئاوابوونی خۆر هیزی ده‌وله‌تی مه‌ردانه‌خه‌ریکی شه‌ربوون، که تاریکی داها‌ت هه‌ورامیه‌کان هه‌لاتن و سوپای سه‌رکه‌وتوو گه‌رایه‌وه بنکه‌و شوینی خۆی. له لای جوانرۆوه که سوپای ده‌وله‌ت گه‌یشته ده‌ورویه‌ری رووباری سیروان، محهمه‌د سه‌عید سولتان چوار سه‌د که‌س تفه‌نگچی نارد بۆ به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌یان و تا ریگانه‌ده‌ن هیزه‌کانی ده‌وله‌ت له رووباری سیروان بپه‌رنه‌وه. تفه‌نگچیه‌کانی محهمه‌د سه‌عید سولتان له شوینیکدا که به‌سه‌ر رووباره‌که‌دا ده‌یروانی به‌نیازی شه‌ر سه‌نگه‌ریان لیدا، وایاند ه‌زانی که له‌شکره‌که ئه‌گه‌ر سوپای (سه‌لم و تووریش) بن تا رۆژی قیامه‌ت

ناتوانن له و ئاوه بپه رنه وه، سوپا هر له رۆژي گه يشتنيه وه هه لمهت ده باو په لامارده دات، به لام کاتي ئاوه که ده بيته کۆسپ له به رده ميا له بي ئاوي و نانيدا ده نالين و سووديکيان ده ستناکه ويت.

له شهوي (٢١) ي ربيع الثاني دا، (ثيغتماد السلطنه) بيئيه وه ي به که س بلييت سه نگره که ي خوي برده که ناري روياري سيروان. که رۆژ بوويه وه فه و جي ئه فشاري پييان زاني و غيرت گرتني و ئه مانيش سه نگره کانين برده پيشي و له که ناري رووياري سيرواندا سه نگره ريکي تريان دامه زراندا، سه رياره کاني هه مه دان مه له يان ده زاني، هه ردوو فه و جه که بيئيه وه ي له شه پۆل و تۆفان بترسن به مه له له و رووياره وه ک مراوي ناو ئاوو هه لۆي ئاسمان په رينه وه و ئه و به ربه سته يان بري له م ده رياي سيروان و کيوي ئاگرپيئيه نه ترسان. هه ر که له ئاوه که په رينه وه، هه ردوو سوپا که دا يان به يه کداو بوو به جه نگی مه غلوبه، له و ناوه دا گولله نارنجۆک و باروت ده ته قينه وه، گولله له ئاسمانه وه ئه که و ته سه رزه وي.

رۆژي (٢٢) ي ربيع الثاني تفه نگره کاني هه ردوو هه ورامان له به يانييه وه تا ئيواره به مه به ستي نه به رد هاتبوونه پيشه وه به سه رشۆري گه رانه وه دواوه، ده سته يه ک سه رباري فه و جي ئه فشار که له قه لاي کۆساردا سه نگره يان ليدا بوو دليرانه و خۆراگرانه جيگاي خويان کرده وه و ئه و سه رشۆرانه به که واني شکاوو سه رليشيو او بيه وه که و تنه هه لاتن، پاش ئه وه ماوه ي دوو رۆژيک سوپاي هه ميشه سه رکه و توو بۆ دروستکردني پردو دۆزينه وه ي ريگاو بوار دواکه و ت. له (٢٤) ي ماگي (ربيع الثاني) دا به شه پيپورو باله بانه وه روويانکرده نه و سوود، له ري ره حمان به گ و عوسمان به گي کوراني حه مه سه عيد سولتان هاتن بۆ جه نگ و به نه نگره وه گه رانه وه، به لوتفي خواو به ختي دره خشاوه ي شاهه نشا، ئالاي به مانگ نه خشينراو له نه و سوود که پايته ختي هه وراماني له و نه هه لکرا. له م بينه و به رده دا عه لي ئه که به ر خاني شرف الملک له گه ل تفه نگره کاني خويدا له هه موو شوينک له راکه راکه و گه راندا هاوکارو

ياريددهدەرى سوپابوون. لە روى حەق و ئىنساڤەووە بەبى زىادەرۆيى نووسەرانه، عەلى ئەكبەر خانى شەرەف المولى بەهۆى جوامىرى و ئازايەتى و لىزانى خۆيەو زياتر بوو هۆى ئەم سەرکەوتنە گەرەيەو گيانفەيدايى گەياندە دوا پلەو شايانى ئەو يە ميژوونوسانى جيهان ناوى لەسەر لاپەرەكانى ميژووى خۆيان بنووسن بۆ ئەو يە بۆ يادگارى بمىنيتەو، ئافەرىن بۆ دەست و بازووى ئەو. لىرەدا لە جىيى خۆيدا بوو كە قەنەبەر عەلى خانى سعدالدوله سەردارى سوپاى شاھى نووسىبووى: ئىمە سى كەس كارى خۆمان تەواوكرد، ئىستا نۆرەى تۆيە ريشى خۆت بچوولينە.

لە لای هەورامىيەكانى هەورامانى تەختيشەو هەردوو فەوجى نىزامى لەگەڵ فەوجى (زەفەر)ى كوردستان و تەنگچى سەقزو بانەو مەريواندا يەكيانگرت و كەوتنە سەر ئەو خەيالەى كوتوپرو بە شەو پەلامار بەدەن. ژمارەيەك هەورامى لەگەڵ عبدالرحمن بەگدا كە لە بەگزادەكانى هەورامان بوو و لەو وپيش لەگەڵ تايەفەى حەسەن سولتاندا دوژمنايەتتيان هەبوو، هاتنە لای (ظفر لملك) و داواى مەرحەمەتيان كردو پەيمانى خزمەتگوزاريان دا بە شارەزايى ئەوان و ياريدەى يەزدانى و بەختى سولتانى، شەوى (٢٦)ى رەبيع الثانى، پينچ هەزار سوارو پياده لەگەڵ سەرکردەكانى سوپادا كە هاتبوون بۆ كوشتن و كوژران لە ريبى (سنه) و (مەرس)ەو بە بى ترس بەو شويى سەختەدا سەرکەوتن و وەكو بەلای ئاسمانى چوونە ناو (دزلى)يەو. كەس بە خەياليدا نەدەهات تاكە يەك كەس بتوانيت لەو شەو تاريكەداو لەو ريگە باريكەو بەرواى چ جاي سوارەو پيادهو تۆپى دوژمن راوكەر. لە دەنگى شەپپور ئەو خراپەكارە لووت بەرزانه لە خەوى غەفلەت بە ئاگاھاتن. لە بەرئەو يە زۆريەى تەنگچىيەكان بۆ پەرانندنەو يە لەشكر لە ئاوى رووبارى سيروان بەرەو لەهۆن رۆيشتبوون، كاتيك كە بە گيرانى (دزلى)يان زانى بە كۆمەل هاتن بە مەبەستى شەرو نەبەرد، لەشكرى هەورامى مەردانە كەوتنە شەرو دليرانە شەريانكرد. بەلام لە بەرامبەر ئەم لەشكرە سەرکەوتووەدا وەك دلۆپە ئاويك بوون بەرامبەر بە دەريا بەلام ديسان بە ئەندازەى

خۆيان شهريانكرد. له ناو دوژمندا شيخ كودو كه كه سيك بوو خۆي كردبوو به پياوخواو وهك دههۆل دهنگي دابوويهوه و له رۆژي نه بهردا له دهوري ئه و كۆبووبوونهوه و شهرياندهكرد كوژرا، به هرام ميرزا بهگي كوري محمه د بهگي نظام بهگ، مهردانه شهريكرد تا له په لويۆ كهوت، تا به ياريدهي پهروهردگارو بهختي شه هريار هيزي هه وراميهكان به خراپي تيكشكان و تا (حهوشي بهدراني) دوايان كهوتن و ئه ويشيان گرت، له شكري هه ورامي ژيان و مانه وهيان له و ناوچه به به مه حال زاني و له ناچاريدا به ره و شاره زوور هه لاتن و هه ر سى فه و جى تفه ننگچى سه قز، مه ريوان، بانه، ناوى مهردو مهردايه تيبان زيندوكرده وه، ظفر الملك له م نه بهرده دا وهكو سهرداره ناوداره كان مهردانه شهريكرد. له هه موو شوينيك به فه و جى (ظفر) هه و پيشره وى له شكري خاوهن ظفر بوو. چهند كه سيك به زيندوويي گيران و به فه رمانى به هرام ميرزا بهگ سهريانپرين، سهري شيخ كودو و چهندين سهري تر ره وانه ي دارالاياله كران و نيردران بۆ حوزوري شازاده و مژده ي سهركه وتنيان بۆ نارد. شازاده ئه م هه واله دلخۆشكهره ي گه يانده سه راني دهوله تي پايه به رزو داواي پاداشتي بۆ سه ركرده كانى سوپاو يه كه به يه كه ي ئه ندامانى فه و جيه كه كرد. له لايه ن دهوله ته وه مه دالياو خه لات و زيادكردى مووچه بۆ هه ريه كه له سه ركرده كانى سوپاو پيشره وه گيان له سه ر دهسته كانى برياردراو ريگه يان درا بگه رينه وه ولاتى خۆيان. شازاده پاش ئه م سهركه وتنه برياريدا هه ميشه چوار دهسته سهرباز له (حهوشي بهدراني) بمينه وه و ببنه بنكه ي چاوديري، گه وره و بچوكى تايه فه ي هه وراميش چوونه ناو خاكى دهوله تي عوسمانيه وه. پاش ئه وه ي ساليك به م شيويه تيبه ري هه وراميه كان هاتنه سه ر ئه وه ي بگه رينه وه كوردستان و په نابه رنه بهر ده ربارى شازاده. يه كه مين كه س كه ده سه به كار بوو، (ئه حمه د سولتان) بوو كه هاته مالى (قدوه الاسلام) مه لا ئه حمه دى شيخ الاسلام و له ده ربارى شازاده دا ئه وى كرده تكاكارى گونا هه كانى خۆي. شازاده به هۆي پاكي سروشتى خۆي و تكاو رجاي مه ولانا مه لا ئه حمه دى شيخ الاسلام وه قه له مى به خشين و ليبوردى به سه ر

تاوانه كانيدا هيناو بهر لوتف و مهرحه مه تي كهوت. هه وراميه كانى تركه به به خشرانى
 ئەحمەد سولتانان زانى گوريان دابه بهر خۆيان و محەمەد سەعید سولتانانیش بۆ
 پەنابردن خۆى ئامادە کرد، فەیرۆزە خانمی خیزانی که ژنیکی جوان و سەلارو سەنگین
 بوو، ناردی بۆ دەرباری شازادە بۆ ئەو هی داوای ئەمانی بۆ بکات و روخسەتی
 گەرانەو هی محەمەد سەعید سولتان وەرگرت. شازادە ئەمانی پێبەخشیو به
 تکارو جایی عەلی ئەكبەر خانى شرف الملك ریگەى دا بگەریتەو. پاش چەند رۆژیک
 محەمەد سەعید سولتان هات و پەنای برده بهر تەویلهی ئەسپه كانى شازادە. لەم
 کاتەدا یهکیک له براکانى حەسەن سولتان که تا ئەوکاتە له زیندانى شازادەدا بوو له
 بەندیخانەدا مرد، ناوی بارام بەگ بوو پیاویکی زۆر ستمکارو ناپاک بوو. یهکیکی تریان
 که ناوی مستەفا بەگ بوو به پێچەوانەى بارام بەگەو پیاویکی بەسەزمان و هیمن و
 لەسەرخۆ بوو و له کاتى شەرى هه ورامییه کانیشدا هیچ خراپه یهکی لینه بێنرابو و
 نەبێسترابوو. میرزا رەزا عەلی دیوان بەگى، نیردرای که سوکاری مستەفا بەگى هینا بۆ
 شار له حوزورى شازادەدا بووه تکارى رزگار بوونی و له راستیدا بوو به که فیلى.
 شازادە مستەفا بەگى به میرزا رەزا عەلی دیوان بەگى سپاردو له لایەن دەوله تەو
 (۷۰۰) تەمەن مووچەى بۆ خۆى و که سوکاری برییه و تە له شارى سنەدا بۆ ئەو پارەیه
 بکەنە مەسره فی ژیان و گوزەرانیان و بۆ هیچ کوئى نەچن. پاش ئەو هی ماوہ یهک
 به سەر ئەم رووداوانەدا تیپەرى به پىی فەرمانى شازادە، عەلی ئەكبەر خانى
 (شرف الملك) بەرەو جوانرۆ کهوتەرى بۆ ئەو هی حکومەتى ئەو ی بگریته دەست.
 شازادە ژیر به ژیر رایسپارد محەمەد سەعید سولتان له گەلّ خۆیدا به ریت بۆ جوانرۆو
 یه کجاری ئەو ناوچانە له شەرو خراپه ی خۆى و که سوکاری رزگار بکات، شرف الملك به
 پىی فەرموده ی شازادە رهفتارى کردو محەمەد سەعید سولتانى له گەلّ خۆیدا برد.
 نووسەرى ئەم رووداوانە دريژەو وردە کارییه كانى رۆیشتنى شرف الملك و گرتن و
 کوشتنى محەمەد سەعید سولتان و کورو که سوکاره كانى له خودى شرف الملك

بیستووو به م شیوه یه گیرایه وه: کاتیک که له سنه وه به ره و جوانرۆ که وتینه ری
 محمه د سه عید سولتان که پیاویکی زیره ک و دانا بوو له نیوان گومان و دلنیا ییدا
 هستی به نیازی من کردبوو، هه میشه به جۆریک ده جوولایه وه که بتوانی به ته وای له
 نیازو مه بهستی من حالی بیت، کاتیک که له مه نزلگه یه که وه ده که وتینه ری جاری وا
 هه بوو یه که فهرسه خ پیشده که وت جاری واش هه بوو دوا ده که وت بۆ ئه وه ی هه ولبدات
 بزانیته هیچ دله راوکی و مهراقیک لای من دروست ده کات یانه؟ منیش به هه موو جۆریک
 چاوم لیده پۆشی و خۆم ده خافلاندو به هیچ شیوه یه که هه والی ئه وم نه ده پرسسی، تا
 ده گه یشتینه مه نزلکی ترو خۆی به ئاره زووی خۆی ده هاته لام. له م خۆخلافاندن و
 هه وال نه پرسینه ی من به ته وای ئاسووده و دنیا بوو و خه یال و گومانه کانی
 ره وینه وه. که گه یشتینه جوانرۆ به وپه ری میهره بانیه وه له گه لیدا جوولامه وه. له و
 ماوه یه دا عبدالرحمن به گی کوری له هه ورامان حاکم بوو. ویستم ئه ویش بخمه داوه وه و
 هه موویان پیکه وه له ناو بپرین. محمه د سه عید سولتانم به ته نیا بینو و پیم وت:
 بنووسه بۆ عبدالرحمن به گ با له گه ل پیاوه کانی خۆیدا بیت بۆ جوانرۆ. ئه وان لیره
 نیشته جی بن و ئیوه ش بچن بۆ هه ورامان، ئه ویش قبولی کردو یه کسه ر پیاویکی نارد.
 له ماوه ی ۲-۳ رۆژدا کوره که ی پیاوه کانی هاتن بۆ جوانرۆ، پاش هاتنیان، رۆژیک
 به ره به یان سه یفور به گم بانگ کرد که سه رۆکی خزمه تکاره تاییه تیه کانی خۆم بوو، به
 نهینی نیازی خۆم به رامبه ر به محمه د سه عید سولتان پیراگه یاندو زۆر جه ختم له سه ر
 ئه وه کرده وه که نابی که سه به مه سه له که بزانی وپاشان سه باره ت به گرتنیان راویژم
 له گه لدا کرد، له ئه نجامدا گه یشتینه ئه وه ی که محمه د سه عید سولتان و
 که سوکاره که ی بانگ بکه م بۆ لای خۆم و سه یفور به گ مه سه له که به کۆمه لیک له
 خزمه تکاره کانی خۆم رابگه یه نیت، پاشان له ناو خه لکدا وای نیشان بده یین که ئه و
 خزمه تکارانه له گه ل سه یفور به گدا به یه کدا هه لشاخاون، هه م سه یفور به گ و هه م
 خزمه تکاره کانی بۆ شکات کردن بینه لای من، منیش یه کسه ر به مه بهستی

تەمىكىردىنى ئۆكەرەكان مەجلىسەكە بەجىبىلىم و لەگەل ھەستان و چوونە دەرەوھى
مندا محەمد سەئىد سولتان و كەسوكارەكەى بگرن و زنجىريان بكنەن. سەئىفور بەگ
بەوپەرى رىكوپىكىيەو ھەموويانى گرت و زنجىرى كردن، پاش ئەو ەك بەيەك
ھەموويانى لە بەردەم بيناي حكومەتدا بە سزاي خۆيانيان گەياندىو كردنى بە نىشانەو
كوشتنى. پاش ئەمە شرف الملك باسى رووداوھەكەى بۆ شازادە نوسى، شازادەش لە
پاداشتى ئەو خزمەتەى شرف الملك دا پلەى سەرتىپى و خەلات و مەدالىيەى لە دەولەت
وەرگرت. لە راستىدا ئەم محەمد سەئىد سولتانە پىياويكى بيئەندازە خراپ بوو، بە
پلان و تەقەلاى شازادەو كۆششى شرف الملك ئەو بەلايە لە كۆلى خەك و جىھان
بووھە. پاش نەمانى ئەو، ھەردوو ھەورامان ئاسوودە بوون. بەم جۆرە شازادە معتمد
الدولە سى حەقى بەسەر خەلكى كوردستانەو ە بۆ خۆى تۆماركردو لە راستىدا ناوو
ناوبانگى كوردستانى زىندوو كردهو. بەكەك لە حەقەكانى شازادەلە كۆل كوردنەوھى
ھەورامىيەكان بوو، ئەم ھەورامىيە شەرەنگىزانە تا رادەيەك بالادەستى و دەسەلاتى
تەواويان بە دەست ھىنابوو، لە لای خاكى دەولەتى عوسمانىيەو ە تا نزىكى شارى
سلىمانى، جىبەجىكىردنى ھەموو حوكم و فەرمانىك بە دەستى بە ھىزى ئەوانەو ە بوو،
لە لای دەولەتى ئىرانىشەو ە تا نزىكى شارى سنە بە جىگەياندىنى ھەموو كاروبارىك بە
دەستى دەسەلاتدارانى ئەوان بوو. سنووردارانى ھەردوو دەولەتىش مەسەلەيەكى ئاوا
گەرەيان دەشاردەو ەو بە پىي پىويست بە دەسەلاتدارانى دوو دەولەتە گەرەكەيان
رانەدەگەياندى، تا بەو شىوہەيەى باسكرا ئەم شازادە گەرەيە بە زۆر رىشەكىشى كردن.
يەككى تر لە حەقەكانى ئەم شازادە خانەدانە لە كۆلكردنەو ەى ستەم و دەستدريژى
خراپەكارەكانى ويلايەتە ھاوسىكانى كوردستان بوو، چونكە نزىكەى سى سال بوو
خەلكى كوردستان كەوتبوونە ژىر زولم و ستەمى ويلايەتە دراوسىكانىو ە، تا ئەم
شازادە رەوشت بەرزە پىياوخراپەكانى ئەم ويلايەتانەى لە ناوېردو زەللىسى خەلكى
كوردستانى كردن، بە جۆرىك تەنھا لەسەر خراپەيەكى بچوك يەكەك لە خانە

دهسترويشتوووهكانى (كوليايى) بهديل گرت و له كوردستاندا زنجيرى كرد. يهكيكى تر له حقهكانى ئەم شازاده مەزنه بهسەر خەلكى كوردستانهوه لهناوبردنى خيلى جاف بوو. له راستيدا لهناوبردنى ئەم خيله و له كۆلكردنهوهى شهريان لهسەر كوردستان به كاريكى مه حال دههاتهپيش چاو، ئەم شازاده پايه بهرزه به فهرمى شههريارى تاج لهسەر، به جۆريك دهستى دايه لهناوبردنيان كه ناوو ناوبانگيكي له كوردستاندا بو نيهيشتنهوه. دريژهى ئەم باسهيش بهم جۆرهيه:

خيلى جاف يهكيكه له خيله گهورهكان، ژمارهى ئەندامانى له دوانزه ههزار كهس پتر دهبيت. ئەم خيله له نيوان دهولهتى ئيران و عوسمانيدا كيشهيان لهسهره. له بهياننامهكانى نيوان ئەم دوو دهولهتدا، ريكهوتبوون لهسهر ئەوهى ئەگەر ئەم خيله بوونه وابهسته و پابهندى ههركام لهو دوو دهولهتته، ئەويتريان مافى قسه كردن و رهخنهگرتنى نهبيت، بههۆى ئەمهوه ئەم خيله سالاهاى سال به فيل و تهلهكه بازي ژيانيان دهبرده سهر. ههركو (حوشتر مرغ) ئەگەر پييان بگوترايه ئيوه بالدارن دهبي بفرن، دهيانگوت حوشترين، ئەگەر پييان بگوترايه ئيوه حوشترن بارهه لگرن دهيانگوت ئيمه بالدارين. بهم شيوهيه له نيوان ههردوو دهولهتدا به ئاسوودهيهي گهرمىان و كويستانيان دهكردو به ئاسوودهيهي دهيانگوزه راند، له پايرو زستاندا دهچوونه ناوچه گهرمهكانى عيراقى عه رهب و لهوئ نيشتهجئ دهبوون، له وهرزى بههارو هاوينا دههاتنه كويستان و كيوهكانى كوردستان و خيوهت و رهشماليان ههله داو دهسوپيوهندهكانيان دهگهيشتنه سئ فهرسهخى شارى سنه. به ناوى حهقى لهوهرگاوه سالا نه بريك پارهيان دهدا به حاكم و خهزنهدارى كوردستان، ئەم خيله دزو فيلبازهى جاف جگه لهو دزى و دهسدريژيهيه به نهينى دهيانكرده سهر خهلكى بيدهرهتانى كوردستان، ئەو گوندانه شيان به تهواوى ويران دهكرد كه دهكهوتنه سهر ريگايان و دهيانكرده لهوهرگاوه كيلگهه خويان و سليان له رشتنى خوينى ههژاران و بردنى مالى بيدهرهتanan نه دهكردهوه. كهس له بهرامبهر خيلى جافدا، خاوهنى گيان و

مالی خۆی نه بوو خه لکی بیچاره ی کوردستان له ترسی رهفتارو کرده وهی وه حشیانه ی
ئه م خيله شه ره نگیزو خراپه کاره بیویژدانه، هه میشه هه لده هاتن و تووشی سووکایه تی
ده بوون، شه کوایان ده برده لای هه که رسیک قسه کانیا ن به ئه فسانه و حه کایه ت له
قه له م ده دان، تا ده سه لاتی هوکمرانی کوردستان که وته دهستی کاراو به توانای ئه م
شازاده مسکین په روه ره دادگه ره. دیسان خیلی جاف وه کو پیشه ی سه ره کی
سه رده مه کانی پیشوویان بو کویستان هاتنه ناو خاکی کوردستان و چه ند که سیک له
سه رکرده کانیا ن به ده ست و دیارییه وه نارده حزووری شازاده. شازاده ماوه یه که به
وردی چاودیری کردارو رفتار ه کانی کردن و رفتار ه کانیا ن به رامبه ر خه لکی کوردستان
به زولم و سته میکی گه وره هاته به رچاو و قبوول کردنی ئه م رهفتاران ه ی جافه کانی به
مایه ی رق و غه زه بی خواو ره نجانی دلی شاهه نشای مه زن زانی، به سه رکرده کانی
جافی راگه یاند که ئیوه ته نها دوو ریگه تان له به رده مدایه یا ده بی سه ر به ده وله تی
ئیران بن و وه کو ره عیه ته کانی تری ئه م ده وله ته له ناو خاکی کوردستاندا نیشته جی بن
و ملکه چی فه رمانی والی کوردستان بن، یا خود له مه ودوا هه رگیز نه بیینه ناوچه کانی
کوردستان. سه رکرده کانی جاف به وپه ری نائومییدییه وه گه رانه وه، له سه ره تای
به هاری داهاتوودا شازاده له شکری ئاماده کردو ناردی بو دوو جیگه که شوینی هاتنه
ناوه وه ی خیلی جاف بوون بو ناو کوردستان. له لایه که وه بو (شلیرو ناوخوان) و
له لایه کی تریشه وه بو مه ریوان و خالی (خاومیراوا)، کاتیک که وهختی هاتنه کویستانی
خیلی جاف هات و به ره و کوردستان هاتن، له هه ر سووچیکه وه به ره و مه بهستی خۆیان
که وته نری، بواریان نه بوو و به ترس و نائومییدی گه رانه وه دواوه. که ئه م حاله یان
دی مه زلوومانه سکالو شکایه تیان بو شازاده نووسی و ئاماده ییان پیشاندا که سالانه
نزیکه ی دوو هه زار تمه ن به ناوی دیاری و حه قی له وه رگاوه پیشکه ش بکه ن به و
شه رته ی ریگه یان بدیریت بیینه کویستانی کوردستان. شازاده چاوی له م ده سه که وته
پۆشی و زیاتر له جارن سوور بوو له سه ر ئه وه ی ریگه یان نه دات. خیلی جاف که هیچ

شتیکیان لەم پیشنیاره دەسنه کهوت کهوتنه سەرکیشی و شەرو پەلاماردان، بەلکو بتوانن بە هیزو بە زۆر بینە ناو خاکی کوردستانەو، سوپای دەولەت بەره‌نگاریان بووێوەو تیکوپیکیان شکاندن. خیلی جاف بە سەرشۆرییەو لە جەنگ گەرانه‌و. خەلکی کوردستان بە هۆی لوتف و بەزەیی ئەم شازادە پایە بەرزەو ئەسوودە بوون و لەو رۆژە بە دواو بە پپی هەمان بەرنامە‌ی شازادە لەشکری دەولەت دەچن بۆ ئەو دوو ناوچە‌یە بۆ ریگەگرتن لە خیلی جاف و هەتا رۆژی ئەمرۆمان که سالی ۱۳۰۹ی کۆچی، بیست و سێ سالی تەواو ئەم نەریت و ریسایە کاری پیدەکرێ و جیبەجێ دەکریت لە پیناو ئەسوودە‌یی خەلکی کوردستانداو سالانە بریکی زۆر پارە خەرج دەکرێ بۆ ئەو‌ی ریگە لە هاتنی ئەم خیلە خراپەکارە بۆ کوردستان بگیریت

شاعیر گوتوویەتی: لەودیو پیاوێ گەورەکان که بیانەویت کاریک بکەن ئاوا دەبکەن

شمشیری پاشایانیش بەم جوړە ئاسەواری خۆیان دەردەخەن.

شازادە فەرمانی دا ئەو کیلگەو لەوەرگایانە‌ی شوینی کویستانی جاف بوون، چاکو ئاوەدان بکرینەو بە پپی رینماییه‌کانی شازادە چەندین شوین و گوند ئاوەدانکرانەو، بەکیکیان ناونا فەرهاد ئاباد بۆ ئەو‌ی نیشانەو پاشماو‌یەک بیت بۆ رۆژگار. لەسەر خالی (خاومیراوا)ش که مۆلگەو بنکە‌ی سوپای دەولەت بوو، قەلایەکی تری ئاوەدان کردەو ناوی نا (لەشکر ئاوا). شازادە داوای لەم بەندە بچوکه کرد که میژووی گرتنی هەورامان و میژووی دروستکردنی قەلای لەشکر ئاوا بنووسم که بەندە لەو کاتەدا سەرکاری میرزاکان بووم، بۆ هەریه‌که‌یان قەسیدە‌یەکم دانا لە دوا بەیتەکه‌یاندا سالی گرتنی هەورامان و دروستکردنی قەلاکە بە ژمارە‌ی ئەبجە‌دی تۆمارکراو. بۆ گرتنی هەورامان که ریکەوتی مانگی ربیع الثانی سالی ۱۲۸۶ بوو، ئەم شیعرەم نووسی:

گفتم از شهر ربیع الثانی از صد کم کنی

حفت بفزایی شود تاریخ فتحت آشکار

واته له مانگی (ربیع الثانی) - پاش ئه وهی بکری به ژماره ی ئه بجه دی، سه د که مکه ره وه و حه وتی بۆ زیاد بکه میژوی گرتنی هه ورامانت لا روونده بیته وه. بۆ دروستکردنی قه لاکه ش له کۆتایی قه سیده که دا ئه م شیعره م عه رز کرد:

قه له م له سالی دروستکردنی قه لاکه دا نووسی

له به ره که تی معتمد الدوله وه قه لاکه دا ئه وهدان کرایه وه

ئه م قه لایه دوو سال پاش ریگه گرتن له جاف ئاوه دان کرایه وه. له کۆتاییه کانی سالی ۱۲۸۷ دا نه خۆشی تاعوون بلاو بوویه وه و دوو سئ مانگ دريژه ی کیشا. پاشان له سه ره تاي ۱۲۸۸ دا قاتوقری په یدابوو، له هه موو ویلایه ته کانی ئیراندا به لای قاتوقری و گرانی زیادیکرد، له کوردستاندا که میک نرخى شتومه ک به رزبوویه وه، به لام به هیچ جۆریک نه بوه هۆی پشیوی و شت کۆکردنه وه تا ورده ورده هه ژارو بیده ره تانه کانی ویلایه ته کان هاتنه نزیك شارى سنه و بریک نرخى نان به رزبوویه وه. نۆرى پینه چو له هه موو لایه که وه پتر له چوار هه زار که س هاتنه ناو خاکی کوردستانه وه. ئه مه تۆزیک سامی خه لکی به رزکرده وه و گه نم فرۆشه کان هه له که یان قۆزته وه وه هه ول و کۆششیکی زۆریان دا بۆ به رزبوونه وه ی نرخى گه نم، له کوردستاندا خه رواری گه نم به دوو تمه ن بوو گه یان دینه دوانزه تمه ن. ئه مه ش حالى هه ژار و بیده ره تان و ئاواره کانی سه خت و دژوارکرد. شازاده هه ندیک له ئاواره هه ژاره کانی به سه ره خه لکدا دابه شکردو خۆیشی به خیوکردنی هه ندیکانی گرته ئه ستۆو حه مامیکی بۆ شوینی نیشته جیبوونیان به کریگرت، بۆ ئه وه ی شه وو رۆژ تییدابن و بۆ هیچ کوپیه ک نه چن. له گه ل ئه م هه ول و ته قه لایانه ی شازاده شدا نرخى گه نم دانه به زی. ناچار شازاده وای به چاک زانی که نزیکه ی ده هه زار ته غار گه نمى دا به گه نم فرۆشه کان بۆ ئه وه ی بیفرۆشنه وه و بۆ هه ر ته غاریکی یه ک تمه ن وه رگرن که له م کاته دا نرخى ته غاریک گه یشتبووه شه ش تمه ن. به م بریاره ی شازاده، گه نم فرۆشه کان زیاتر له هه ژاره کان تووشی په شوکان بوون و چه ند هه ولیاندا گۆرانیک له م بریاره ی شازاده دا بکه ن سه رینه گرت. شازاده ته نها بۆ

پاراستن وژیانه وهی گیانی خه لکی کوردستان و ئاواره ی ناوچه کانی، که له (۵۰) هزار کهس پتربوون، ئه وهنده پیی له سه ر ئه م بریاره داگرت که له ماوه یه کی که مدا گه نم له ناو شاردا ئاماده کراو به نرخ ی یه ک تمه ن بۆ هر ته غاریک هه فتانه گه نم ده درا به نانه واخانه کان، نرخ ی نان که هر (مه ن)^(۵۹) یکی به سی (شاهی)^(۶۰) ده فرۆشراو ده ستیش نه ده که وت، گه یشته دوو (عه باسی)^(۶۱) و زۆرو زه به ند بوو. هه رچه ند له م نیوانه دا پتر له سی هزار کهس له ئاواره و خه لکی تر له قاتوقری و سه رماو نه خۆشیدا گیانیان له ده ستداو ئه وه ی ده مرد رزگاری ده بوو، به لام پاش هاتنی ئه م گه نجه هه موو هه ژارانی ویلایه ت هه سانه وه، هه زه رته ی شازاده پارهی کفن و دفنی ئه وه ژارانه ی له کیسه ی خۆی ده دا، به گویره ی دۆسییه کان که تیا یاندا تۆمارکراوه، له ماوه ی ده رۆژدا هه زارو پینج سه د که سی کفن و دفن کرد. به هه رحال ئه و ساله به م شیوه تیپه ری. له به هاری سالی (۱۲۸۹) ی کۆچیدا نرخ به جۆریک دابه زی که کهس ناوی گه نم و نانی نه ده هینا. له کۆتایی ئه و ساله دا هه زه رته ی شه هریاری تاجدار ناسرالدين شای غازی (خوا پایه داریکا) نیازی سه فه ری فه ره نگستانی هه بوو، ئه م شازاده گه وره یه ی بانگه یشته کرد بۆ (دار الخلافه) بۆ ئه وه ی له و ماوه یه دا که سولتان له وئ ناییت ئه رکه کانی ئه و به جیبگه یه نیت. شازاده جیگه داری حکومتی کوردستانی سپارد به کوره جوامیرو ئازاکه ی خۆی، واته شازاده عه بدولعی میرزاو (حاجی ئیسماعیل وه زیری عه لی ئابادی) ی کرده یاریده ده رو وه زیری که پیاویکی داناو پیگه یشته و بوو و خۆیشی روویکرده (دار الخلافه) ی تاران. پاش گه رانه وه ی شه هریاری تاجدار له سه فه ره که ی و هاتنه وه ی بۆ باره گای سه لته نه ت و له سه ر کارلابردنی (میرزا حسن خانی سه دری ئه عزه م) که هه موو خه لکی ئیران دریه ی ئه م رووداوه ده زانن، شه هریاری تاجدار (معتمد الدوله) ی گه رانده وه بۆ حکومتی کوردستان و پاش هاتنه وه ی بۆ کوردستان و مانه وه ی بۆ شه ش مانگ، له مانگی سه فه ری (۱۲۹۱) ی کۆچیدا شازاده له سه رکار لابراو شازاده ته هماسب میرزای (مؤید الدوله) له جیی کرا به فه رمانره وا،

بهنده که نووسه ری ئه م چه ند لاپه ره یه م له سه ر شیوه ی (کۆکردنه وه و لیده رکردنی ژماره) ئه م دیره شیعره م سه باره ت به رویشتنی فه رهاد میرزاو هاتنی شازاده ته هماسب میرزا نووسیوه

از تخت جلال رفت فه رهاد

طه ماسب بجای او مکان یافت

واته: فه رهاد له سه ر ته ختی گه وره یی لاجوو، ته هماسب له جیی ئه و دانیشته. لیکدانه وه ی شیعره که ش به م جوړه یه: (تخت جلال) به گویره ی ژماره ی ئه بجه دی ده کاته ۱۶۶۴. ئه گه ر (فه رهاد) ی لیده رکریت که ده کاته ۲۹۰، ده مینیته وه ۱۱۷۴. پاشان له بهر ئه وه ی (طه ماسب) ده کاته ۱۱۷. ئه گه ر بخریته شوینی فه رهاد هه مووی ده کاته ۱۱۹۱ و میژووه که ی راسته. به هه رحالّ روژی چوار شه ممه ۲۸ ی مانگی سه فه ر شازاده معتمد الدوله له کوردستانه وه که وته ری. له سه ره تای لاپردنیدا شازاده میرزا حسین خانی سه دری ئه عزه م ئه م شیعره ی نووسیوه:

هه رچه نده دوژمنی، به لّام له دلما جیی تۆم کردووه ته وه

میوانی خانه خوئی کوژی به لّام له مالی خوّمدا جیمکر دووینه وه.

له شاری سنه له کۆنه وه مالژمیری هه بوو، به و مانایه ی که ژماره یان بو خانووه کانی شاری سنه داده ناو له هه ر مالیک به پیی هه ژاری و ده وله مه ندی بریک پاره یان وه رده گرت، له دوو هه زاره وه تا پانزه هه زار. شازاده له سه ر داوای حاجی مه لا محمه د که یه کیک بوو له خواپه رست و پیاو چاکه کانی کوردستان، ئه م باجه ی بو هه میشه که مکرده وه، جگه له وه له کوردستاندا کیش و سه نگی فرۆشیاره کان زۆر جیاوازیان هه بوو. شازاده معتمد الدوله له پیناوی نه هیشتنی ئه م جیاوازییه دا نزیکه ی یه که هه زار مه ن سه نگی ته رازووی دروستکرد که هه ر مه نیک نۆ سه د مسقالّ بوو، له شارو گوندو ناوچه کانی کوردستاندا دابه شی کردن و ئیستا هه ر هه مان ئه و سه نگانه به کارده هینرین. له سالی ۱۲۸۱دا که سالیک پاش قاتوقرییه که بوو، ژماره یه کی زۆر له

گهوره پیاوانی کوردستان به نه خۆشی گرانه تاو سکچوون کۆچی دواییان کرد، له وانه مهولانا شیخ ئەحمەدی شیخ الاسلام و میرزا نادری مستوفی باشی و میرزا اسد الله خانی وهکیل و ئاغا لوتف اللهی دیوان بهگی و ئیسماعیل خانی والی زاده و کۆمهلیکی زۆر له ئەشراف و پیاوماقوولان و بووه مایه ی خەم و خەفەتی خەلکی ویلیهت.

باسی حکومهتی شازاده تههماسب میرزای مؤید الدوله له سنه

به پپی فهرمانی شههیریاری جیهان گوی بۆ راگرتوو، حکومهتی کوردستان لکینرا به حکومهتی کرماشانهوهو به شازاده تههماسب میرزای (مؤید الدوله) سپیردرا، که ئەوکاته فهرمانهوای کرماشان بوو. شازاده، محهمەد شریف میرزای نارد بۆ کوردستان بۆ ئەوهی ئەم ههواله بگهیهنیت و خۆیشی دوبه دواي ئەو به رهو کوردستان کهوتهری، له دوارۆژهکانی مانگی ربیع الاول ی ۱۲۹۱دا گهیشه دار الایالهی کوردستان. ئەم شازادهیه بیئهنهنازه مەزن و خاوهن رهوشت و خوویهکی بهرز بوو، خاوهنی چاکه و به خشندهیی بوو، هه موو مهسه له بچووک و گه رهکانی ویلیهت و سکالای خه لکی دهخسته بهر دهستی میرزا ئەرهستوی وهزیری خۆی. محهمەد مه هدی میرزای کوری له هه مه دانه وه هینا بۆ ئەوهی ببیته جیگری حکومهتی کوردستان. پاش گهیشهتی محهمەد مه هدی میرزاو دواي وه رگرتنی بیرورای میرزا ئەرهستو، سه نه دی باج و خه راجی ویلیهت و کاروبارهکانی تری له عه لی ئەکبه ر خانی شرف الملک وه رگرت و ئەرک و کارهکانی محهمەد مه هدی میرزای سپارد بهوو خۆیشی به رهو مه ریوان کهوتهری بۆ سهردانی قه لای شاه ئاباد. پاش چوون و گه رانه وه له مه ریوان و چه ند رۆژیک مانه وه له سنه، گه رایه وه بۆ کرماشان. له کاتی هاتنیه وه بۆ کوردستان تا گه رانه وهی بۆ کرماشان نزیکه ی دوانزه هه زار ته نی به خشییه وه. محهمەد مه هدی میرزا پاش رویشتنی باوکی به ریزی ده ستیکرده حوکمرانی، محهمەد مه هدی میرزا تا ئەوکاته له قوتابخانه خه ریکی خویندنی زانسته ره سمیه کان بوو بووو ته مه نی خۆی له خویندنی

زانستی نه حوو سهرف و کتیبه ئاینیه کانی ترده به سه ربردبوو و شاره زای پیچ و په ناکانی فه رمانره وایی و شیوازی به ریوه بردنی ویلایهت نه بوو و هیچی له باره ی خزمه تی ره عیه ته وه نه ده زانی. ریکوپیکی ویلایهت تیکچوو، شیرازه ی کاروباری سنوور لیکترازا، له م کاته دا خه لکی ویلایهت ریکه وتن له سه ر ئه وه ی ئالای سه ریچی هه لکه ن و ره شه خه لکه که وه ک ئاژه ل دوایان که وتن و چه ند مه سه له یه کیان کرده بیانوو و ده ستیان له گیانی خو یان شت و روویان کرده (دار الحکومه). تایه فه ی (چهاردولی) که خزمه تکارو پاسه وانی محمه د مه هدی میرزا بوون که وتنه پاراستنی و ریگه گرتن له خه لک. پیکدادن گه وره بوو و ته شه نه ی سه ند. له م هه رایه دا چه ند که سیک له و تایه فه یه کوژان و هه شت که س له خه لکی کوردستان بریندار بوون، تا پیاوماقوولان و گه وره پیاوان هاتن و بلاوه یان به کو مە ل و خه لکه که کرد. کاتیک که ئه م هه واله گه یشته دار الخلافه و خرایه به رده ست کاریه ده ستانی ده وله تی هه میشه پایه دار، شازاده مؤید الدوله و محمه د مه هدی میرزیان له حکومه تی کوردستان و کرماشان لابرده شازاده ئیمام قولی میرزای عیماد الدوله یان کرده فه رمانره وای حکومه تی کرماشان و کوردستان.

باسی حکومه تی شازاده عیماد الدوله له سنه

کاتیک عیماد الدوله له تاران هه که وته ری، گه وره پیاوانی کوردستانی بانگ کرد بو هه مه دان. علی اکبر خانی شرف الملك و میرزا محمه د ره زای وه زیرو چه ند که سیک تر له خه لکی ویلایهت به ره و هه مه دان که وته ری بو حوزوری شازاده. پاش گه یشتنی خه لکی کوردستان، شازاده (حشمت السلطنه) ی کوری ناودیر کرد بو حکومه تی کوردستان و سه ندنی باج و خه راج و، ریکخستنی کاروباری ویلایه ته که ی له شرف الملك و میرزا محمه د ره زای وه زیرو وه رگرت. ئیتر شازاده گه رایه وه بو کرماشان و گه وره پیاوانی کوردستانیش له خزمه تی (حشمت السلطنه) دا گه رانه وه بو کوردستان.

له م ساله دا شازاده (مؤيد الدوله) لای کاربه دهستانی دهولت حه فده هه زار تمه نی
 زیاده ی خستبوه سه ر باجه ئه سلویه که ی کوردستان. شاهه نشای ئایینپه روه ر ته نها
 له بهر دادپه روه ری و خه لک په روه ری ده هه زار تمه نی له و باجه که مکرده وه به
 شیوه یه کی هه میشه یی و باجه که ی کرد به حه وت هه زار، فه رمانی هوما یونی پیروزی بۆ
 (حشمة السلطنة) ده رچوو که باجی کوردستان به یه کسانی و به بی مه به سستی تایبه تی
 راستبکاته وه. (حشمة السلطنة) به پیی فه رموده که ره فتاری کردو بری باجه
 بنه ره تیبه که ی و مه رجه مه تی که مکرده وه که ی به هه موو خه لکی ویلیه ت راگه یاند.
 پاش ۳-۴ مانگ (عماد الدوله) له کرماشان تووشی نه خووشی بوو. (حشمة السلطنة)،
 (شرف الملك) ی کرده جیگری خوئی و به په له چوو بۆ کرماشان، کاتیک (عماد الدوله)
 ئه م جیهانه کاتیبه ی به جیهیشت و روویکرده جیهانی کوتایی نه هاتوو، پیش ئه وه ی به
 ته وای کوچ بکا، خه لات و به رگی حکومه تی کرماشانی بۆ (حشمة السلطنة) و خه لاتی
 جیگه داری کوردستانی بۆ (شرف الملك) له دهولت وه رگرت و بۆی ناردن. له م ساله دا
 ئافه تی کولله له کوردستان په یدابوو، خه لکی ویلیه ت تووشی خه م و په ژاره و
 سه رلیشیواوی هاتن. هه ر له و ساله دا به ئیجازه ی کاربه دهستانی دهولت زانایانی
 کوردستان به مه به سستی گه یشتن به حوزوری پیروزی شا، چوون بۆ دار الخلافه. له و
 سه رده مه دا کاروباری کوردستان که میک تیکچوو بوو. له مانگی سه فه ری سالی ۱۲۹۳دا
 کاربه دهستانی دهولت غولام ره زا خانی (شهاب الملك) ی کوری خوالیخووشبوو حوسین
 خانی (نظام الدوله ی شاهسون) بیان کرده فه رمانه وای کوردستان و ناردیان. رۆژی
 چوونی زانایانی کوردستان بۆ دار الخلافه ی تاران، شهاب الملك له تاران وه به ره و
 کوردستان که وته ری، پاش ئه وه ی گه یشه دار الایاله ی سنه، (شرف الملك) سه ری له م
 کاره سورماو رووی کرده تاران و په نای برده بهر ئارامگای (شا عبدالعظیم). زانایانی
 کوردستان پاش گه یشتن به حوزوری هوما یونی بهر مه رجه مه تی شاهانه که وتن. مه لا
 محمه د مه هدی شیخ الاسلام که ئه وکاته (امین الاسلام) بوو، نازناوی گه وره ی (شیخ

الاسلام)ی وەرگرت که پایه‌ی باو‌با‌پیرانی خۆی بوو. مه‌لا محمه‌د ئه‌مینی مامیشی به وەرگرتنی نازناوی (امین الاسلام) سه‌رفراز بوو. شا جلوبه‌رگ و خه‌لاتی گرانبه‌های به هه‌ردوکیان و زانایانی تری کوردستان به‌خشی و ره‌وانه‌ی کوردستانی کردنه‌وه. خودی ئه‌م بنده‌یه که نووسه‌رو دانه‌ری ئه‌م کتیبه‌م له‌م سه‌فه‌رده‌دا یاوه‌رو هاوری زانایانی کوردستان بووم.

باسی حوکمرانی ره‌زا خانی شه‌هاب الملك کوری حوسین خانی نظام

الدوله

غولام ره‌زا خانی (شه‌هاب الملك) له‌ رۆژی یه‌که‌می (ربیع الاول)ی سالی ۱۲۹۳دا گه‌یشته شاری سنه‌و له‌ باخی خه‌سره‌وئاباد دا که نزیکي شاری سنه‌یه‌ دابه‌زی. پاش حه‌فته‌یه‌ک گواستیه‌وه بۆ (دار الایاله) که باره‌گای حکومه‌ته. میرزا قه‌زویی خه‌زنه‌دار که یه‌کیک بوو له‌ خزمه‌تکاره‌کانی، پله‌ی وه‌زاره‌تی پیبه‌خشر او کاروباری باج و خه‌راج و ئالوگۆری ویلیه‌ت درایه‌ ده‌ست ئه‌و. ناویراو پیاویکی کارامه‌و لیزان بوو، له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا شاره‌زایی و ئاگایی له‌ کاروباری وئالتدا په‌یدا کرد. (شه‌هاب الملك) دیوانخانه‌ی ریکخست بۆ ئه‌وه‌ی به‌ ئاگاداری خۆی به‌شه‌ جیا‌جیا‌کانی کاروباری ویلیه‌ت به‌ریوه‌بجیت. وه‌ک پیشتر گوتمان (شرف الملك) چوو بۆ دار الخلافه‌و په‌نای برده‌ به‌ر ئارامگای شازاده عبد العظیم. (شه‌هاب الملك) به‌ویه‌ری سه‌ره‌خۆیی که‌وته حوکمرانی و جیبه‌جیکردن و رایسی کردنی پیویسته‌یه‌کانی کاروباری خه‌ک. هه‌موو کاربه‌ده‌ستانی سنووری بانگکرد بۆ شارو به‌ شیوه‌یه‌کی شایسته‌و گونجاو بریاری جیبه‌جیکردنی کاره‌کانی داو پاشان هه‌موویانی به‌ خۆشییه‌وه نارده‌وه بۆ شوینی کاره‌کانیان. حه‌یدهر به‌گی وه‌کیلی مه‌ریوان که کابرایه‌کی سه‌رکیش و له‌گه‌ل ده‌وله‌تدا ناپاک بوو، به‌ هاوکاری کردنی محمه‌د ته‌قی خانی کوری ئیسماعیل خانی به‌نی ئه‌رده‌لان که لاویکی دلیره‌و ئه‌وکاته حاکمی مه‌ریوان بوو، به‌ فه‌رمانی شه‌هاب الملك گیراو نیردرا بۆ

دار الاياله. ئەم كاره ئەوهندهى تر سنوورهكانى ريكخست و ريگاوبان و شهقامهكان ئاسايشيان تيكهوت. شهاب الملك به شيوهى خيل و عهشيرهت رهفتارى لهگهڵ خهلكى كوردستاندا دهكردو بيهندهدازه بهخشنده بوو. له پيش ههواندا سهبيدهكان لهسه سفرهى بهخشندهيى ئەو كۆبوونهوهو ئەميش به هاتنيان خوشتال بوو، له رادهبهدهر چاوى له ههژارو خانهدانهكانى كوردستان بوو، ريزى له شاعيران و زانايان دهگرت، ههچنده تهمنى كه م بوو رهوشتى جوان و چاكي زۆر بوو. ئەو زانايانهى كوردستان كه له تاران گهرايوونهوه له سۆزو مهرحمهتى ئەو ئاسودهو سهرفراز بوون. له ناوهراستى سالدا كۆمهليك سهوزه فروش و بهقال و كوتال فروش و بيكارو ساختهچى و هيچ و پوچهكانى شارى سنه به فیتی ههندى كهس ياخيبيون و ههموو چاكو نيعمهتيكى شهاب الملك يان فهرامۆش كردو له پهنای ئيمامزاده (پيرعومه)دا مانيان گرت. كاربهدهستانى دهولت ئەم كارانهى ياخيبيوهكانيان به پيلانى شرف الملك زانى و ئەم كاره ناشيرينهيان دايه پالى ئەو، له راستيدا شرف الملك ئاگاي لهمانه نهبوو و نه به ئاشكراو نه به نهينى به كارى وا رازى نهبوو، لهم كاتهدا كهژاوهى هومايونى له كوستانهكانى (لار) و (شهريستانك) بوو شرف الملك له تاران نيشتهجي بوو، به پهله ژمارهيهك سوارهيان له ئوردوهوه نارد بۆ ئەوهى شرف الملك بگرن. يهكيك له ناسياوهكانى شرف الملك كه لهناو سوپادا بوو پيشوهخت ئاگادارى كردهوه. شرف الملك بۆ جارى دووههههه پهنای بردهوه بهر ئارامگاي شازاده عبد العظيم. شهاب الملكيش ئەمانى دا بهياخي بووهكان له ئارامگاي ئيمامزاده هاتنه دههروه، له سههتاي زستاندا كه كۆتاييهكانى ئەم سال بوو، حكومهتى كرماشان و كوردستانيان به (نواب سولطان مراد ميرزاي حسام السلطنة) سپارد.

باسى فهريانهوايي شازاده سولتان موراد ميرزاي حسام السلطنة

له راستیدا دهولت حكومهتی كوردستانی سپاردبوو به خودی شهاب الملك و چاودیری و سه‌رپه‌رشتی دابوو دهست (حسام السلطنه). کاتیک شازاده له تاران‌وه که‌وته‌ری له‌گه‌ل خویدا شرف الملك و خه‌سره‌و خانی والی کوری خوالیخوشبوو رها قولیخانی هینا که پیاویکی راستگۆو سه‌رراست و ره‌فتار چاکه، به‌گه‌یشتنی بۆ کرماشان به پیی فه‌رمانی کاربه‌ده‌ستانی دهولت خه‌لات و به‌رگی حكومه‌تی کوردستانی نارد بۆ شهاب الملك، ئه‌میش له‌کاتی گه‌یشتنی به‌رگی حوکمرانیدا ریزی پیویستی نیشانداو له‌به‌ر چه‌ند هۆیه‌ک له‌م دلنه‌واییانه‌ی شازاده دلنیا نه‌بوو. شازاده‌ش له ژیره‌وه بۆ شکست و تیکدانی کاره‌کانی ئه‌و هه‌ولی ده‌دا، تا ئه‌نجام گه‌یشته‌ئه‌وه‌ی که شهاب الملك دهستی له حكومه‌ت کیشایه‌وه‌و له لایه‌ن کاربه‌ده‌ستانی دهولت‌ه‌وه دهست کیشانه‌وه‌که‌ی په‌سه‌ند کرا. له ده‌یه‌ی دووه‌می مانگی (ربیع الاول)ی سالی ۱۲۹۴هـ روویکرده تاران. شهاب الملك له‌م ماوه‌یه‌ی حكومه‌ته‌یدا به‌وپه‌ری پاکیه‌وه ره‌فتاری ده‌کرد، چادریکی گه‌وره‌ی بۆ ته‌کیه‌ی (حسینییه) له کوردستاندا به ۸۰۰ تمه‌ن دامه‌زاند، ئه‌و چادره تا ئیستاش ماوه. بینای دوو قه‌راول خانیه دروستکرد بۆ ئه‌وه‌ی بیته‌شوینی مانه‌وه‌و هه‌وانه‌وه‌ی پاسه‌وانه‌کان، نیازی وابوو چه‌ندین بنکه‌ی پاسه‌وانی تر له شوینه پیویسته‌کانی شاردا دروست بکات، به‌لام بۆی رینه‌که‌وت. کاتیک شازاده (حسام السلطنه) به‌رۆیشتنی (شهاب الملك)ی زانی، له‌سه‌ر قسه‌ی (شرف الملك) خه‌لکیکی زۆری بانگکرد بۆ کرماشان، له هه‌مان کاتدا کۆمه‌لیکی تر له لایه‌نگرانی شرف الملك وه‌ک جه‌نابی (مه‌لا لطف الله‌ی شیخ الاسلام) و مه‌لا عه‌لی قازی و چه‌ن که‌سیکی تر له کرماشان بوون. له راستیدا شرف الملك خۆی به حاکمی سه‌ربه‌خۆی کوردستان ده‌زانی و له‌به‌ر ئه‌وه‌ش داوای هاتنی کوردستانییه‌کانی کردبوو که به‌لکو به‌هۆی ئه‌م شازاده گه‌وره‌یه‌وه دوو به‌ره‌کیی نیوان خه‌لکی کوردستان کۆتایی پی به‌ینرئ. نووسه‌ر ده‌لیت هه‌موو خه‌لکی کوردستان له شیخ و موریدو ئه‌شراف و پیاوماقولان به‌وپه‌ری یه‌کیه‌تییه‌وه بریاری دژایه‌تیکردنی شرف الملك یان

داو روویانکرده کرماشان. خۆم یه کیک بووم له وانه و له هه موو جیهه ک پیاوماقول و زانایان متمانه یان به قسه و رای من هه بوو. میرزا محمه د ره زاو خه زنه داری دیوان و وه زیری کوردستان باوکی میرزا یوسفی راویژکاری دیوان له گه لّ عبدالغفار خان که باوه رپیکراوی براکه ی بوو، هه رسیکیان پیاوی چاک و دلّ و ده روون پاک بوون له م سه فه رده ئاماده بوون. جه نابی شیخ محمه د (فخر العلماء) و مه لا محمه د مه هدی شیخ الاسلام که هه ردووکیان له زانا پایه به رزه کانی کوردستان بوون له م سه فه رده دا سه رۆکایه تیان به ده سته وه بوو. ئه م شیخ محمه د فخر العلمایه له نووسین و گوفتارو ره وان بیژیدا، له هه موو زانسته تازه و کۆنه کاندا، له عه ره بی و فارسیدا تاک و تاقانه ی سه رده م بوو. به هه رحالّ کاتیک ئه م کۆمه له گه یشتنه نزیک دار الایاله ی کرماشان و شازاده به هاتنیانی زانی، له خزمه ت و لوتف و مه رحه مه تدا دریخی نه کرد. له م کاته دا که پینج رۆژی مابوو بۆ جه ژنی چوونه سه ر ته ختی سولتانی، که ژاوه ی شازاده له عیمادییه بوو که شوینی نیشته جی بوونی بوو. کوردستانییه کان هه رکه گه یشتن چوونه حوزوری شازاده. پاش چوونه حوزور، شیخ محمه د فخر العلماء به زمانی ره وان و قسه ی بی گری، شازاده ی سه رسام کرد. شازاده شه ی دای قسه و رسته کانی بوو، پاشان فخر العلماء یه ک به یه ک هه موو یاوه ره کانی خۆی به شازاده ناساند، هه موو بهر لوتف و مه رحه مه ت که وتن و روخسه تی گه رانه وه یان وه رگیرا. پتر له په نجا خیه ت له شوینی مانه وه ی کوردستانییه کان هه لدرابوو و هه ریه که له شوینی خۆیدا به وپه ری ئاسووده ییه وه هه سانه وه. رۆژی بیستی ربیع الثاني ۱۲۹۴ که رۆژی جه ژنی نه ورۆزی سولتانی بوو، شازاده به وپه ری شکوو مه زنییه وه له شوینی کۆبوونه وه له گه لّ خه لکدا دانیشتیبوو. هه موو کوردستانییه کانی بانگکردو له لای راست و چه پیه وه داینیشاندن. ئه م به نده بچوکه یشی له به رده می خیه ته که ی خۆیدا بۆ خویندنه وه ی قه سیده له گه لّ (ظهیر الملك) که وته بیژی خۆی بوو، داینیشاندم. له م کۆبوونه وه یه دا شه ش هه زار له کوردستانی و کرماشانی و هه مه دانی، سه رتیپ و سه ره نگی، خاوه ن پله وپایه و یه که به

یه که ی سهربازانی فهوجه کان ئاماده بوون. پاش ته واوبوونی سلأوو خؤناساندن ئهم بهنده بچوکه به ئیجازه ی شازاده قه سیده به کی خوینده وه، ره وانی و بی گری وگولی قسه و گوفتاری ئهم بهنده بی ناوونیشانه به لای شازاده وه جوان و په سهندو باش که وته وه بوو به هؤی سهرنجراکیشانی گوگیران و دهستیک شالی کشمیری پی مهرحه مهت کردم. ئهم به خششه ی شازاده بوو به هؤی دوژمنایه تی کوردستانییه نه یاره کان. به هرحال زاناو ئه شرافه کوردستانییه کان به شیوه یه کی گشتی بهر مهرحه مهت شازاده که وتن. نواب (ابو الفتوح میرزای مؤید الدوله) به رگی حکومتی کوردستانی کرده به ری کوره که ی خؤی و میرزا رهزای سهر مونشی خؤی کرده وه زیرو کاربه دهستی ئهو. کوردستانییه کان له گه ل ئه بو الفتوح میرزادا به ره و کوردستان گه رانه وه. پاش گه یشتن بؤ دار الایاله ی سنه، له لایهن شازاده وه فه رمان گه یشت که شرف الملك بجیت بؤ جوانرؤ، هه رچه نده پیی له سهر نه رؤیشتن داگرت قبول نه کرا. ناچار به پیی فه رمانی شازاده خؤی بؤ رؤیشتن بؤ جوانرؤ ئاماده کردو رؤیشت. پاش رؤیشتنی ئهو ئه بو الفتوح میرزای مؤید الدوله به راویژ کردن له گه ل میرزا رهزای سهر مونشی که وته ریکوپیک کردنی کاروباری سنوره کان. شازاده حسام السلطنه خه سره و خانی والی کرده فه رمانره وای سه قزو ره وانه ی کرد. سنوره کانی تر، ابو الفتوح میرزا کاربه دهستی بؤ دانان، به هرحال میرزا رهزای سهرنوو سه ران که وه زیرو کاربه دهستی ابو الفتوح بوو، ئهم بهنده بچوکه ی هه لبژارد که (علی اکبر وقائع نووس) م و هه موو کاروباره کانی ویلایه تی دایه دهستی من. ماوه ی دوو سال کاروباری ویلایه ت به م شیوه یه به ریوه چوو و هه موو کاره کانی ویلایه ت ریکوپیک بوون. میرزا یوسفی راویژکاری دیوان که ئه وکاته نازناوی خه زنه داری هه بوو، له م گؤرانکارییه دلی ره نجاو هه وای کاربه دهستی که وته سهری، له گه ل کؤمه لیک له خزمه کانی خؤیدا چوو بؤ کرماشان بؤ حوزوری شازاده. شازاده نازناوی وه زاره ت و کاری وه زاره تی پیبه خشی و گه رایه وه. میرزا رهزای وه زیریان بانگکرد بؤ (دار الدوله) ی کرماشان. پاش چه ند رؤژیک

لەسەر بانگهێشتی شاھانە ئەم بەندە بی ناوونیشانە چوو بۆ (دار الخلافە)ی تاران. میرزا یوسفی راویژکاری دیوان بەوپەری سەر بە خۆییە وە کار بە دەستی و وەزارەتی کوردستانی گرتە دەست. بە ھەر حال لەم کاتانەدا کە میرزا یوسفی راویژکاری دیوان لە کوردستان کار بە دەست بوو، شرف الملک لە جوانرۆ حوکمی دەکرد و بەوپەری دلتەنگییە وە رۆژگاری دەبردە سەر. پاشا ماوہ یەك شازادە بانگی کرد بۆ کرماشان لەوێ هیشتیە وە، تا حکومەتی کرماشانیان لە شازادە سەندە وە. ئەوکاتە بەندە کە نووسەری ئەم لاپەرانیەم لە (دار الخلافە) نیشستە جێ بووم. شرف الملک بەھۆی خۆشباوەری خۆیە وە بەرامبەر بە من، ھەموو ھەفتە یەك لە گەڵ تەتەری دەولەتدا نامەمی دوورو درێژی بۆ بەندە دەنووسی. بەندەیش بە ئەندازەمی توانا ھەولم دەدا خزمەتی بکەم و لە ھیچ شوینیک چاوم لە بەرژە وەندی و خیری ئەو نە دەپۆشی، تا شەرەف الملک بە بانگهێشتی کار بە دەستانی دەولەت روویکردە تاران. کە گەشتە شەش فەرسەخی شاری تاران بەندەمی بانگکردە لای خۆی بۆ وەرگرتنی زانیاری پێویست و ئەم شیعەرەمی بۆ بەندە نارد:

ئارەزوومە ندیم لە رادە چوو ئە دەر ئەمی دۆست

ئە گەر تۆ ئەتوانی سەبر بکەمی ئیمە توانامان نە ماوہ

منیش بی دواکەوتن کە و تەمەری، لە گوندی (رەبات کەریم) بە خزمەتی گەیشتم. پاشا گەیشتن و دانیشتن و راویژکردن، رامان ھاتە سەر ئەو ھەمی کە بۆ خۆپاراستن لە مەرام و نیازەکانی شازادە (حسام السلطنە) پەنا بەرینە بەر بارەگای سوپاسالاری گەورە کە میرزا حوسین خانە. ھەر بەم نیازە بە پەلە چووینە تاران و لە بارەگای سوپاسالاری گەورەدا پەنامان گرت. سوپاسالار پاشا خزمەت و مەرحەمەت و دلنیاکردنە ھەمی شرف الملک، ناردی بۆ خزمەتی (مستوفی الممالک) و سەدری ئەعزەم. سەدری ئەعزەمیش دلنیای کردو ناردی بۆ لای شازادە حسام السلطنە. شازادە، (شرف الملک)ی لە بیناکەمی خۆیدا جیکردە وە. پاشا یەك ھەفتە، کە رۆژانە ئەوپەری

میهره بانو و لوتفی به رانبهر شرف الملك نیشانداده دا، خه یالی گرتنی که و ته سه رو ئه م مه سه له یه ی به نهینی به کار به ده ستانی ده ولت راگه یاند. له م کاتانه دا که ژاوه ی هوما یونی له گولستانه کانی مازنده ران بوو. میرزا علی خانی به رده ستی نارد هه واری هوما یونی بو وهرگرتنی ئیجازه ی گرتنی شرف الملك. شرف الملك به ته واری بیئاگا بوو له م مه سه له یه. میرزا علی خان پاش هه فته یه ک گه رایه وه وه حوکمی گرتنی شرف الملكی له گه ل خویدا هینا. ئه م به نده یه له ملاو ئه ولاره به م مه سه له یه ی زانی و شه وان به دای کۆکردنه وه ی زانیاریدا به هه موو لایه کدا ده چوو، تا به ریکه و تیکی خوایی له تاریکی شه ودا ریم که و ته شوینیک که هه ر ئه و میرزا علی خانه له گه ل میرزا علی نه قی برای راویژکاری دیواندا دانیشتبوون سه باره ت به م مه سه له یه راویژیان ده کرد. میرزا علی نه قی هه ولی ده دا که هه ر ئه و شه وه شرف الملك بگرن. میرزا علی خان شه وی به باش نه زانی و جیبه جیکردنی ئه م نیازه ی خسته به یانی. به نده که به م نیازه یانم زانی، به په له به (شرف الملك)م راگه یاندو ئه و شه وه مان به هه زار نار هه تی و ده رده سه ری به رۆژ گه یاندو ئایه تی (الیس الصبح بقریب)مان کرده ویردی زمانی خۆمان. پاش هه لاتنی خۆر، له گه ل (شرف الملك)دا سواری عه ره بانه یه کی دوو ئه سپی بووین و په نامان برده بهر شازاده عبد العظیم. پاش چوونه ناو ئه و شوینه پیروژه، به نووسین و ته لگراف باسی مه سه له که م بو حوزوری هوما یونی و خزمه تی کار به ده ستانی ده ولت عه رزکرد. له لایه ن خه لافه تی مه زن و پایه به رزه وه حوکمی ئاشکرا بو میرزا یوسفی سه دری ئه عزه م ده رچوو که به هچ جۆریک ده ست بو شرف الملك نه بن. میرزا عه باس خانی (قوام الدوله) که ئیستا وه زیری کاروباری ده ره وه یه، به ده سخه تی موباره که وه هات بو شازاده عبد العظیم و (شرف الملك)ی برده وه بو دار الخلافه. له م ماوه یه دا که به نده له گه ل (شرف الملك)دا په نامان بردبوه بهر ئارامگای شازاده عبد العظیم، مه لا محه مه د مه هدی شیخ الاسلامی کوردستان که ئه ویش له تاران بوو له گه ل هیزه کانی میرزا علی نه قی برای راویژکاری دیواندا چوو بوون بو مالی به نده و بیئه وه ی که سوکاری

بهنده ناگادارین هرچی نامه و نووسراوی (شرف الملك)ی تیدا بوو هه موویان بردبوو و دابوویانه میرزا علی نهقی. میرزا (علی نقی)یش پیشکشی شازاده حسام السلطنه ی کردبوو. له بهرامبهر ئه م دزییه دا پانزه تمه نی بۆ مه لا محمه د باقر وهرگرتبوو. کاتیک که شرف الملك له گه ل قوام الدوله دا چوونه خزمه تی سه دری ئه عزم به و نیازهی نیوان شازاده و شرف الملك چاک بیته وه جاریکی تر قوام الدوله ی له گه ل شرف الملك ناره خزمه تی شازاده. پاش ئه وه ی که چوون شازاده ئه و نامانای دهرهینا که مه لا باقر له مالی من بردبوونی. که نامه کانی دایه دست شرف الملك، نه ی توانی حاشای لیبکات و به وپه ری جورئه ته وه به شازاده ی گوتبوو که تو به ته مای له ناو بردنی من بیت بیگومان له مانه ش زیاتر ده لیم و ده نووسم. ئه م پرسیارو وه لامه بووه دوا گفتوگۆی نیوان شرف الملك و حسام السلطنه و ئیتر جاریکی تر رووی یه کتریان نه دی. شرف الملك ته سلیم کردنی ئه م کاغه زانه ی به کاری من ده زانی و هه رچه ند نکولیم لیده کرد سوودی نه بوو. سه رئه نجام هه ر ئه م مه لایه بوو به هۆی ئه وه ی په یوه ندی نیوان بهنده و شرف الملك بیچریت. شرف الملك پیاویکی عاقل و کاملی له به رده ستدا نه بوو که باری سه رشانی سووک بکات. ته نها که سی بریتی بوو له من. له ناوه وه له دهره وه، بهنده یان له و دورکرده وه و ئه ویشیان له بهنده ره نجانند. به هه ر حال بهنده به نیازه کانی (شرف الملك)ی زانی بهرامبهر به خۆم، به لام دیسان به وپه ری راستگۆیی له خزمه تی ئه ودا کارم ده کرد. له م بهینه دا، کاتیک که کاربه ده ستانی ده ولت شازاده (حشمة الدوله) یان به له شکریکی پر چه که وه کرده به رپرسی له ناو بردنی فیتنه و ئاژاوه ی شیخ عوبه یدوللا، شازاده شرف الملكی له بهر ناگاداری و شاره زایی هه لبژارد بۆ ئه وه ی له گه لیدا بیت. له لایه که وه شرف الملك بیئه ندازه نارازی بوو له رویشتن، له لایه کی تریشه وه کاربه ده ستانی ده ولت له بهر چه ند هۆیه ک رویشتنی شرف الملك یان به راست نه ده زانی و بیئاگا بوون له نیازی شرف الملك. شرف الملك یان بانگکرده حوزوری هومایونی بۆ ئه وه ی رووبه روو و له ده می شاوه ئه م سه فه ره ی لی قه دهغه بکریت. پاش

چوونه حوزور، پاشا پبی فەرموو ئەم شیخ عبید اللہیہ ئیش و کاری چیە؟ شرف الملک کە چاوهری دەرفەتیکی ئاوا بوو، عەززی کرد کە ئەم کەسە پیاویکی دەرویشە و بە هۆی بەنگ کیشانەو ئەم خەیاڵی کەوتووتە سەر. ئەگەر لە لایەن سەرچاوەی خەلافەتەو مەرەمەتیک لەگەڵ کەس و کاریدا بکریت بیئەو هیچ زیانیک بە دەولەت بگات لەگەڵ لەشکری کوردستاندا کۆمەڵ و لایەنگرانی بلأوه پیدەکات و بە پشتیوانی خواو نگینی شاهەنشاهی خودی خۆی دەگریت و بە سزای کارەکانی دەگەییەنیت.

شەهریاری خاوەن تاج لە قسەو پەیمانەکانی شرف الملک خۆشحال و شاد دەبێ و حکومەتی کوردستان و سەرئێپی فەوجی (ظفر)ی پیدەبەخشی، فەرمان دەدا بە سەدری ئەعزەم کە لە خزمەتیدا ئامادە دەبێ، کە لە مەرۆو تا رۆژیکی تر فەرمانی بەرگی حکومەتی بەدەن بە شرف الملک و لە تاران بچیتە دەرەو. نووسەر دەلیت: خۆم لای قاپییەوانە کە لە چاوهری گەرانەو هی شرف الملکدا دانیشتبووم، کتویر شرف الملک لە خزمەت سەدری ئەعزەمدا هاتنە دەرەو و پێشەکی موزدەیی ئەم لوتفە هومایونییەیان دامێ. کە سەدری ئەعزەم چووە مالی خۆی، سەرەتا بە تەلگراف شازادە ابو الفتح میرزای مؤید الدولەیی بانگکرد بۆ تاران کە فەرمانرەوای کوردستان بوو، هەوایی حکومەتی (شرف الملک)ی دا بە خەلکی کوردستان، بیدواکەوتن فەرمانی دا بە میرزا حەسەنی موشی باشی کە فەرمانی حکومەتی ویلایەتی کوردستان بە ناوی شرف الملک وە دەریکات. لە هەمان کاتدا لە لایەن خەلافەتی مەزنەو لە ریگەیی یەکیک لە پیاو تاییەتیەکانی بارەگاوە فەرمان دەرچوو کە شرف الملک بچیت بۆ تەلگرافخانە و خەلکی کوردستان ئاگادار بکاتەو. شرف الملک بە پبی فەرمانە کە بیدواکەوتن چوو بۆ تەلگرافخانە و بە خەت و دارشتنی ئەم بەندەییە نزیکەیی هەشتا تەلگرافی نووسی بۆ یەکە یەکەیی خەلکی کوردستان. پاش نووسینی ئەم تەلگرافانە بە شادی و خۆشحالییەو گەراینەو. ئەم رووداوە لە مانگی (ذی القعدە)ی سالی ۱۲۹۷ی کۆچیدا رویدا. کە ئەم هەوالە لە سنەدا بلأودەبیتهو میرزا یوسفی راویژکاری دیوان و مام و

براکانی تووشی په شوکان و خهفت بوون و به دواى چاره‌دا ده‌گه‌ران. سه‌ره‌نجام شازاده (ابو الفتح ميرزای مؤيد الدولة) له‌گه‌ل زانايان و نه‌شرافي ويلايه‌تدا ده‌چنه ته‌لگرافخانه‌ى كوردستان و حكومه‌تى شرف الملك رته‌ده‌كه‌نه‌وه‌و نار‌ه‌زايى خو‌يان ده‌رده‌برن له دانانى و به ته‌له‌گراف په‌يمان ده‌ده‌ن كه هه‌ركاتيك شيخ عبيدالله و لايه‌نگراني پييان خسته ناو خاكي كوردستان و شاري سنه‌وه، گيان و مال و منداال و نه‌وه‌يان هه‌لال بيت. له دار الخلافه‌پيش كه سوكارو پياوه‌كاني شازاده حسام السلطنه كه خو‌ى له‌م كاته‌دا چوو بوو بو‌ زياره‌تى (مه‌كه)، په‌ناده‌به‌نه به‌ر ميرزا عبدالوهاب خانى (أصف الدولة). امين الدولة ده‌چيته خزمه‌تى هومايونى و عه‌رزى ده‌كات كه له‌م كاته‌دا حكومه‌تى شرف الملك بى زيان نييه، چونكه له لايه‌كه‌وه شيخ عبيدالله‌ى سه‌و‌كى كوردان جه‌ساره‌تيكى ئاواى نواندوه، له لايه‌كى تره‌وه ئه‌گه‌ر شرف الملك بچيته‌وه بو‌ ئه‌و سنوره كئ ده‌لى له رووى غيره‌تى كوردايه‌تياه‌وه پشتيوانى له شيخ عبيدالله ناكات. پاش ئه‌م قسانه حه‌زه‌تى هومايونى ده‌ستخوشى له (أصف الدولة) ده‌كات و قسه‌كاني په‌سند ده‌كات. ئه‌م پرس و جوابه له كاتيكدا روويدا كه شرف الملك له ده‌ربارى هومايونيدا ئاماده بو، بو‌ ئه‌وه‌ى به‌رگى ره‌سمى حكومه‌تى كوردستان بپوشئ. به‌نده‌ش به رواله‌ت راويژكارى شرف الملك بووم. له دواكه‌وتنى به‌رگه‌كه‌و شيوه‌ى هاتنه ده‌ره‌وه‌ى اصف الدوله و گفتوگوى له‌گه‌ل پياوانى شازاده حسام السلطنه‌دا، به مه‌سه‌له‌كه‌م زانى و به ته‌واوى بو (شرف الملك) م روونكرده‌وه. له كاتى گفتوگوى نيوان ئيمه‌دا شاهه‌نشاي دل بيدار به مه‌به‌ستى سه‌ردانى فه‌وجه‌كاني سوپا ته‌شريفى برده مه‌يدانى توپخانه. به‌نده له خزمه‌ت شرف الملكدا له‌سه‌ر ريبى هومايونى وه‌ستابووين. حه‌زه‌تى پيروزى كه نزيك شرف الملك كه‌وته‌وه، هيچ لايه‌كى لینه‌كرده‌وه، گومانه‌كه‌ى به‌نده بوو به راست. شرف الملك گه‌رايه‌وه بو‌ باره‌گاي سه‌درى ئه‌عه‌زم. له ماوه‌ى يه‌ك سه‌عاتدا قوام الدوله هاته حوزورى سه‌درى ئه‌عه‌زم و لابرانى (شرف الملك) به فه‌رمانى هومايونى راگه‌ياند. شرف الملك و ياوه‌ره‌كاني به

دلتهنگی و خه مباری گه رانه وه بۆ ماله وه . پاش تیپه رینی نزیکه ی بیست رۆژ به سه ر ئه م روودا وه دا له سه ر داوا ی مؤید الدوله فه رمانی هوما یونی ده رچوو له سه ر ئه وه ی که شرف الملك و یا وه ره کانی بچن بۆ خوراسان و له وی نیشته جئ بن . پاش هه موو پرس و راویژیک په نامان برده بهر قاوه خانه ی (خاتوو ئه نیس الدوله) ی خیزانی به ریزی شاهه نشای تاج له سه ر . ماوه ی بیست و هه وت رۆژ به و په ری ریزو نه واژشه وه له وی مانه وه ، ئه نیس الدوله فه رمانی پیروزی ده رکرد که شرف الملك یا وه ری پاشابیت و که س ده ستی بۆ نه بات ، دووباره به دلنیا ییه وه گه رایه وه بۆ مال . پاش چوار مانگ محمه د ره حیم خانی علاء الدوله له مانگی ره بیعی دووه می ۱۲۹۸ دا له لایه ن ده وله ته وه حکومه تی ئازربایجان و نازناوی (امیر نظام) ی پیبه خشرا . ناوبراو ژماره یه که له پیاوانی ده وله تی دیاریکردو هه لیبژاردن بۆ ئه وه ی له گه لیدا بن . یه کیک له وانه شرف الملك بوو ، دیسان شرف الملك به هۆی ئه و خه وو خه یالاته وه که له سه ریدا بوون ، حه زی نه ده کرد بروت . به نده به لیکدانه وه له سه ر رویشتن و به لگه ی به هیز وام لیکرد بکه ویته سه ر خه یالی رویشتن و له خزمه تی ئه میر نیظامدا به ره و ئازربایجان که وته ری . له کاتی ئه م سه فه ردا شرف الملك هه موو ئه م زه حمه ت و ده ردی سه ریانه ی منی فه رامۆش کردو خستنیه ژیر پیوه ، به و حسابه ی که به نده له گه ل میرزا یوسفی راویژ کاری دیواندا هاو نیازم و هه ر له تاران به جیبی هیشتم .

شیر - به ته مای وه فاو پاداشتی که س مه به و

به خۆرای بی ده وای ته ری عه نقاو کیمیدا مه گه ری

پاش ئه وه ی شرف الملك چوو بۆ ئازربایجان کردیان به حاکی ئه رده بیل و به پیی فه رمان و ئیراده ی هوما یونی ، کوردستان له شازاده مؤید الدوله سه ندرایه وه و خرایه ژیر ئیداره ی شازاده ی مه زن (نواب اقدس محمود میرزا ظل السلطان) هه . حه زره تی (ظل السلطان) حکومه تی کوردستان و کرماشانی دایه ده ست مه حمود خانی (ناصر الملك) که یه کیک بوو له سه رۆکه کانی خیلی (قه ره گوزلو) ی هه مه دان و له خزمه تکاره

تاقیکراوه کانی دهوله تی هه میشه بهر قه رارو پایه دار. (ناصر الملك) له تاران هه به ره و کوردستان که وته رئ و چووه (دار الایاله) ی کوردستان و خه لکی ویلایه ت به پی پی پیویست پیشوازییان لیکرد.

باسی حکومتی مه حمود خانی ناصر الملك و

سپاردنی حکومت به میرزا یوسفی راویژکاری دیوان

کاتیک (ناصر الملك) ماندوویی هه سایه وه و سه باره ت به بارودۆچی ئه شراف و گه وره پیاوانی ویلایه ت زانیاری به دهسته هینا باجی ویلایه تی له میرزا یوسفی راویژکاری دیوان وه رگرت و کردی به وه زیرو جیگری حکومت، خۆیشی بی ئه وه بریار له سه ر هیچ کاریک بدا یا خود دهسته بخاته هیچ مه سه له یه که وه، به ره و کرماشان که وته رئ. میرزا یوسفی راویژکاری دیوان دهسته تیکرد به کۆکردنه وه ی باج و جیبه جیکردنی کاروباری حکومت له ویلایه تدا. نووسه ری ئه م کتیبه ده لیت: هه رچه نده ئه م پیاوه گه وره یه ئه مسال له گه ل به نده دا به لوتف و میهره بان نه بوو و به نده ش به هیچ جۆریک دلسۆزی وه فاداریم له خزمه تیدا نه نواند، به لام له رووی حه ق و راستیه وه ده لیم له م ساله دا که شیرازه ی حکومت و باج و خه راج درایه ده ستی کارای ئه و، به ته واوی به ریکوپیکی خزمه ته ولایه تی و سنوورییه کانی جیبه جیکردو به وپه ری پاکیه وه له گه ل خه لکدا ده جوولایه وه. خه لکی کوردستان له رووی کینه و به غیلییه وه له و بارودۆخه خه مبارو دلته نگ بوون. پاش هه شت مانگ واته له مانگی (ربیع الاول) ی سالی ۱۳۰۰د ژۆریه ی خه لکی کوردستان به زاناو پیاوماقوولان و بازرگانانه وه، به سه رۆکایه تی جه نابی (شیخ محمه د جه سیم) ی (صدر العلماء) و جه نابی (مه لا لوتف الله ی شیخ الاسلام) کۆبوونه وه و په نایان برده بهر ته لگرافخانه. بری حه فتا هه زار تمه ن زیاده رو بیان دایه پال میرزا یوسفی راویژکاری دیوان و به شیوه ی جۆراوجۆر له ری ته لگرافه وه شکاتیان لیکرد. ماوه ی هه شت رۆژ هه موویان له ته لگرافخانه مانه وه. له

هەردوولاوێهە حەیکایەتی جۆراوجۆرێو چەندین شکایەت عەرزێ حەزەرەتی (ظل السلطان) کرا. سەرەنجام حەزەرەتی ظل السلطان، مصطفی قولى خانى فەراشباشى خۆی بە مەبەستى لیکۆلینەوێهەو چارەسەری ئەو فیتنەو ئاشووبە نارد. پاش هاتنى مستەفا قولى خان، ئاگرى یاخى بووان بريك خامۆش بوو، بەلام ئاگرى دوژمنایەتی ئەو دوو دەستەییە نەکوژایەو، بەلكه بە تەواوی بآلوبویەو. حەزەرەتی ظل السلطان مەلا لطف اللہى شیخ الاسلام و میرزا یوسفى راویژکاری دیوانى بانگکرد بۆ ئەسفەهان کە هەریەکەیان سەرۆکی یەکیک بوون لەو دوو دەستەییە. پاش بانگکردنی ئەوان (میرزا احمدخان اقبال الملك) ی کردە حاکمی کوردستان و بە پەلە رەوانەى کوردستانی کرد. (اقبال الملك) لە تارانەو کەوتەریو هاتە هەمەدان. کۆمەلیک لە هەردوو دەستەکەى خەلکی کوردستان چوونە پیشوازی کردنی، بەلکو ریگە لە رۆیشتنی مەلا لطف اللہى شیخ الاسلام و میرزا یوسفى راویژکاری دیوان بگرن. (اقبال الملك) بۆ ئەم مەسەلەییە تکای لە حەزەرەتی ظل السلطان کردو تکاکەى قەبول کرا. پاش گەیشتنی ئەم هەوالە ئەو زاتانە لە دوو فەرسەخی شارەوێ گەرانەو.

باسی دانرانی میرزا محمود خانى اقبال الملك كورى میرزا بابای حەکیم

بە جیگر لەلای شازادە ظل السلطان دوو

(اقبال الملك) لە مانگی رەجەبی سالی ۱۳۰۰ی کۆچیدا گەیشتە دارالایالەى سنە. لەم کاتەدا عەلی ئەکبەر خانى (شرف الملك) لە ئازربایجان و حکومەتی ئەردەبیلەو گەرابوووە بۆ تاران و لەوێ نیشتەجێ بوو. (اقبال الملك) پاش ئەوێ گەیشتە کوردستان تکای لە حەزەرەتی ظل السلطان کرد کە شرف الملك بنیریت بۆ کوردستان. حەزەرەتی ظل السلطان، شرف الملك ی رەوانە کرد. بەهەر حال لەم یاخیبوونەى خەلکی ویلائیەتی کوردستاندا میرزا یوسفى راویژکاری دیوان نزیکی پانزە هەزار تمەن و مەلا لطف اللہى شیخ الاسلام نزیکی حەوت هەزار تمەن زەرەریان کرد. پاش ئەوێ اقبال

الملك هيلكى ریبی دەرکرد، دەستیدایه کاروباری ویلایهت و باجی ویلایهتی به هه موو
 جۆره کانیه وه له سلیمان خانی کوری شرف الملك وهرگرت. به کهفاله تی مه لالطف
 اللهی شیخ الاسلام، سلیمان خانی به نوینه رایه تی شرف الملك کرد به وه زیرو یه که م
 کاربه دهستی ولایهت. له سالی یه که می هاتنی اقبال الملكدا شرف الملك و سلیمان
 خانی کوری یه که م کاربه دهستی کوردستان بوون. له سالی دووه می حکومتی اقبال
 الملك دا که ریکه وتی ۱۳۰۱ی کۆچی بوو، اقبال الملك، میرزا یوسفی راویژکاری دیوانی
 کرده وه زیرو یه که م کاربه دهستی کوردستان و سه نه دی باج و خه راجی له وهرگرت.
 له م ساله دا یه کیک له ژنانی خیلی گهلباخی له دهشت تووشی کابرایه که ده بییت له خیلی
 تیله کۆ، که ههردوو خیله که له خیله گه وره کانی کوردستانن. کابرای تیله کۆیی به هوی
 به دره وشتی خۆیه وه دهستدریژی ده کاته سه ر ژنه گهلباخیه که. پاش ئه وهی
 ههردووکیان لیکجیاده که نه وه، ژنه که ده چیته لای کویخا سه سانی سه رۆکی تیره ی
 گهلباخی که باوکی خۆی ده بی، به دریژی و بی زیادو که م رووداوه که ی بۆ
 ده گیریته وه. کویخایش له پیاوه کانی خۆی و تایفه که ی و خزم و خویش و بیگانه
 نزیکه ی دوو هه زار که س سواره و پیاده کۆده کاته وه و بیئه وه ی جگه له خۆیان هیچ
 لایه کی تر ئاگادار بکا به وپه ری هیزو تواناوه هیرش ده کاته سه ر تیله کۆییه کان که
 ئاگایان له هیچ شتیک نه بوو. تیله کۆییه کان کاتیک له خه وی غه فلهت به ئاگادین،
 ده بینن دوو هه زار که س ده ستیان داوه ته کوشتن و تالانکردن و خه ریکی ئه تک کردن و
 دیلکردنی که س و کارو مال و مندالیان و ده رفه تی شه رکردن و رووبه رووبوونه وه بیان
 نه ماوه. سووکه شه ریک ده که ن و هه لدین. له م تیکرژانه دا کویخا عوسمانی سه رۆکی
 تایه فه ی تیله کۆ له گه ل کوریک و پانزه که سی تایه فه که دا ده کوژرین و چه ند که سیکی
 تر بریندار ده بن. گهلباخیه کان پاش ئه م په لاماره له ناکاوه، چه ندیان له توانادا بی
 که لوپه ل و شتی به جیماوو ئاژه ل و مه رومالاتی تیله کۆییه کان تالان ده که ن و
 ده گه رینه وه. تایفه ی تیله کۆ له بهرئه وه ی دایکی سیف الدین خانی کوری خوالیخۆشبوو

عەزیز خانى سەردار برازاي كويخا عوسمانى كوژراوه، دىن بۆ (سابلاخ)ى موكرىيان و پەنا دەبەنە بەر (سەيف الدىن) خانى حاكمى سابلاخ. سەيف الدىن خان دريژەى رووداوه كه وهك خۆى عەرزى كاربه دەستانى دەولەتى خاوهن توانا دەكات. لە لاين دەولەتەوه فەرمانى تۆلە سەندنەوهى خيلى تيله كۆ له گەلباخىيەكان دەخریتە ئەستۆى (اقبال الملك) و فەرمانيش درا بە (سەيف الدىن) خان كه كەسيكى جيبى متمانەى خۆى بنيريت بۆ كوردستان، تاوهكو حاكمى كوردستان بە پيبى ياسا و ريساى ويلايهت بريارىك لەمبارەيه وه بدات و خوينى كوژراوهكانى تاپەفەى تيله كۆ بە فيرۆ نەروات. لە وكتەدا بە پيبى تەلەگرافى مۆركراوى حەزەرتى موبارەكى (جيشين) و سەدرى ئەعەزم، بەندە لای سەيف الدىن خانى كورى خوالىخۆشبوو عزيزخان سەردەستەى نووسەران بووم و ئەركى جيبە جيكردنى ئەم فەرمانەم خرايه ئەستۆ. لە مانگى ذى القەدەى سالى ۱۳۰۱دا بە چەند حوكم و فەرمانىكە وه هاتم بۆ كوردستانى سنە و پاش هەول و تەقە لايەكى زۆر، بە قسە و راويژى اقبال الملك و ميرزا يوسفى مشير الديوان، بە شيوەى عەشايىرى سولح كراو خوينى كوژراوو بريندارەكان بە وردى حسابكراو برى هەزارو شەش سەدتمەن لە گەل دوو كچى كويخاكانى گەلباخيدا درا بە تيله كۆييه كان و دواتریش پتر لە چوار هەزار تمەنى تر لە برى زەرەرو زيان خرايه ئەستۆى گەلباخىيەكان. بەندە پاش كۆتايى هاتنى ئەم كارە گەرامە وه بۆ موكرىيان.

لە سەرەتاى مانگى رەجەبى سالى ۱۳۰۲ى كۆچيدا، حەزەرتى (ظل السلطان)، (اقبال الملك) و ميرزا يوسفى مشير ديوانى بانگكرد بۆ ئەسفەهان. پاش رۆيشتن و گەيشتنى اقبال الملك لا براو شازادە (احتشام السلطنة) كرا بە حاكمى كوردستان و لە گەل ميرزا يوسفى مشير ديواندا گەرانە وه بۆ ويلايهتى كوردستان. لە مانگى شەعبانى سالى ۱۳۰۲دا گەيشتە سنە.

باسى جيگريى ئيبراهيم ميرزاي احتشام السلطنة

له حكومهتي ظل السلطان دا

شازاده احتشام السلطنه له بهرپوهبردني کاروباري حكومهتدا زور ناکاراو نه‌شاره‌زا بوو. به هژي نه‌شاره‌زايي ئه‌وه‌وه شيرازه‌ي کاروباري ويلايه‌ت تیکچوو. خيلي شه‌ره‌نگيزي جاف که بي کاره‌يي ئه‌ويان بو درکه‌وت، هيرشيان کرده سهر کوردستان و به‌هيچ جوریک ده‌ستيان له رشتني خوين و تالانکردني مولک و مالي هه‌ژاران نه‌ده‌پاراست. بايي پتر له سهد هه‌زار تمه‌ن مالي خه‌لکي کوردستانيان تالان کردو برديان. تيله‌کوييه‌کانيش که بويان درکه‌وت بارودوخه‌که شيواوه و سهر و ساماني خه‌لکي نه‌پاريزراوه، به نيازي توله‌کردنه‌وه له گه‌لباخيه‌کان ياخيپووني خويان ده‌ستپيکردو به ژماره‌يه‌کي زوره‌وه له ناکاو په‌لاماري گه‌لباخيه‌کانيان داو (جواد) ناويکيان کوشت که کوري کويخا هه‌سه‌ني سه‌رؤکي گه‌لباخي بوو. هه‌روه‌ها چهند که‌سيکيان کوشت و چهنديکي تريان بريندار کردو هه‌رچي که‌لوپه‌لو ماليکيان به‌رده‌سته‌که‌وت به تالان برديان و گه‌رانه‌وه. کاتيک ئه‌م هه‌واله گه‌يشته هه‌زرتي ظل السلطان، فه‌رماني قه‌لاجؤکردن و له‌ناوبردني تايه‌فه‌ي تيله‌کؤي درکرد. احتشام السلطنه دواي راويژکردن له‌گه‌ل راويژکاري ديواندا، نامه‌ي نووسي بو ميرزا عبدالغفار خاني معتمد که حكومه‌تي ناوچه‌ي مه‌ريوان و هه‌وراماني به‌ده‌ست بوو، تا خه‌لکي مه‌ريوان و هه‌ورامان و بانه‌و سه‌قز له‌گه‌ل خويديا به‌ریت تايه‌فه‌ي تيله‌کؤ ته‌فروتونا بکات. هه‌روه‌ها فه‌رماني درکرد بو حاکمي بانه‌و سه‌قز که ده‌بي گويرايه‌لي فه‌رماني ميرزا عبدالغفار خاني معتمد بن و به گويره‌ي فه‌رماني ئه‌و ره‌فتاريکه‌ن. ميرزا عبدالغفار خاني معتمد، پاش ئه‌وه‌ي ئاگادارکرايه‌وه، نزیکه‌ي هه‌زار تفه‌نگچي مه‌ريواني هه‌له‌به‌ژيري و پيشوه‌خت ئه‌م فه‌رمانه به حاکمي بانه‌و سه‌قز راده‌گه‌يه‌ئي و بريارده‌دات که هه‌ردوولا شه‌وي چوار شه‌مه له که‌ناري رووباري خورخوره، که ده‌که‌ويته يه‌ک فرسه‌خي ناوچه‌ي تيله‌کوييه‌کانه‌وه، ئاماده‌بن. حاکمي بانه‌و سه‌قز له‌کات و شوييني دياریکراودا په‌يوه‌ندي ده‌که‌ن به عبدالغفار خانه‌وه و پیکه‌وه له ناکاو په‌لاماري

تيله كۆييه كان ده دەن و به هر شيويه كه بۆيان گونجا ده ستیان نه پاراست له كوشتن و تالانكردن. كۆمه ليك له تيله كۆييه كان به سه لامهت ده رچوون و په نايان برده بهر سيف الدين خانى ئه مير په نچ له سابلآخ. له لايه ن ده وله ته وه بريار ده رچوو كه له ژير چاوديريدا بيان نيرنه كوردستان. سيف الدين خان به پيى فه رمانى كار به ده ستانى ده وله ت تيله كۆييه كانى له گه ل مه مه د به گى پياوى خۆيدا نارد بۆ كوردستان. به هر حال كاتيك ظل السلطان ناكارايى احتشام السلطنه ي له حكومه تى كوردستاندا بينى، له مانگى (جمادى الثانى) سالى ۱۳۰۲دا له سه ر كار لايردو دووباره (اقبال الملك) ي كرده وه به حاكمى كوردستان. اقبال الملك به ره و كوردستان كه وته ر ئو له سه ره تاي ره جه بى هه مان سالدا گه يشته دار الاياله ي كوردستان.

باسى دانانى اقبال الملك به جيگر له لايه ن

شازاده (ظل السلطان) هوه بۆ دووه مين جار

پاش گه يشتنى اقبال الملك به سنه به هه مان شيويه حكومه تى پيشوو كاروبارى دارايى و باجى كوردستانى له عه لى اكبر خانى شرف الملك وه رگرت و كردى به وه زيرو يه كه م كار به ده ستى ويلايه ت و حه ببب به گ ناويكى كرده حاكمى جوانرۆ كه سه رۆكى تايفه ي باباجانى خيلى جوانرۆيه . مه جيد خانى حاكمى سه قزو يونس خانى بانگكرد بۆ شارو يونس خانى گرت و مه جيد خانى به وپه رى متمانه وه گيرايه وه بۆ حكومه تى سه قز. بريك پاره ي وه كو سزا ليسه ند. پاشان يونس خان چه ند كه سيك له بازركانه متمانه پيكراوه كانى كوردستانى كرده كه فيلى خۆى و گه رايه وه بۆ ريخستنى سنوور. له م ساله دا به مه به ستى ريگه گرتن له جاف له لايه ن هه زه تى (ظل السلطان) هوه يه ك فه وج سه ريارو ۳۰۰ له سواره ي (فتحيه) و سئ تۆپى تاپرو پينچ كه سى تۆپچى هاتن بۆ كوردستان و چوونه شوينى مانه وه ي سالانه ي سوپاو له وئى دابه زين. خه رجى خۆراك و ئاليك و كرىي گواستنه وه ي جبه خانه و پيوستيه كانى ئه م سوپايه له سالانى پيشوو

زیاتر بوو. هر ئه م سوپایه بهوپه ری ریکوپیکیه وه له سه ر سنوور جیگر بوو و کاروباره سنورییه کانی به نهجام گه یاند. له کۆتایی ئه م ساله دا زانایانی کوردستان دلیان له (اقبال الملك) ره نجاو (شیخ محمه د جه سیمی صدر العلما) و (مه لا عبدالرزاق) ی امین الاسلام و شیخ محمه د ره زای (امین الشرح) له گه ل کۆمه لیکه تر له زاناو ناودارو شیخ و موریده کان باری سه فه ریان پیچایه وه و به ره و ئه سفه هان که وتنه ری. له ئه سفه هان له لایه ن یاوه ره کانی (ظل السلطان) ه وه ئه وپه ری ریزیان لیگی راو خزمه تیان کرا. هه موویان له مالی (مشیر الملك) جییان کرایه وه و بوونه میوانی سفره ی چه زره تی ظل السلطان. هه موو پیویستی و پیداویستییه کانیان له خه زینه و چیشخانه ی چه زره تی (ظل السلطان) ه وه ده درا. پاش چوار مانگ کۆمه لیکه تر له زانایان و پیاوماقوولانی کوردستان دووباره به ره و ئه سفه هان که وتنه ری. سه رۆکی زاناکان مه لا محمه د سالی (فخر العلما) بوو، سه رۆکی پیاوماقوولانی (امان الله خانی وه کیل) بوو. ئه م مه لا محمه د سالی فخر العلمایه یه کیکه له زانا گه وره کانی کوردستان و له راده به ده ر پاک و خواپه رست بوو. امان الله خانیش یه کیکه له پیاوه ناسراوه کان و هه رچه ند ته مه نی که مه، به لام زۆر داناو زیره ک و تیژیین و له سه رخۆیه. به هه رحال شیخ (محمه د جه سیم) ی صدر العلما له لایه ن چه زره تی ظل السلطان ه وه نازناوی (حجة الاسلام) ی پیبه خشراو نزیکه ی (۸۰۰) تمه ن موچه بو خۆی و که سوکاری و شیخه کانی تر دانراو خۆشحال و شادمان به ره و کوردستان گه رانه وه. مه لا (عبدالرزاق) ی امین الاسلام که داوای نازناوی (شیخ الاسلام) ی ده کرد له وئێ مایه وه. کاتی که (حجة الاسلام) له ئه سفه هانه وه که وته ری، مه لا محمه د صالحی فخر العلما و یاوه ره کانی له شارێ (قوم) بوون و چاوه ربی ئیجازه ی چه زره تی ظل السلطانیان ده کرد که رووبکه نه ئه سفه هان. پاش ماوه یه ک روخسه تیان پیدراو به ره و ئه سفه هان چوون و له لایه ن شاهه نشازاده وه ریزیان لیگی را. هه موو ئه م کۆمه له مه به ستیان له سه رکار لابردنی اقبال الملك بوو. پاش سه مانگ له لایه ن چه زره تی ظل السلطان

هوه مهلا لطف اللهی شیخ الاسلامیش بانگکرا بۆ ئەسفەهان. له چواردهی مانگی (زی القعدة الحرام)ی سالی ۱۳۰۴دا شیخ الاسلام له ریگهی عیراقهوه روویکرده ئەسفەهان. پاش گەیشتن و حەسانهوهی شیخ الاسلام له ئەسفەهان، شازادهی مەزن (عەلی اکبر خانی شرف الملك) یشی بانگکرد بۆ ئەسفەهان. شرف الملك له سەرەتای مانگی (ربیع الاول)ی سالی ۱۳۰۵دا بەرهو ئەسفەهان کەوتەری. لەم سالەدا اقبال الملك، میرزا یوسفی مشیر دیوانی کردە وەزیرو یەکەم کاربەدەستی ویلیهت کە پیشتر وازی له وەزارهت هینابوو. میرزا یوسفی مشیر دیوان پیشتر نازناوی وەزیری هەبوو. له کۆتایی سالی ۱۳۰۴دا نازناوی مشیر دیوانی پێبەخشرا. بە راستی ئەم میرزا یوسفی شایانی پلهویایهی زیاتره. به هرحال له شهوی حەفدهی (ربیع الاول)ی سالی ۱۳۰۵دا که شهوی جهژنی له دایکبوونی حەزەتی پیغه مبهره، به پپی راگه یاندنی ته له گرافیک اقبال الملك له حکومهتی کوردستان لایراو حکومهتی کوردستان کرایه پاشکۆی کرماشان و درا به محەمد حسین خانی (حسام الملك)ی ئەمیر تومانی، که یه کیکه له سه رۆکه کانی تایه فهی (قه ره گوزلو) ی هه مه دان. اقبال الملك ئەم هه والهی باس نه کرد، بۆ به یانی ئەو شهوه بۆ جهژنه پیرۆزه دانیشتن و پپووستیه کانی جهژنی به جیگه یاندو له کۆتایی رۆژدا ئەو مه سه له یه ی باسکرد. حسام الملك میرزا یوسفی مشیری دیوانی له فرمانره وایی خۆی ئاگادار کرده وه و تا گه یشتنی خۆی، کاروباری ویلیهتی به و سپارد. اقبال الملك له سەرەتای مانگی ربیع الثانی دا بەرهو تاران کەوتەری. حسام الملك له ریگهی کولیاپیه وه به رهو کوردستان کەوتەری، میرزا یوسفی مشیری دیوان یه کیک له کاربەدەسته کانی خۆی که حاکی ئەسفەند ئاباد بوو به مه بهستی پیشوازیکردن له حسام الملك ره وانه کرد. رۆژی هاتنی حسام الملك بۆ کوردستان هه ر ئەو که سه به سه رخۆشی ده چپته حوزوری، پاش لیپرسینه وه حسام الملك حالهتی کابرای بۆ دهرده که وئو یه کسه ر بریاری ته میکردنی ده دا، پاش ئەوهی (۵۰۰) دار له ژیرپیی دهردی زنجیری ده که ن و ده یخه نه زیندانه وه. گه یشتنی ئەم هه واله به ویلیهت

ئەوئەندەى ترههوالى زەبرو زەنگى حسام الملكى زيادكردو خەلكى ساميان لينىشت.
له رۆژى چواردهى ربىع الثانىدا حسام الملك گەيشته دار الايالهى شار.

باسى فەرمانرەوايى محەمەد حسين خانى حسام الملك

ئەمىر تومانى قەرەگۈزۈلو

ھەر لە سەرھتاي ھاتنىھو، لەسەر رىي ھەر رىبوارىك راگەياندىكى ھەلواسى كە
ھەركەسىك لەگەل يەككى تردا مشتومرو شەكوايەكى ھەيە بىترس و بىئەوھى گوئ
بداتە كەس با بيت بۆ (دار الحكومە) و باسبىكات. خەلكى لە ھەموو لايەكى ويلايەتەوھ
دەستە دەستە ھاتن و كەوتنە سكالاكردن و داواى حەقى خۆيانيان دەكرد. حسام
الملك خۆيشى سەرپەرشتى وردو درشتى كاروبارەكانى دەكرد. بەندەى ميژوونووس لە
سەردەمى حكومەتى ئەودا ھەموو كاتىك ئامادەو شايەت بووم. ھىچ كاتىك حوزورى
ئەوم لە كۆمەلى خاوەن سكالو كىشە بەتال نەبىنيوھ. بىئەندازە سەرم سورمابوو كە
ئەم ھەموو خاوەن كىشەو گرفتانه تا ئىستا لەكوئ بوون. پاش حەوت يان ھەشت رۆژ
برىك پارەى لە ميرزا يوسفى مشير ديوان وەرگرت و بەرگى وەزارەتى لەبەر كرد. پاش
دوو رۆژ ديسان لەسەر دەرگاي ھەر مال و مزگەوتىك، بەياننامە ھەلواسرا كە كەس بۆى
نە دەسبختە وردو درشتى كاروبارى ويلايەتەوھ زانرا، ھەركەس ھەر داواو
مەسەلەيەكى ھەبىت دەبىت بيت و بە خودى حاكىمى رابگەيەنيت. لەم بەياننامەى
دووھەمەوھ ئەوھى نەدەزانرا. ئىتر ھەموو خەلكى ويلايەت پلەو سنورى كارى خۆيان
دەزانى، لەم بەينەدا دەستىكى چەند دزىكى برىو فەرمانبەرى نارد بۆ سەقزو بانە بۆ
ئەوھى حاكىمى ئەو دوو شوينە بىنن بۆ شار. ماوھى دوو مانگ بە ئارەزووى خۆى لە
كوردستاندا فەرمانرەوايى كرد. رۆژى (۳۰) مانگى جمادى الثانى سالى ۱۳۰۵ بە پىي
فەرمانى ھۆمايۆنى، ھەموو ئەو ويلايەتەنەى لە ژىردەستى حەزرتى ظل السلطاندا
بوون و لەھەر كويىبەك لە لايەن ئەوھوھ فەرمانرەوايەك دانرابوو لابرا. حسام الملك يش

له حكومهتي كوردستان جيا بوويه وهو گه رايه وه بو حكومهتي كرماشان. ماوهي مانه وه يان له كوردستاندا دوو مانگ و ده رۆژ بوو.

حسام الملك پياويكي گه وره و دادپه روه بوو، خودي خوي سه رپه رشتي وردو درشتي كاروباره كاني ده كردو خه يالي گه وره ي له سه ردا بوو. كاتيگ كه حسام الملك له حكومهتي كوردستان لا برا، به پيي فه رماني هه زره تي هوما يوني ميرزا ئيبراهيم خاني نوري (نظام الدوله ئه مير تومان) كرا به فه رمانه واي كوردستان. له كو تايي مانگي جماد الآخري ١٣٠٥ دا له تاران هه به ره و كوردستان كه وته ري، له دوانزه ي مانگي ره جه بي هه مان سالدا گه يشته دار الاياله سنه

باسي رۆژگاري ژيان و به رزبوونه وه ي محمه د ئيبراهيم خاني نظام الدوله لاي ده وله تي پايه به رزي ئيران له (تاريخ الاكراد) دا كه ئه م به نده يه به دوورو دريژي نوسيو يه، كراوه و له بهر ئه وه ي بونيادي ئه م (حديقه ي ناصر يه) يه له سه ر كورته رده وه يه ليره دا باسنه كراوه و هيوادارم ئه م كورته يه لاي خاوه ن راكان په سه ند بيت.

له به روار ي رۆژي شه ممه (٢٦) ي مانگي محرم الحرام ريكه وتي (٥) ي بورجي گاي سالي كه رويشك ١٣٢١ ي كوچي له سنه به پيي فه رموده ي جه نابي پايه به رز، ئه مجه د عالي، ئاغاي ميرزا حبيب الله خان سه روكي گشتي گومركي كوردستان (دام اقباله) بو جه نابي ريزدار (مسيو دوكتورمان) ئه ندامي دانشگاي به رليني ده وله تي شكومه ندي ئه لمانيا (نوسراوه).

- ۴- ئەم وشەيە لە دەستنووسەكەدا بەم شیوهیە نوسراوه: (نماید) كه مانای (دەنوینی، یاخود دەردەكەوئ) دەگەيەنئ. بەلام دیاره ئەم وشەيە لەگەڵ مانای دیرهكەدا ريكناكەوئ و دەبئ یا (نماند: نامینیتەوه) بیت، یاخود (نبايد: نابئ) بیت.
- ۵- بە پپی سالا و سەردەمی حوكرمانی مەئمون بەگی دووهم (وهكو له دەستنووسەكەدا هاتوو)، دەبئ مەبەست (سليمان)ی كوری (سەلیمی یەكەم) بیت كه بە (سليمانی قانونی) ناسراوه (۹۲۶-۹۷۴ك، ۱۰۲۰-۱۰۶۶ن).
- ۶- شاتەھماسب: كوری شا ئیسماعیلی یەكەم و دووھمین پاشای سەفەوی یە (۹۳۰-۹۸۴ك، ۱۰۲۴-۱۰۷۶ن).
- ۷- ئەلقاس میرزا: كوری شا ئیسماعیلی یەكەم و برای شاتەھماسبی سەفەوی. لەگەڵ (سام میرزا)ی برابیدا لە شا تەھماسب ھەلگەرانەوه. لە سالی (۹۶۹ك) دا سام میرزا گیارو ئەلقاس میرزا پەنایبەردە بەر سولتان سليمان لە ئەستەموول. پاشان لەگەڵ لەشكریكی عوسمانیدا پەلاماری دەولەتی سەفەوی داو سەرەنجام لە سالی (۹۴۶ك) دا بە دەستی (بارام-بھرام)ی برای گیارو لە قەلائی (ئەلەموت) توندكراو، ھەر لەویش كوژرا.
- ۸- شا ئیسماعیلی دووھم: كوری شا تەھماسبی سەفەوی: پاش مردنی باوکی لەگەڵ (ھەیدەر میرزا)ی برابیدا لە سەر تەختی پاشایەتی تیکچوو. بەلام ھەیدەر میرزا كوژراو ئیسماعیل لە سالی (۹۸۴ك، ۱۰۷۶ن) دا چوو سەر تەخت، لە مەزھەبی شیعه ھەلگەرایەوهو لەگەڵ دەولەتی عوسمانیدا ريككەوت. بەلام پاش ساليك، واتە لە سالی (۹۸۵ك، ۱۰۷۸ن) دا مردو برا گەرەكەي (واتە محەمەد میرزا) كه بە سولتان محەمەدی خودابەندە بەناوبانگە چوو سەر تەختی سەلتەنەت.
- ۹- مەبەست سولتان موراډی سببەمە، كه لە سالی (۹۸۲ك) دا چۆتە سەر تەخت و لە سالی (۱۰۰۳) دا مردوو.

۱۰- له دستنوسه که دا دوو جار (شارباژیر) ناوی هاتووه. جاریک وهک ئه و به شهی بهر بوداق بهگ که وتووه، جاریکیش هی میر عه له مه ددین. دیاره ده بی یه کیکیان هه له بیت. زورتروا پیده چئ (شارباژیر) به شه مولکی میر عه له مه ددین بیت. چونکه ته نها ئه و ناوچه یه بهر ناوبراو که وتووه. جگه له وهش له و شوینه دا که دستنوسه که به شه مولکی بوداق بهگی دستنیشانگردووه، نیوه خه تیک به سهر ناوی شارباژیردا هاتووه.

۱۱- ئه م ناوه له دستنوسه که دا (سپاه منصوره) نووسراوه. دوور نیه (سیامه نسوری) بیت.

۱۲- ده بی ئه م ژماره یه هه له ی نووسه ره وهی دستنوسه که بیت و راستیه که ی سالی (۱۰۱۲ی کۆچی) بیت. چونکه نووسه ره خۆی له سهره تادا نووسیویه تی که هه لۆخان له سالی ۹۹۶ی کۆچیدا بووه به فهرمانره وا. پاشتریش ده لیت له سالی ۱۰۱۴ی کۆچیدا، (خان ئه حمده حان) ی کوری چۆته شوینی.

۱۳- شا عه باسی کوری (محه مه دی خودابه نده) و ناسراوه به شا عه باسی گه وره (کبیر)، له سالی ۹۹۶ی کۆچیدا چووه سهرته خت و له (۱۰۳۸ک-۱۶۲۹ن) دا مرد.

۱۴- خلعت: به و جلوبه رگه تاییه ته گوتراوه که پاشا یا خود پیاوی گه وره به دیاری به خشیویانه. هه روه ها له کاتی دانانی حاکمه کاندا، له گه ل فهرمانی شادا جلوبه رگی تاییه ت- یش به حاکمی تازه دانراوه به خشراره. واته فهرمان و بهرگ پیکه وه دراون به حاکمی دانراوه.

۱۵- ده بی لیره دا هه له یه که هه بیت، چونکه وهکو زانراوه له ده وره یه ری ره واندرز ده ریای لی نه بووه و نیه. ره نگه راسته که ی (روبار) بیت نه که ده ریای نووسه ره وهی دستنوسه که هه له ی تیدا کردبیت.

۱۶- له دستنوسه که دا (خوشنان) نووسراوه، ره نگه مه به ست ناوچه ی خۆشناو بیت.

۱۷- ده رگه زین: گوندیکه ده که ویته نزیک شاری هه مه دانه وه.

- ۱۸- میر ئاخو رباشی به که سیک گوتراوه که سه رپه رشتی ته ویله و خزمه تی
 نه سپه کانی پاشای کردووه .
- ۱۹- (شا سلیمان) ی به که م، کوری شا عه باسی دووهم که هه شته مین پاشای
 سه فیه ویه و له نیوان سالانی (۱۰۷۷-۱۱۰۵ک)، (۱۶۶۷-۱۶۹۴ز) دا حوکمی کردووه .
- ۲۰- پیده چی لیره دا نوسه ره وه ی ده سنووسه که به هه له دا چوو بی . چونکه
 شاسه فی له سالی (۱۰۵۲ک-۱۶۴۲ز) دا مردوووه و له سه رده می خان نه حمه د خاندا
 نه ژیاوه . هه ر خودی ده سنووسه که ش، له رسته ی دوا ی نه م رسته یه دا هه له که ی
 راستکردو ته وه و له بری شاسه فی نووسیویه تی: "شا سلیمان حکومه تی کوردستانی به
 خه سره و خان سپارد..."
- ۲۱- شا سولتان حسین: له سالی (۱۱۰۵ک-۱۶۹۴ز) دا چوو سه رته خت. له سالی
 (۱۱۳۵ک، ۱۷۲۲ز) دا دهستی له حوکم هه لگرت و له سالی (۱۱۴۲ک) دا کوژرا .
- ۲۲- دیسان لیره شدا ناوی شاسه فی هاتوووه که دیاره هه له یه و دواتر ده سنووسه که
 خویشی راستیکردو ته وه که ده لیت " .. به فرمانی شاسولتان حسین " نه ک شاسه فی .
- ۲۳- پیده چی نووسه ر لیره دا به هه له دا چوو بییت . چونکه وه کو له (فه ره نگی
 فارسی موعین) دا هاتوووه ، کیشه ی نه فغانیه کان له قهنده هار، له سالی ۱۱۳۴ی کوچیدا
 ده ستییکردووه . له سالی ۱۱۳۵ی کوچیدا له شکری (مه حمودی نه فغان) شاری
 نه سفه هانی گرتوووه و (شاسولتان حسین) یش به دهستی خو ی تاجی پاشایه تی
 ته سلیمی مه حمودی نه فغان کردوووه و کردویتی به کوری خو ی .
- بروانه: د. محمد معین، فرهنگ فارسی، ج ۵، ص ۴۶۲، ج ۶، ص ۱۹۲۹-۱۹۳۰،
 چاپ چهاردهم، انتشارات امیر کبیر، تهران ۱۳۷۸. (ل ۲۱).
- ۲۴- نووسه ر چه ند دیریک له مه و به رو له مه و دواش ده لیت کوره زای که لبعه لی خانه
 نه ک نه حمه د خان .

- ۲۵- له دستنوو سه که دا ناوی (خانه) په ریوه و ته نها نو سراوه (پاشای پسر محمد پاشای بابان). به لام وه کو دواتر دهرده که وی ئه م پاشایه، مه به ست (خانه پاشا) یه.
- ۲۶- ئه م دسته واژه یه له دستنوو سه که دا به م شیوه یه نو سراوه: "بقانون کردی وا هلیت رفتار مینمود". وشه ی (کردی) به دو شیوه ده توانین بخوینینه وه. یه که میان- وه کو خوی که ده کاته (کوردی، کوردانه). دووه میان- له به ره وه ی ده دستنوو سه که کونه و به پی ری نووسی کونی فارسی نو سراوه، له م ری نووسه شدا هردو پیتی (ک) و (گ) به یه ک شیوه و به (ک) ده نووسرین، بویه ده شی ئه م وشه یه (گردی) بیت که مانای (پاله وانی، دلیری، جوامیری) ده گه یه نی.
- ۲۷- نزع: گز، پیوه ری که بۆ پیوانه کردنی دریژی، ده کاته (۱۶) گری، یا خود (۱۰۴) سانتیمه تر.
- ۲۸- مه ن: سه نگی کی کیشانی قورساییه، ده کاته نزیکه ی ۳ کیلو گرام.
- ۲۹- نووسه ر شوینی ئه م ناوه ی به به تالی هیشتوته وه.
- ۳۰- ئه م رسته یه ناریک و ناته واوه ناوی شوینی سه فهره که ی (نادرشا) یش له ده که ده دا نیه، ده که کوردیه که شی ژورتر به مه زنده داریژراوه.
- ۳۱- وشه ی (سال) له دستنوو سه که دا په ریوه.
- ۳۲- به گله ری به گی: وشه یه کی تورکییه و مانای (به گی به گه کان) ده گه یه نی. له ئیراندا به مانای گه وره ی شار یا خود سه رۆکی کوخاو موختاره کانی شار به کارهینراوه. له سه رده می سه فه ویه کاندا به مانای حاکمی ویلایه ت و له سه رده می قاجاریشدا به مانای سه رۆکی پۆلیسی شار یا خود حاکمی عه سکه ری شار به کارهینراوه.
- ۳۳- ئه م رسته یه ش له رووی دارشتنه وه ناریک و ناته واوه و جۆریک ته مومژ له مانا که یدایه. هه روه ها لیره دا ناوی ئه م حاکمه نوییه (حسین عه لی) نووسراوه، به لام پاشتر و پاش چهند دیریک ناوه که بووه به (حه سه ن عه لی).

۳۴-د. محمەد موعین له فەرهنګه فارسیه کېدا به م شیوه یه باسی کهریم خان و شهزاده که ی له گه ل عه لی مهردان خاندا دهکات: به ماوه یه که پاش مردنی نادرشاه، کهریم خان له گه ل عه لی مهردان خانی بهختیاری و ئه بولفوتوح خاندا حکومه تیکی سی لایه نه یان له ئه سفه هان پیکهینا و کوره زای شاسولتان حسین-یان له سهر تهخت دانا به ناوی (شاه ئیسماعیلی سییه م) هوه. له ئه تجمدا عه لی مهردان خان بوو به (نایب السلطنه)، کهریم خان فه رمانده ی سوپا و ئه بولفوتوح خان حاکمی ئه سفه هان. به لام عه لی مهردان خان په یمان شکینی کردو ئه بولفوتوح خانی کوشت. خویشی پاش چه ند شهزاده کهریم خاندا، تیکشکاو دهسه لات که وته دهست کهریم خان. بروانه: د. محمد معین، فرهنگ فارسی، ج ۶ اعلام، ص ۱۵۷۳.

۳۵-نواب: له ئیرانی کوندا نازنازی شازاده کان بووه.

۳۶-زه نبوره ک: جوړیک توپی بچوک بووه، له سهر پشته حوشر به ستراوه.

۳۷-ازهر چه بگذری سخن دوست خوشتر است:

۳۸-کرور: واته پینج سهد هه زار.

۳۹-ترخان: نازناویکه له سهرده می پاشاکانی مه غولدا به هندی شازاده و گه وره پیاوان ده به خشران. ئه وی ئه م نازناوه ی وهرده گرت، باج و خه راجی لیوه رنه ده گرا.

۴۰-تاغا محمەد خانی قاجار: دامه زینه ری حوکمرانی قاجاریه کانه له ئیراندا. سالی ۱۲۰۹ی کوچی چوته سهرتهخت و له ۲۰۱۱ی کوچیدا مردووه.

۴۱-شاطر باشی: به و سهریازه پیدانه گوتراوه که به جلوبه رگی تایبه ته وه، له پیش پاشا یاخود میره وه رویشتون.

۴۲-مانای شیعه که:

له و نه به رده دا ئه و شیر هیزایه
به شمشیرو خه نجه رو به گورزو گه وان
کوشتی و بری و تیکی شکاند
سهر و سنگ و دهست پیی شیران

- ۴۳- جۆريکه له خهت و نووسيني فارسي به شيويه يه كي هونه ري، له دوو وشه ي (نسخ) و (تعلق) ئاويته كراوه .
- ۴۴- ئەم ناوه له دهستنووسه كه دا به ناته واوي نووسراوه . واته ته نها نووسراوه (سه ر).
- ۴۵- له دهستنووسه كه دا نووسراوه (خوي) كه شارى كه له ناو ئيراندايه ره نغه راسته كه ي (كۆيه) بيت .
- ۴۶- له دهستنووسه كه دا نووسراوه (عه بدوللا پاشا ..)، به لام به پيسى ماناي رسته كه و ره وتى باسه كه، ده بى وشه ي (پيشقه راولان) په ريببت .
- ۴۷- ليره دا جيگه ي وشه يه كه به به تالى ماوه ته وه .
- ۴۸- پيشكار: ده مرست- به كه سيك گوتراوه كه كاروباره كانى پياويكى گه وره ي به ريوه بر دووه . به مانا هاوچه رخه كه ي ده كاته (سكرتير).
- ۴۹- ماناي شيعره كه:

دهوراني به قا (رؤژگارى ژيان) وهك (با ي بيا بان دهروا

چاك و خراب و جوان و ناشرين دهروا

۵۰- منشى: نووسه ر، كاتب .

- ۵۱- ناسره دين شا: چواره مين پاشاي قاجار، سالى ۱۲۶۴ ي كۆچى (۱۸۴۸) پاش مردنى باوكى (محه مه د شا) چووه سه رته خت . سالى ۱۳۱۴ ي كۆچى (۱۸۹۶) كوژا .
- ۵۲- ميرزا ته قى خانى ئەمير كه بىر: به يه كيك له سياسه تمه داره و رىاو ناوداره كانى سه رده مى قاجار داده نريت . له سه رده مى ناسره دين شادا بوو به سه درى ئەعه زم و كه وته ريكوپيك كردنى ئيدارى و عه سكه رى ولات، (دار الفنون) ي دامه زرانده له ئەوروپاوه مامۆستاي هينا بو ئيران . سه ره نجام نه ياره كانى (ناسره دين شا) يان لى هه لگه رانده وه . سه ره تا له سه ركار لاپراو دواچار له سالى ۱۲۶۸ ي كۆچيدا كوژا .

- ۵۳- یاوهر و سه‌روان: دوو پله‌ی سه‌ریازین که ره‌نگه به مانا ئه‌مرۆییه‌که‌ی بکاته سه‌روان: ملازم یاوهر: رائید.
- ۵۴- چریک: تفه‌نگچی خۆبه‌خشی عه‌شایه‌ر.
- ۵۵- ئه‌م وشه‌یه‌م بۆ نه‌خوینرایه‌وه.
- ۵۶- ئه‌م ناوهم به‌ ته‌واوی بۆ ساغ نه‌بۆوه، بۆیه‌ وه‌کو خۆی نووسیمه‌وه. له‌ ده‌ستنووسه‌که‌دا چاریک (تقود) نووسراوه‌و جاری دووه‌میش (نقود).
- ۵۷- بابییه: لایه‌نگرانی (باب: سه‌ید عه‌لی محمه‌د شیرازی ۱۲۳۵- ۱۲۶۶ک). باب له‌ سه‌ره‌تادا بانگی بۆ مه‌زه‌بیه‌کی نوێ هه‌لده‌دا که به‌ (بابییه) ناسراوه. پاشان لافی ئه‌وه‌ی لیده‌دا که (مه‌هدی)یه. سالی (۱۲۶۶ک) پاش ئه‌وه‌ی زانایانی ئایینی حوکمی کوشتنیان دا، تیرباران کرا.
- ۵۸- میرپنج: واته (میری پینج)، پله‌یه‌کی سه‌ریازی سه‌رده‌می قاجاره‌کانی ئیرانه‌و به‌ فه‌رمانده‌ی (۵) هه‌زار سه‌ریاز گوتراوه.
- ۵۹- مه‌ن: یه‌که‌ی پیوانی کیشه‌و ده‌کاته (۳) کیلۆ.
- ۷۰- شاه‌ی: ۰،۲ ی ریالیکه.
- ۶۱- عه‌باسی: (۵۰) عه‌باسی، یه‌ک تمه‌نه.